

Belgische Senaat

Gewone Zitting 2000-2001

2-105

Plenaire vergaderingen
Donderdag 29 maart 2001

Namiddagvergadering

Handelingen

Sénat de Belgique

Session ordinaire 2000-2001

Annales

Séances plénières

Jeudi 29 mars 2001

Séance de l'après-midi

2-105

De **Handelingen** bevatten de integrale tekst van de redevoeringen in de oorspronkelijke taal. Deze tekst werd goedgekeurd door de sprekers. De vertaling – *cursief gedrukt* – verschijnt onder de verantwoordelijkheid van de dienst Verslaggeving. Van lange uiteenzettingen is de vertaling een samenvatting.

De nummering bestaat uit het volgnummer van de legislatuur sinds de hervorming van de Senaat in 1995, het volgnummer van de vergadering en de paginering.

Voor bestellingen van Handelingen en Vragen en Antwoorden van Kamer en Senaat:
Dienst Publicaties Kamer van volksvertegenwoordigers, Natieplein 2 te 1008 Brussel, tel. 02/549.81.95 of 549.81.58.

Deze publicaties zijn gratis beschikbaar op de websites van Senaat en Kamer:
www.senate.be www.dekamer.be

Afkortingen - Abréviations

AGALEV	Anders Gaan Leven
CVP	Christelijke Volkspartij
ECOLO	Écologistes
PRL-FDF-MCC	Parti Réformateur Libéral – Front Démocratique des Francophones – Mouvement des Citoyens pour le Changement
PS	Parti Socialiste
PSC	Parti Social Chrétien
SP	Socialistische Partij
VL. BLOK	Vlaams Blok
VLD	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU-ID	Volksunie-ID21

Les **Annales** contiennent le texte intégral des discours dans la langue originale. Ce texte a été approuvé par les orateurs.

Les traductions – *imprimées en italique* – sont publiées sous la responsabilité du service des Comptes rendus. Pour les interventions longues, la traduction est un résumé.

La pagination mentionne le numéro de la législature depuis la réforme du Sénat en 1995, le numéro de la séance et enfin la pagination proprement dite.

Pour toute commande des Annales et des Questions et Réponses du Sénat et de la Chambre des représentants: Service des Publications de la Chambre des représentants, Place de la Nation 2 à 1008 Bruxelles, tél. 02/549.81.95 ou 549.81.58.

Ces publications sont disponibles gratuitement sur les sites Internet du Sénat et de la Chambre:
www.senate.be www.lachambre.be

Inhoudsopgave

Huldebetoon aan de slachtoffers van de spoorwegramp te Pécrot	7
Inoverwegingneming van voorstellen	7
Regeling van de werkzaamheden	7
Mondelinge vragen	12
Mondelinge vraag van de heer Vincent Van Quickenborne aan de minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties over «het Berlaymontgebouw» (nr. 2-535)	12
Mondelinge vraag van de heer Alain Destexhe aan de minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties over «het Berlaymontgebouw» (nr. 2-537).....	12
Mondelinge vraag van de heer Jacques Devolder aan de minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties over «de dure informatiediensten in de telecommunicatiesector» (nr. 2-554).....	16
Mondelinge vraag van de heer Jacques D'Hooghe aan de eerste minister over «de federale protocollijst» (nr. 2-559).....	17
Mondelinge vraag van de heer Wim Verreycken aan de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over «Belgische wapenleveringen aan landen met interne conflicten» (nr. 2-561)	19
Mondelinge vraag van de heer Georges Dallemagne aan de eerste minister en aan de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over «het feit dat president Bush verklaard heeft gekant te zijn tegen het Protocol van Kyoto» (nr. 2-563)	21
Mondelinge vraag van de heer Paul Galand aan de minister van Binnenlandse Zaken over «de agressie met dodelijke afloop waarvan een dakloze het slachtoffer is geworden te Gosselies en het gevaar dat uitgaat van groepen extremistische hooligans, van wie een lid betrokken was bij de doodslag» (nr. 2-558)	23
Mondelinge vraag van mevrouw Sabine de Bethune aan de minister van Binnenlandse Zaken over «het borstvoedingsverlof bij de nieuwe, geïntegreerde politiediensten» (nr. 2-560).....	24
Mondelinge vraag van mevrouw Marie-José Laloy aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over «de financiering en de organisatie van de mobiele urgentie- en reanimatiediensten (MURD)» (nr. 2-557)	26
Mondelinge vraag van mevrouw Jacinta De Roeck aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over «het overmatig	

Sommaire

Hommage aux victimes de la catastrophe ferroviaire à Pécrot	7
Prise en considération de propositions	7
Ordre des travaux	7
Questions orales	12
Question orale de M. Vincent Van Quickenborne au ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques sur «le Berlaymont» (n° 2-535)	12
Question orale de M. Alain Destexhe au ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques sur «le Berlaymont» (n° 2-537)	12
Question orale de M. Jacques Devolder au ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques sur «le coût élevé des services d'information dans le secteur des télécommunications» (n° 2-554)	16
Question orale de M. Jacques D'Hooghe au premier ministre sur «la liste protocolaire fédérale» (n° 2-559)	17
Question orale de M. Wim Verreycken au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur «les livraisons d'armes par la Belgique à des pays en butte à des conflits intérieurs» (n° 2-561)	19
Question orale de M. Georges Dallemagne au premier ministre et au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur «l'opposition du président Bush au Protocole de Kyoto» (n° 2-563)	21
Question orale de M. Paul Galand au ministre de l'Intérieur sur «l'agression mortelle dont a été victime une personne sans domicile fixe à Gosselies et au danger que représentent des groupes d'hooligans extrémistes dont un membre a participé à ce meurtre» (n° 2-558).....	23
Question orale de Mme Sabine de Bethune au ministre de l'Intérieur sur «le congé d'allaitement dans le cadre du nouveau service de police intégré» (n° 2-560)	24
Question orale de Mme Marie-José Laloy à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur «le financement et l'organisation des services mobiles d'urgence et de réanimation (SMUR)» (n° 2-557)	26
Question orale de Mme Jacinta De Roeck à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur «la consommation excessive de médicaments» (n°	

gebruik van medicatie» (nr. 2-562).....	28	2-562).....	28
Mondelinge vraag van de heer Chokri Mahassine aan de minister van Justitie over «de billijke vergoeding in het verenigingsleven» (nr. 2-555).....	29	Question orale de M. Chokri Mahassine au ministre de la Justice sur «la redevance équitable dans la vie associative» (n° 2-555).....	29
Mondelinge vraag van de heer Louis Siquet aan de vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en Vervoer over «de gebruiksperiode van de Go-Pass» (nr. 2-556).....	30	Question orale de M. Louis Siquet à la vice-première ministre et ministre de la Mobilité et des Transports sur «les heures d'utilisation du Go-Pass» (n° 2-556).....	30
Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus en tot wijziging van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973 (Stuk 2-699).....	32	Projet de loi modifiant la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux et modifiant les lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973 (Doc. 2-699).....	32
Wetsontwerp tot wijziging van de wet op het politieambt, de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, en tot wijziging van overige wetten inzake de inplaatsstelling van de nieuwe politiestructuren (Stuk 2-700) (Evocatieprocedure).....	32	Projet de loi modifiant la loi sur la fonction de police, la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux, et d'autres lois relatives à la mise en place des nouvelles structures de police (Doc. 2-700) (Procédure d'évocation).....	32
Algemene bespreking.....	32	Discussion générale.....	32
Artikelsgewijze bespreking van het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus en tot wijziging van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973 (Stuk 2-699).....	35	Discussion des articles du projet de loi modifiant la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux et modifiant les lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973 (Doc. 2-699).....	35
Artikelsgewijze bespreking van het wetsontwerp tot wijziging van de wet op het politieambt, de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, en tot wijziging van overige wetten inzake de inplaatsstelling van de nieuwe politiestructuren (Stuk 2-700) (Evocatieprocedure).....	36	Discussion des articles du projet de loi modifiant la loi sur la fonction de police, la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux, et d'autres lois relatives à la mise en place des nouvelles structures de police (Doc. 2-700) (Procédure d'évocation).....	36
Wetsontwerp tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de gerechtelijke kantons (Stuk 2-604).....	38	Projet de loi modifiant certaines dispositions relatives aux cantons judiciaires (Doc. 2-604).....	38
Algemene bespreking.....	38	Discussion générale.....	38
Artikelsgewijze bespreking.....	42	Discussion des articles.....	42
Vraag om uitleg van mevrouw Sabine de Bethune aan de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking over «het proces van farmaceutische bedrijven tegen Zuid-Afrika inzake betaalbare aidsgeneesmiddelen» (nr. 2-407).....	43	Demande d'explications de Mme Sabine de Bethune au secrétaire d'État à la Coopération au développement sur «le procès ouvert par les entreprises pharmaceutiques contre l'Afrique du Sud à propos des médicaments antisida à bon marché» (n° 2-407).....	43
Stemmingen.....	47	Votes.....	47
Wetsontwerp tot wijziging van verscheidene wetsbepalingen inzake de voogdij over minderjarigen (Stuk 2-509) (Tweede behandeling).....	47	Projet de loi modifiant diverses dispositions légales en matière de tutelle des mineurs (Doc. 2-509) (Deuxième examen).....	47
Wetsontwerp tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de gerechtelijke kantons (Stuk 2-604).....	47	Projet de loi modifiant certaines dispositions relatives aux cantons judiciaires (Doc. 2-604).....	47
Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus en tot wijziging van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973 (Stuk 2-699).....	48	Projet de loi modifiant la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux et modifiant les lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973 (Doc. 2-699).....	48

Wetsontwerp tot wijziging van de wet op het politieambt, de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, en tot wijziging van overige wetten inzake de inplaatsstelling van de nieuwe politiestructuren (Stuk 2-700) (Evocatieprocedure).....	48	Projet de loi modifiant la loi sur la fonction de police, la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux, et d'autres lois relatives à la mise en place des nouvelles structures de police (Doc. 2-700) (Procédure d'évocation)	48
Moties ingediend tot besluit van de vragen om uitleg van de heren Lozie, Mahoux en Steverlynck aan de minister van Landbouw en Middenstand over «de mond- en klauwzeercrisis», gesteld in openbare commissievergadering op 28 maart 2001.	49	Motions déposées en conclusion des demandes d'explications de MM. Lozie, Mahoux et Steverlynck sur «la crise de la fièvre aphteuse», développées en réunion publique de commission, le 28 mars 2001.	49
Regeling van de werkzaamheden	49	Ordre des travaux	49
Vraag om uitleg van de heer Johan Malcorps aan de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking en aan de staatssecretaris toegevoegd aan de minister van Buitenlandse Zaken over «de sociale en ecologische gevolgen van de uitvoer van Belgische tweedehandswagens naar West-Afrika» (nr. 2-412).....	49	Demande d'explications de M. Johan Malcorps au secrétaire d'État à la Coopération au développement et au secrétaire d'État adjointe au ministre des Affaires étrangères sur «les conséquences sociales et écologiques de l'exportation de voitures d'occasion belges vers l'Afrique occidentale» (n° 2-412).....	49
Vraag om uitleg van mevrouw Sabine de Bethune aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over «de terugbetaling van behandelingen in een medisch pediatrisch centrum aan zelfstandigen» (nr. 2-419).....	55	Demande d'explications de Mme Sabine de Bethune au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur «le remboursement aux travailleurs indépendants des traitements en centre de médecine pédiatrique» (n°2-419)	55
Vraag om uitleg van de heer Jan Steverlynck aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen en aan de minister van Landbouw en Middenstand over «de toegelaten arbeid bij arbeidsongeschiktheid voor zelfstandigen» (nr. 2-420).....	56	Demande d'explications de M. Jan Steverlynck au ministre des Affaires sociales et des Pensions et au ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes sur «le travail autorisé des indépendants frappés d'une incapacité de travail» (n° 2-420)	56
Regeling van de werkzaamheden	60	Ordre des travaux	60
Vraag om uitleg van mevrouw Erika Thijs aan de minister van Landsverdediging over «de deelname van Belgische F-16's aan een luchtvaartmeeting in Zuid-Afrika» (nr. 2-423).....	60	Demande d'explications de Mme Erika Thijs au ministre de la Défense sur «la participation d'avions F 16 belges à un meeting aérien en Afrique du Sud» (n° 2-423)	60
Vraag om uitleg van mevrouw Erika Thijs aan de minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties over «de telefoontarieven» (nr. 2-424).....	62	Demande d'explications de Mme Erika Thijs au ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques sur «les tarifs téléphoniques» (n° 2-424)	62
Vraag om uitleg van de heer Georges Dallemagne aan de minister van Binnenlandse Zaken over «de deelname van het Rode Kruis aan de werkgroepen over de hervorming van de diensten van de civiele veiligheid» (nr. 2-409).....	65	Demande d'explications de M. Georges Dallemagne au ministre de l'Intérieur sur «la participation de la Croix Rouge aux groupes de travail sur la réforme de la sécurité civile» (n° 2-409)	65
Berichten van verhindering.....	68	Excusés.....	68
Bijlage		Annexe	
Naamstemmingen	69	Votes nominatifs	69
Indiening van voorstellen	72	Dépôt de propositions.....	72
In overweging genomen voorstellen.....	72	Propositions prises en considération	72
Vragen om uitleg	72	Demandes d'explications	72
Evocatie	73	Évocation.....	73
Non-evocaties	73	Non-évocations.....	73
Boodschappen van de Kamer	74	Messages de la Chambre	74

Indiening van wetsontwerpen	74	Dépôt de projets de loi	74
Arbitragehof – Prejudiciële vragen.....	75	Cour d'arbitrage – Questions préjudicielles	75
College van procureurs-generaal	75	Collège des procureurs généraux.....	75
Centrale Raad voor het Bedrijfsleven en Nationale Arbeidsraad.....	75	Conseil central de l'Économie et Conseil national du travail.....	75
Nationale Arbeidsraad	75	Conseil national du travail.....	75

Voorzitter: de heer Armand De Decker

(De vergadering wordt geopend om 15.10 uur.)

Huldebetoon aan de slachtoffers van de spoorwegramp te Pécrot

De voorzitter *(voor de staande vergadering)*. – Mijnheer de eerste minister, dames en heren ministers, geachte collega's, de treinramp van eergisteren in Pécrot, in Waals-Brabant, heeft acht mensen het leven gekost en twaalf mensen zijn gewond geraakt.

Deze ramp heeft ons niet alleen diep geschokt, maar heeft er ons ook aan herinnerd dat achter de cijfers en de overwegingen rond modernisering, rentabiliteit en investering, honderdduizenden reizigers schuil gaan en dat de openbare dienst in de eerste plaats hun veiligheid moet waarborgen.

De Senaat buigt zich al enige tijd over het probleem van de mobiliteit in al haar vormen, dus zowel het spoorwegverkeer als het wegverkeer en de binnenvaart. De veiligheid is een wezenlijk onderdeel van deze problematiek.

De Senaat zal eerlang een debat organiseren over de materie in haar geheel.

Nu moet onze aandacht in de eerste plaats uitgaan naar het NMBS-dossier.

Het Bureau van de Senaat heeft daarom, naar aanleiding van deze ramp, besloten onmiddellijk na het Paasreces op donderdag 19 april een debat te organiseren.

Hier en nu willen wij vooral onze meest oprechte deelneming betuigen aan de slachtoffers en hun familieleden.

De heer Guy Verhofstadt, eerste minister. – Mijnheer de voorzitter, uit naam van de regering sluit ik mij aan bij de blijken van medeleven ter nagedachtenis van de slachtoffers van de treinramp van Pécrot en bij de gevoelens van solidariteit ten aanzien van de spoorwegaarbeiders en de NMBS.

Wie de plaats van de ramp met eigen ogen heeft gezien, staat versteld van het immense onheil dat in een fractie van een seconde kan worden aangericht. Meer dan woorden past hier stilte. Alleen onze gevoelens van medeleven met de families mogen spreken.

Aan de families van de slachtoffers wil ik opnieuw ons oprecht medeleven betuigen. Het verlies van een dierbare is altijd een drama en de tragische omstandigheden van het ongeval maken de pijn nog moeilijker om dragen.

Ik wens ook onze solidariteit met het spoorwegpersoneel te beklemtonen. Dit ongeval betekent voor hen een echt trauma. Samen zullen we al het mogelijke doen om de herhaling van dergelijke catastrofes te vermijden.

(De vergadering neemt een minuut stilte in acht.)

Inoverwegingneming van voorstellen

De voorzitter. – De lijst van de in overweging te nemen voorstellen werd rondgedeeld.

Présidence de M. Armand De Decker

(La séance est ouverte à 15 h 10.)

Hommage aux victimes de la catastrophe ferroviaire à Pécrot

M. le président *(devant l'assemblée debout)*. – Monsieur le premier ministre, mesdames et messieurs les ministres, mes chers collègues, l'accident ferroviaire d'avant-hier à Pécrot dans le Brabant wallon a coûté la vie à huit personnes et en a blessé douze autres.

Cette catastrophe qui nous a bouleversés nous a aussi rappelé que, derrière les chiffres et les considérations de modernisation, de rentabilité et d'investissement, se trouvent des centaines de milliers de voyageurs et que la première responsabilité du service public est d'en assurer la sécurité.

Le Sénat se penche depuis un certain temps sur la problématique de la mobilité qu'elle soit ferroviaire, routière ou fluviale et dont la sécurité est un élément indissociable.

Le Sénat organisera prochainement un débat sur l'ensemble de cette matière.

Mais dans l'immédiat, le dossier de la SNCB mérite notre plus grande attention.

Voilà pourquoi le Bureau du Sénat a décidé, notamment suite à cette catastrophe, d'organiser au lendemain des vacances de Pâques un débat sur la SNCB, qui aura lieu le jeudi 19 avril prochain.

C'est avec une vive émotion que nous adressons aux victimes et à leurs familles nos plus sincères condoléances.

M. Guy Verhofstadt, premier ministre. – *Monsieur le président, au nom du gouvernement, je voudrais m'associer aux marques de sympathie à la mémoire des victimes de la catastrophe ferroviaire de Pécrot et aux sentiments de solidarité à l'égard des ouvriers des chemins de fer et de la SNCB.*

Ceux qui ont vu de leurs propres yeux le lieu de la catastrophe restent sidérés face au désastre qui s'est produit en une fraction de seconde. Ici, le silence vaut mieux que les mots. Seuls nos sentiments de sympathie à l'égard des familles peuvent parler.

Aux familles des victimes, je veux réitérer nos plus sincères condoléances. La perte d'un être cher est toujours un drame et les circonstances tragiques de l'accident rendent leur douleur insupportable.

Je tiens aussi à exprimer notre solidarité avec le personnel des chemins de fer. Cet accident est, pour eux, un véritable traumatisme et, ensemble, nous devons faire tout ce qui est en notre pouvoir pour éviter la répétition de telles catastrophes.

(L'assemblée observe une minute de silence.)

Prise en considération de propositions

M. le président. – La liste des propositions à prendre en considération a été distribuée.

Leden die opmerkingen mochten hebben, kunnen die vóór het einde van de vergadering mededelen.

Tenzij er afwijkende suggesties zijn, neem ik aan dat die voorstellen in overweging zijn genomen en verzonden naar de commissies die door het Bureau zijn aangewezen.
(*Instemming*)

(*De lijst van de in overweging genomen voorstellen wordt in de bijlage opgenomen.*)

Regeling van de werkzaamheden

De heer Hugo Vandenberghe (CVP). – Om 9.15 uur hebben de leden van de commissie voor de Binnenlandse Zaken en voor de Administratieve Aangelegenheden per fax de oproeping ontvangen voor de vergadering van 10 uur. Leden die niet in Brussel verblijven of hier deze ochtend niet aanwezig waren, konden die vergadering dus onmogelijk bijwonen.

Een dergelijke werkwijze is niet aanvaardbaar. De rechten van de parlementsleden moeten worden gerespecteerd. Ze moeten zich kunnen aanmelden op de commissievergaderingen waarvoor ze worden uitgenodigd. Tijd en afstand moeten daarbij in acht worden genomen.

Het ontwerp houdende het tuchtstatuut van de personeelsleden van de politiediensten, dat een bicamerale materie is, is nog altijd niet goedgekeurd in de Kamer. Ik verneem dat het de bedoeling is dit ontwerp, dat 77 artikelen telt, na de stemming in de Kamer in de commissie te behandelen. Ik zou graag weten wanneer dat zal gebeuren en wanneer de openbare vergadering van de Senaat zich hierover zal uitspreken. Wij zouden graag duidelijkheid krijgen omtrent de bedoelingen van de meerderheid terzake.

Ik kan best begrijpen dat er vele ministers aanwezig waren tijdens de rouwhulde van daarnet. Deze ochtend echter werden de vragen om uitleg van de leden van de Senaat beantwoord door een 'minister van dienst' en niet door de ministers aan wie de vragen werden gesteld. De wijze waarop de werkzaamheden hier sinds deze ochtend verlopen, is onaanvaardbaar.

De heer René Thissen (PSC). – *De leden van de PSC-fractie hadden zich bij het rouwbeklag van de Senaat aan de slachtoffers van het ongeval willen aansluiten. De tijd tussen het ogenblik waarop we de bel horen in de kantoren en de opening van de vergadering is werkelijk bijzonder kort. Kan men niet wat langer wachten?*

De heer Patrik Vankrunkelsven (VU-ID). – Ik sluit me aan bij de woorden van de heer Vandenberghe. Sta mij echter toe ook te wijzen op een bijkomend probleem inzake de communicatie in dit huis.

Blijkbaar werd gisteren in het Bureau een beslissing genomen omtrent de ontvankelijkheid van een aantal actuele vragen, meer bepaald over de NMBS. Hiervan werd ik evenwel niet op de hoogte gebracht. Mijn fractie is niet vertegenwoordigd in het Bureau. Ik weet dat wij in zekere zin als de paria's van de Senaat worden aangezien. Als men echter onze aanwezigheid in het Bureau niet op prijs stelt, dan is het niet meer dan gepast dat men ons op de hoogte brengt van de

Je prie les membres qui auraient des observations à formuler de me les faire connaître avant la fin de la séance.

Sauf suggestion divergente, je considérerai ces propositions comme prises en considération et renvoyées à la commission indiquée par le Bureau. (*Assentiment*)

(*La liste des propositions prises en considération figure en annexe.*)

Ordre des travaux

M. Hugo Vandenberghe (CVP). – *A 9 h 15, les membres de la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives ont reçu un fax les convoquant à une réunion ayant lieu à 10 heures. Ceux qui n'habitent pas Bruxelles ou qui n'étaient pas ici ce matin n'ont donc pu assister à la réunion. Une telle méthode de travail est inacceptable. Les droits des parlementaires doivent être respectés. Il faut tenir compte du temps et de la distance pour leur permettre de se rendre aux réunions de commission.*

Le projet relatif au statut disciplinaire du personnel des services de police, qui est une matière bicamérale, n'a toujours pas été voté à la Chambre. J'apprends que l'on a l'intention de traiter en commission, après son vote à la Chambre, ce projet qui comporte 77 articles. J'aimerais savoir à quel moment cela se fera et quand le Sénat l'examinera en séance publique. Nous aimerions être éclairés sur les intentions de la majorité dans ce domaine.

Je puis parfaitement comprendre que de nombreux ministres aient assisté à l'hommage qui vient d'être rendu aux victimes. Ce matin, un « ministre de service » a répondu aux demandes d'explications des sénateurs à la place du ministre interrogé. La manière dont se sont déroulés les travaux de ce matin est inacceptable.

M. René Thissen (PSC). – Le groupe PSC aurait voulu s'associer à l'hommage que le Sénat vient de rendre aux victimes de l'accident mais nous n'avons pas pu rejoindre l'hémicycle à temps. En fait, le laps de temps entre le moment où la sonnerie retentit dans les bureaux et l'ouverture de la séance est vraiment très court ; ne pourrait-on l'allonger de quelques minutes ?

M. Patrik Vankrunkelsven (VU-ID). – *Je m'associe aux propos de monsieur Vandenberghe. Permettez-moi toutefois d'attirer l'attention sur un problème de communication au sein de cette maison.*

Hier, le Bureau a pris une décision sur la recevabilité de certaines questions d'actualité, plus particulièrement concernant la SNCB. Je n'en ai toutefois pas été informé, mon groupe n'étant pas représenté au Bureau. Je sais que nous sommes en quelque sorte considérés comme les parias du Sénat. Il serait toutefois opportun de nous informer des décisions prises par le Bureau.

genomen beslissingen.

De voorzitter. – Mijnheer Vankrunkelsven, in het Bureau van de Senaat zetelen de voorzitters van de fracties die vertegenwoordigd zijn in de vaste commissies. Van uw partij zijn onvoldoende leden verkozen om zulk een fractie te vormen.

De heer Patrik Vankrunkelsven (VU-ID). – Ik had een vraag ingediend die niet ontvankelijk werd verklaard, maar ik werd daarvan niet op de hoogte gebracht.

Als men niet wenst dat wij deel uitmaken van het Bureau, wat evenwel gerust zou kunnen, moet men ons toch op de hoogte brengen van beslissingen die een impact hebben op de werkzaamheden van de Senaat.

De voorzitter. – De diensten van de Senaat hebben contact opgenomen met uw secretariaat, maar hebben geen antwoord gekregen.

De heer Patrik Vankrunkelsven (VU-ID). – Op mijn GSM-toestel ben ik dag en nacht bereikbaar.

De voorzitter. – De diensten nemen steeds contact op met de fractie.

Mevrouw Sabine de Bethune (CVP). – Ik wens te preciseren dat ik in het Bureau namens de CVP-fractie heb verklaard dat we wel voorstander zijn van een debat over het probleem van de spoorwegen, precies uit respect voor de slachtoffers van het treinongeluk. Wanneer er iets belangrijks gebeurt, moet het politieke debat daarover worden gevoerd en niet worden uitgesteld. Het Bureau was daarover echter verdeeld en ik stond alleen met die mening. Aangezien het debat daarover nu geopend is, wenste ik dat toch publiek te verklaren.

De heer Wim Verreycken (VL. BLOK). – Ik wil het niet over het tweede deel van deze discussie hebben – daarover heb ik in het Bureau mijn mening gezegd – maar wel over het eerste deel en de opmerkingen van collega Vandenberghe. Ik kan u verzekeren dat het bureau van de commissie voor de Binnenlandse Zaken en voor de Administratieve Aangelegenheden nog nooit is samengeroepen om zich te buigen over de chaotische manier van werken. Ook dat toont aan dat er chaos heerst bij de organisatie van de werkzaamheden en de doorstroming van de informatie tussen de commissies en de plenaire vergadering. Zeer waarschijnlijk is het niet samenroepen van het bureau van de commissie een van de belangrijkste oorzaken van deze chaos. Misschien kan de voorzitter zijn invloed aanwenden om een en ander opnieuw via de normen van wellevendheid te laten verlopen en kan hij er bijvoorbeeld voor zorgen dat het bureau van de bewuste commissie eens wordt samengeroepen.

De voorzitter. – Na een lange discussie heeft een meerderheid in het Bureau geoordeeld dat een debat over de NMBS, zo kort na deze catastrofe, niet wenselijk is. Enkele leden met mevrouw de Bethune op kop, waren daarentegen van mening dat de catastrofe juist wel een debat noodzakelijk maakte.

Na deze gedachtewisseling werd democratisch beslist dit NMBS-debat te houden op 19 april, zodat emotioneel wat afstand genomen kan worden. Een nota over verdeling van de

M. le président. – Monsieur Vankrunkelsven, les chefs des groupes représentés dans les commissions permanentes siègent au Bureau du Sénat. Votre parti compte trop peu d'élus pour former un tel groupe.

M. Patrik Vankrunkelsven (VU-ID). – J'avais déposé une question qui n'a pas été jugée recevable mais je n'ai pas été informé de la décision.

Si l'on ne souhaite pas notre présence au Bureau, on pourrait au moins nous informer des décisions ayant un impact sur les travaux du Sénat.

M. le président. – Les services du Sénat ont pris contact avec votre secrétariat mais n'ont pas obtenu de réponse.

M. Patrik Vankrunkelsven (VU-ID). – On peut me joindre jour et nuit sur mon GSM.

M. le président. – Les services prennent toujours contact avec le groupe.

Mme Sabine de Bethune (CVP). – Je voudrais préciser que j'ai déclaré au Bureau, au nom du groupe CVP, que nous sommes favorables à un débat sur le problème des Chemins de fer, par respect pour les victimes de la catastrophe ferroviaire. Quand quelque chose d'important se passe, il faut y consacrer un débat politique. Le Bureau était toutefois divisé et j'étais la seule à défendre ce point de vue.

M. Wim Verreycken (VL. BLOK). – Je ne veux pas revenir sur la deuxième partie de cette discussion – j'ai déjà donné mon avis au Bureau – mais sur la première partie des observations de monsieur Vandenberghe. Je peux vous assurer que le bureau de la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives ne s'est jamais réuni pour se pencher sur cette façon de travailler chaotique, ce qui montre aussi à quel point l'organisation des travaux et la circulation de l'information entre les commissions et la séance plénière se font de manière chaotique. Sans doute l'absence de convocation du bureau de la commission est-elle une des causes principales de ce chaos. Peut-être le président peut-il user de son influence pour que tout se passe à nouveau en respectant les règles du savoir-vivre et veiller à ce que le bureau de la commission concernée se réunisse.

M. le président. – Je dirai, tout d'abord, en ce qui concerne la SNCB, qu'à l'issue d'une longue discussion, une majorité s'est dégagée au Bureau pour estimer qu'il ne convenait pas de faire un débat dans le sillage de cette catastrophe. Toutefois, certains membres, Mme de Bethune en tête, étaient partisans de la thèse opposée, considérant que c'était peut-être une raison de plus pour le faire.

Au terme de cet échange de vues, il a été démocratiquement décidé d'organiser ce débat sur la SNCB le 19 avril, de façon

spreektijd werd reeds rondgedeeld.

Het tweede punt van de heer Vandenberghe betrof het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 13 mei 1999 houdende het tuchtstatuut van de personeelsleden van de politiediensten.

De Kamer besprak dit wetsontwerp vanmorgen en zal straks stemmen.

In principe moet het vóór 1 april worden goedgekeurd vermits de nieuwe wet op de geïntegreerde politie dan in werking treedt.

Op mijn initiatief en met het akkoord van mevrouw Lizin is de commissie voor de Binnenlandse Zaken vanmorgen bijeengekomen. Overeenkomstig het reglement kan zij pas stemmen als de Kamer het ontwerp heeft aangenomen. De Kamer zal vanmiddag eerst over dit ontwerp stemmen.

Om allerlei redenen is de tekst laat aangekomen. Er moet zo vlug mogelijk over worden gestemd. Door vandaag te stemmen, zouden we de procedureregels overtreden. Als de Senaat daartoe zou beslissen, ben ik bereid volgende week een vergadering te beleggen.

Een compromis zou zijn dat we morgen stemmen. De regering zal morgenmiddag een verklaring afleggen in de commissie voor de Institutionele Aangelegenheden. De stemmingen zouden dan rond 18 uur kunnen plaatsvinden.

Dat is ook een mogelijkheid. Ik vraag uw standpunt over deze verschillende mogelijkheden.

De heer Philippe Monfils (PRL-FDF-MCC). – *Ik vind het enigszins spijtig dat wordt gedebatteerd over de mijns inziens wijze beslissing van het Bureau om het NMBS-debat twee weken uit te stellen, niet alleen uit respect voor de nagedachtenis van de slachtoffers, maar ook omdat het beter is de resultaten van het onderzoek af te wachten vooraleer beleidsconclusies te trekken.*

Het is niet de eerste keer dat een ontwerp op het laatste nippertje de Senaat bereikt. Alle regeringen hebben hun toevlucht genomen tot zulke praktijken. De heer Vandenberghe weet zeer goed dat de parlementairen de drukte vóór de vakantie erbij moeten nemen.

We moeten een aanvaardbare formule vinden, zodat zowel de oppositie als de meerderheid de tekst kunnen bestuderen en eventueel, zoals dat in een tweekamerstelsel gebruikelijk is, amendementen kunnen indienen.

Zelf ben ik niet gekant tegen een bespreking en stemmingen volgende week. De commissie kan vanavond of morgenvroeg kennis nemen van het rapport en als iedereen het eens is over de urgentie, kan morgenmiddag in openbare vergadering mondeling verslag worden uitgebracht. Zoniet zie ik geen enkele reden waarom we over enkele dagen geen vergadering kunnen beleggen: het beroep van parlementair gaat vóór de vakantie.

à prendre un peu de recul par rapport à l'émotion. Une note précisant la répartition du temps de parole a été distribuée à ce propos.

Le deuxième point soulevé par M. Vandenberghe concernait le projet de loi visant à modifier la loi du 13 mai 1999 portant le statut disciplinaire des membres des services de police.

Ce projet de loi a été discuté à la Chambre ce matin et il y sera voté tout à l'heure.

En principe, il doit être voté avant le 1er avril compte tenu de l'entrée en vigueur de la nouvelle loi sur la police intégrée.

La commission de l'Intérieur s'est réunie ce matin, à mon initiative et en accord avec Mme Lizin. Conformément au règlement, cette commission ne peut rien voter tant que la Chambre n'a pas adopté le projet. Celui-ci constitue le premier point de l'ordre du jour des votes de la Chambre pour cet après-midi.

Pour des raisons inhérentes au fonctionnement parfois compliqué de l'État, le texte est arrivé tardivement. Il doit être voté le plus rapidement possible. Cependant, nous prononcer aujourd'hui à son sujet serait contraire à toutes les règles de respect de la procédure. Si le Sénat en décidait ainsi, je suis tout à fait disposé de fixer une réunion la semaine prochaine.

Un compromis est aussi envisageable, à savoir voter ce projet demain : une communication du gouvernement doit avoir lieu dans l'après-midi devant la commission des Réformes institutionnelles et nous pourrions organiser les votes aux environs de 18 heures.

C'est aussi une possibilité. Je demande votre point de vue sur ces différentes possibilités.

M. Philippe Monfils (PRL-FDF-MCC). – En ce qui concerne le premier point, je regrette quelque peu que l'on organise un débat sur la décision du Bureau – très sage, selon moi – de reporter à quinzaine le débat sur la SNCB, d'une part, pour des raisons tenant au respect de la mémoire des victimes et, d'autre part, parce qu'il me semble qu'avant de formuler des conclusions politiques, il s'agit d'attendre les résultats des enquêtes en cours.

En ce qui concerne le second point, il n'est pas nouveau qu'un projet vienne devant notre assemblée tardivement, à quelques jours d'une date fatidique. Tous les gouvernements ont pratiqué cette technique. M. Vandenberghe sait parfaitement combien la bousculade de fin de session, avant Pâques ou avant les grandes vacances, est le lot des parlementaires.

Il conviendrait de trouver une formule acceptable, de sorte que l'opposition, comme la majorité, puisse prendre connaissance du texte et éventuellement, puisque nous sommes dans un régime bicaméral, proposer des amendements.

Pour ma part, je ne suis pas opposé à ce que le débat et le vote aient lieu la semaine prochaine. La commission pourrait examiner le rapport du projet ce soir ou demain matin et si tout le monde est d'accord sur l'urgence, l'on pourrait envisager une lecture en séance publique demain dans l'après-midi. Sinon, je ne verrais aucune objection, pas plus que mes collègues, à ce qu'une réunion se tienne dans les prochains

De heer Hugo Vandenberghe (CVP). – Mag ik erop wijzen dat in 1985, twaalf uur na het Heizeldrama, in de Kamer een zeer groot debat is gehouden en dat in 1987, eveneens twaalf uur na het ongeval met de Herald of Free Enterprise in Zeebrugge, een groot parlementair debat heeft plaatsgehad. Het argument dat Kamer en Senaat vandaag niet kunnen debatteren uit respect voor de slachtoffers vind ik niet correct. Het kan even goed een blijk van medeleven zijn onmiddellijk een debat te organiseren, zonder dat er uiteraard misbruik wordt gemaakt van de omstandigheden. Wie vroeg er trouwens in 1985 en 1987 binnen het uur na de ongelukken het ontslag van de desbetreffende ministers van Binnenlandse Zaken? De CVP meent dat vandaag niet te moeten doen.

Wat het tweede punt betreft, vinden we dat het Parlement de tijd moet hebben om een dossier te onderzoeken. We beschikken niet over het verslag van de Kamer. Er zou in de Kamer om 18 uur worden gestemd over het ontwerp dat het tuchtstatuut van de personeelsleden van de politiediensten regelt. We moeten toch de gelegenheid krijgen de inhoud van het wetsontwerp te bekijken. Ik blijf erbij dat het niet aanvaardbaar is dat we om kwart over negen worden verwittigd dat er om tien uur een commissievergadering plaatsheeft.

De voorzitter. – U werd gisteren rond zes uur 's avonds per fax ingelicht.

De heer Hugo Vandenberghe (CVP). – Ik heb gisteravond in elk geval geen fax ontvangen. Toen ik vanmorgen om half acht vertrok was er nog altijd geen fax over de bijeenroeping van de commissie. Volgens een collega is het bericht om kwart over negen binnengelopen. Als ik mij vergis, dan wil ik me daarvoor verontschuldigen. We moeten in elk geval de gelegenheid krijgen het ontwerp te onderzoeken. Stelt u voor dat de commissie vanavond vergadert en dat morgen in plenaire vergadering eerst een mondeling verslag wordt uitgebracht en daarna het ontwerp wordt besproken, mijnheer de voorzitter?

De voorzitter. – Inderdaad.

De heer Hugo Vandenberghe (CVP). – We zullen afwachten wanneer de bespreking in de commissie is afgerond.

De heer Guy Moens (SP). – De wet moet op 1 april van kracht worden. Als we ze in werking laten treden met terugwerkende kracht, dan kunnen we het ontwerp evengoed na de vakantie behandelen. We moeten ons houden aan de afspraken en de werkzaamheden in de commissie in de mate van het mogelijke vandaag beëindigen en morgen in openbare vergadering bijeenkomen. Ik steun het voorstel van de voorzitter.

De voorzitter. – We kunnen niet vooruitlopen op de stemming in de Kamer, noch op de stemming vanavond in de Senaatscommissie.

Ik stel dus voor dat we morgenmiddag, na afloop van de vergadering van de commissie voor de Institutionele Aangelegenheden, in plenaire vergadering bijeenkomen om dit ontwerp te bespreken en er eventueel over te stemmen. (*Instemming*)

jours : le métier de parlementaire passe avant les vacances !

M. Hugo Vandenberghe (CVP). – *Puis-je souligner qu'en 1985, douze heures après le drame du Heysel, il y a eu un débat important à la Chambre et qu'en 1987, il y a aussi eu un grand débat parlementaire douze heures après la catastrophe du Herald of Free Enterprise. L'argument qui consiste à dire que la Chambre et le Sénat ne peuvent en débattre par respect pour les victimes ne tient pas à mon sens. Organiser un débat immédiatement pourrait même être perçu comme une marque de sympathie, à condition bien entendu de ne pas abuser des circonstances. Qui a d'ailleurs demandé, dans l'heure qui a suivi la tragédie en 1985 et 1987, la démission des ministres de l'Intérieur concernés ? Le CVP ne pense pas devoir le faire aujourd'hui.*

Quant au second point, nous estimons que le Parlement doit avoir le temps d'examiner un dossier. Nous ne disposons pas du rapport de la Chambre. La Chambre devrait voter sur le projet relatif au statut disciplinaire des membres des services de police à 18 heures. Nous devons tout de même avoir l'occasion d'examiner le contenu du projet. Je juge inacceptable d'être informé à 9 h 15 qu'une réunion de commission aura lieu à 10 heures.

M. le président. – Vous en avez été informé par fax, hier soir vers six heures.

M. Hugo Vandenberghe (CVP). – *Hier soir, je n'ai en tout cas pas reçu de fax. Quand je suis parti ce matin à sept heures et demie, il n'y avait toujours pas de fax concernant la convocation de la commission. D'après un collègue, l'avis est arrivé à neuf heures un quart. Si je me trompe, je suis prêt à présenter mes excuses. Nous devons de toute façon avoir la possibilité d'examiner le projet. Monsieur le président, proposez-vous que la commission se réunisse ce soir et qu'un rapport oral soit présenté demain en séance plénière avant la discussion du projet ?*

M. le président. – Oui.

M. Hugo Vandenberghe (CVP). – *Nous attendrons la fin des discussions en commission.*

M. Guy Moens (SP). – *La loi doit entrer en vigueur le 1er avril. Si nous la faisons entrer en vigueur avec effet rétroactif, nous pouvons tout aussi bien l'examiner après les vacances. Nous devons nous en tenir à nos accords et terminer, dans la mesure du possible, nos travaux en commission aujourd'hui pour nous réunir en séance publique demain. Je soutiens la proposition du président.*

M. le président. – Chers collègues, nous ne pouvons préjuger ni du résultat du vote qui interviendra tout à l'heure à la Chambre ni de celui qui aura lieu, ce soir, en commission du Sénat.

Je vous propose dès lors de nous réunir, demain après-midi, en séance publique, au terme de la réunion de la commission des Affaires institutionnelles, en vue d'un vote éventuel au sujet de ce projet. (*Assentiment*)

Mondelinge vragen

Mondelinge vraag van de heer Vincent Van Quickenborne aan de minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties over «het Berlaymontgebouw» (nr. 2-535)

Mondelinge vraag van de heer Alain Destexhe aan de minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties over «het Berlaymontgebouw» (nr. 2-537)

De voorzitter. – Ik stel voor deze mondelinge vragen samen te voegen. (*Instemming*)

De heer Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – Toen collega Destexhe en ikzelf minister Daems enkele weken geleden over het Berlaymontgebouw interpelleerden hadden we goede hoop. De minister zou voor het verleden een audit laten uitvoeren. Wat de toekomst betrof zou hij ervoor zorgen dat de zaak op het goede spoor werd gezet. Er zou een timing en een kostprijs worden afgesproken die binnen de limieten zouden blijven.

Het dossier-Berlaymont staat evenwel niet stil. In de *Financieel-Economische Tijd* van verleden zaterdag worden feiten opgesomd die bewijzen dat de werf zo goed als stilligt.

De onderaannemer Tijdelijke Vereniging 4D heeft tegen de verwachting in intussen twee procedures van de NV Berlaymont voor de rechtbank gewonnen. De pilootaannemer heeft eveneens een proces aangespannen. Uitspraak wordt pas tegen eind april verwacht.

Kan de minister een kort overzicht geven van de lopende juridische procedures in het kader van de werf?

Is de minister zich bewust van de bijkomende moeilijkheden sinds de commissiezitting van 31 januari jongstleden?

Vreest hij supplementaire kosten en vertraging? De pilootaannemer Euro Construct zou vanmorgen in de rechtbank een supplementaire vergoeding van 3,6 miljard frank hebben gevraagd. Vindt de minister dat de NV Berlaymont haar strategie moet wijzigen?

Wil de minister eventueel ingrijpen in de structuur en de opzet van het project en de uitvoering ervan? Zo ja, op welke manier? De advocaat van de Tijdelijke Vereniging 4D beweerde vanmorgen nog dat Berlaymont 2000 steun zoekt bij het studiebureau Tractebel Engineering. Dat bedrijf zou voor die opdracht op zijn beurt ongeveer 1,4 miljard frank vragen.

Wat is de houding van de NV Berlaymont tegenover de onderaannemer 4D, gelet op de juridische uitkomst en gelet op het feit dat een uitspraak in beroep er niet komt binnen de 18 maanden? Wil en zal de NV Berlaymont verder werken met de Tijdelijke Vereniging 4D?

Wat heeft de raad van bestuur van de NV Berlaymont op haar bijeenkomst van dinsdag en vrijdag jongstleden beslist? Wat stond er op de agenda?

Via de pers heb ik vernomen dat de heer Lauriks eervol ontslag heeft gekregen bij de Regie der Gebouwen, maar hij zou vooralsnog voorzitter blijven van de raad van bestuur van

Questions orales

Question orale de M. Vincent Van Quickenborne au ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques sur «le Berlaymont» (n° 2-535)

Question orale de M. Alain Destexhe au ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques sur «le Berlaymont» (n° 2-537)

M. le président. – Je vous propose de joindre ces questions orales. (*Assentiment*)

M. Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – *Lorsque nous avons, mon collègue Destexhe et moi-même, interpellé le ministre Daems il y a quelques semaines au sujet du bâtiment du Berlaymont, nous avions bon espoir. Le ministre disait qu'il ferait réaliser un audit pour le passé, qu'il veillerait, à l'avenir, que le dossier soit mis sur la bonne voie et que l'on déciderait d'un calendrier et d'un prix qui devrait rester dans les limites prévues.*

Le dossier Berlaymont n'est cependant pas de tout repos. Les faits détaillés dans le Financieel-Economische Tijd de samedi dernier prouvent que le chantier est à l'arrêt.

Contre toute attente, le sous-traitant, l'association momentanée 4D, a obtenu entre-temps gain de cause dans deux procédures intentées au tribunal par la S.A. Berlaymont. L'entrepreneur-pilote a également intenté un procès. Le jugement est attendu pour fin avril.

Le ministre peut-il nous donner un bref aperçu des procédures judiciaires en cours dans le cadre de ce chantier ?

Le ministre est-il conscient des difficultés complémentaires depuis la réunion de la commission du 31 janvier dernier ?

Craint-il des frais supplémentaires et des retards ? L'entrepreneur-pilote Euro Construct aurait demandé ce matin au tribunal une indemnisation complémentaire de 3,6 milliards de francs. Le ministre estime-t-il que la S.A. Berlaymont devrait changer sa stratégie ?

Le ministre veut-il éventuellement intervenir dans la structure et dans l'organisation et l'exécution du projet ? Dans l'affirmative, de quelle manière ? Ce matin encore, l'avocat de l'association momentanée 4D prétendait que Berlaymont 2000 recherche le soutien du bureau d'études Tractebel Engineering. Cette entreprise réclamerait à son tour environ 1,4 milliard de francs pour cette mission.

Quelle est la position de la S.A. Berlaymont par rapport au sous-traitant 4D vu l'issue juridique, d'une part, et, d'autre part, le fait qu'un jugement en appel n'interviendrait pas avant 18 mois ? La SA Berlaymont veut-elle encore continuer à travailler avec l'association momentanée 4D ?

Qu'a décidé le Conseil d'administration de la S.A. Berlaymont lors de sa réunion de mardi et de vendredi derniers ? Quel en était l'ordre du jour ?

J'ai appris, par la presse, que M. Lauriks a reçu une démission honorable de ses fonctions à la Régie des

de NV Berlaymont. Als de minister het dossier op de goede sporen wil krijgen, dan moet hij nieuwe mensen aanstellen.

De heer Alain Destexhe (PRL-FDF-MCC). – *Evenals collega Van Quickenborne ben ik bijzonder tevreden dat de regering een audit wil organiseren over het verloop van de werken sinds 1990. We hadden dit verrotte dossier liever afgesloten, maar de werken zijn ver van beëindigd.*

Ik kan de informatie van collega Van Quickenborne aanvullen. Sinds begin dit jaar werden 221 nieuwe architectuurplannen ingediend. De ontwerpfase is dus nog niet afgesloten. Het ontwerp vordert gestaag, afhankelijk van de problemen waarop de onderaannemers stoten. De inrichtingswerken liggen nagenoeg stil.

De minister zal zich herinneren dat de gedelegeerd bestuurder van Berlaymont 2000 tijdens een hoorzitting van de commissie voor de Financiën en voor de Economische Aangelegenheden verklaarde dat hij maandelijks 700 tot 800 miljoen frank kon besteden om de werken op tijd te beëindigen. We vernemen nu dat Berlaymont 2000 in februari 2001 slechts 131 miljoen heeft besteed, één vijfde van wat elke maand nodig is. Daarnaast raakt het hele dossier steeds meer in juridische betwistingen verwickeld. Eerst was er de zaak van 4D; nu heeft de belangrijkste aannemer Europ Construct een conflict met Berlaymont 2000. Kan de minister ons informeren over deze geschillen en over deze bedragen? Bevestigt hij dat de relaties tussen de verschillende partijen steeds moeilijker worden?

De heer Vander Eycken bevestigde dat de werf de Staat 7 miljoen frank kostte per dag vertraging. Volgens onze ramingen zou het veeleer om 10 tot 15 miljoen gaan. Heeft de minister precieze cijfers in dit verband?

Evenals de heer Van Quickenborne hoorde ik van verschrikkelijke ramingen. De meerkosten zouden opgelopen zijn tot 3,5 miljard. Heeft de minister meer precieze cijfers over de vergoedingen die de verschillende onderaannemers claimen?

Sinds onze laatste hoorzitting met de heer Vander Eycken verlieten twee maanden. Heeft Berlaymont 2000 nieuwe kostenramingen laten uitvoeren en eventueel een termijn voor de afwerking voorgesteld?

Ik ben tevreden dat de regering een audit wil laten uitvoeren. Of hij nu verantwoordelijk is of niet voor wat in het verleden gebeurde, de minister moet er nu voor zorgen dat het "Berlaymonster" wordt afgewerkt.

Bâtiments, mais il serait toujours président du conseil d'administration de la S.A. Berlaymont. Si le ministre veut mettre le dossier sur la bonne voie, il doit engager de nouvelles personnes.

M. Alain Destexhe (PRL-FDF-MCC). – Comme mon collègue Van Quickenborne, j'ai été extrêmement satisfait que le gouvernement accepte de faire un audit sur tous les éléments majeurs du chantier depuis 1990. Nous aurions souhaité clore ce dossier que je qualifierai de « pourri » et dont vous avez malheureusement hérité, monsieur le ministre, mais les travaux sont loin d'être terminés.

Je voudrais apporter quelques compléments d'information aux propos de mon collègue Van Quickenborne. Deux cent vingt et un nouveaux plans d'architecture ont été transmis depuis cette année, ce qui montre bien que la partie planning et plan directeur n'est pas terminée. La conception se fait au jour le jour en fonction des problèmes détectés par les sous-traitants et, apparemment, il n'y a toujours pas de planning approprié. Les travaux d'aménagement sont pratiquement à l'arrêt.

Vous vous souviendrez certainement que lors de votre précédente audition devant la commission des Finances et des Affaires économiques, l'administrateur délégué de Berlaymont 2000 avait dit qu'il pouvait engager 700 à 800 millions de francs par mois pour terminer dans les délais. Or, selon nos informations, en février 2001, Berlaymont 2000 n'aurait engagé que 131 millions, soit moins d'un cinquième des sommes qu'il faudrait dépenser chaque mois pour terminer dans les délais. L'affaire prend aussi une méchante tournure judiciaire puisque les procès se multiplient. Au début, c'était l'affaire de 4D ; à présent, c'est l'entrepreneur pilote Europ Construct qui est en conflit avec Berlaymont 2000. On a l'impression que les acteurs sont dans une logique plutôt juridique, une logique de procès, plutôt que dans une logique d'achèvement des travaux, dans l'intérêt général. Pouvez-vous nous donner des informations sur ces litiges et sur ces montants ? Confirmez-vous que les relations entre les différents acteurs du chantier deviennent de plus en plus difficiles ?

M. Vander Eycken avait affirmé que le chantier coûtait 7 millions de francs belges, par jour de retard, à l'État. Selon nos estimations, il s'agirait plutôt de 10 millions à 15 millions. J'aimerais savoir si vous disposez de chiffres un peu plus précis à ce sujet.

Enfin, je tiens à confirmer ce qu'a dit M. Van Quickenborne : on entend parler d'estimations terribles ; d'aucuns évoquent des surcoûts de 3,5 milliards demandés par certains sous-traitants. Avez-vous des chiffres un peu plus précis sur les montants des indemnités réclamées par les différents sous-traitants ?

Enfin, depuis votre dernière audition et en particulier celle de M. Vander Eycken, il s'est écoulé pratiquement deux mois. Berlaymont 2000 a-t-il jugé utile de faire procéder à de nouvelles estimations des coûts et éventuellement à une proposition de délai d'achèvement du chantier ?

Je voudrais simplement répéter ma satisfaction face à la décision du gouvernement de faire procéder à cet audit. Malheureusement, il faut terminer le chantier. Que vous soyez ou non responsable du passé, monsieur le ministre, il vous

De voorzitter. – Ik herinner eraan dat het reglement bepaalt dat de mondelinge vragen worden voorgelezen en dat de regering over ten hoogste vijf minuten beschikt om te antwoorden.

De heer Rik Daems, minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties. – Ik zal antwoorden binnen de reglementaire tijd, mijnheer de voorzitter.

Voor de cijfers waarnaar de beide vraagstellers hebben gevraagd, nodig ik hen uit om contact op te nemen met het kabinet. Ik heb die niet in mijn bezit om de eenvoudige reden dat ik me op het ogenblik moet bezighouden met juridische procedures die me absoluut niet aanstaan.

Het is spijtig genoeg juist dat de rechtbank Berlaymont 2000 niet is gevolgd in de naar mijn mening correcte procedure die ze tegen 4D had aangespannen. Daardoor zijn we gedwongen om langdurig met deze maatschappij te blijven samenwerken. Dat schept een meer dan groot probleem voor de uitvoering van de werken.

Berlaymont 2000 heeft het nuttig geoordeeld om de pilootaannemer in gebreke te stellen, waarop die op zijn beurt naar de rechtbank is gestapt. Beide vraagstellers hebben dan ook gelijk dat we hier hoe langer hoe minder met een bouwdoos maar des te meer met een juridische dossier te maken hebben. Ik kan daar absoluut niet mee akkoord gaan, omdat dit dossier anders moet worden aangepakt dan langs een juridische weg.

Ik ben zonder aarzelen bereid om in te grijpen in de structuur van Berlaymont 2000. Ik heb mijn vertegenwoordigers in de raden van bestuur zelf opdracht gegeven om dat punt op de agenda van hun vergaderingen te zetten en om een contract voor te bereiden waarbij Berlaymont 2000 professioneel ondersteund wordt. Berlaymont 2000 is vandaag immers niet in staat om de werken uit te voeren waarvoor ze verantwoordelijk is. Of dat nu komt doordat ze te veel bezig is met juridische problemen, laat ik hierbij in het midden, te meer daar we in verschillende juridische procedures verwickeld zijn. Ik bevestig evenwel heel duidelijk dat Berlaymont 2000 via contractuele weg professionele ondersteuning moet krijgen en zich moet losmaken van juridische verwickelingen.

In dit verband heb ik de heer Lauriks, die directeur-generaal was van de Regie der Gebouwen, gevraagd voorzitter te blijven van Berlaymont 2000. Hij moet ervoor zorgen dat de aan de gang zijnde werken de komende maanden worden beëindigd. Hij heeft veel ervaring en kan me helpen de nieuwe structuur uit te tekenen die het mogelijk maakt de werken te hervatten.

Twee dagen geleden had ik een ontmoeting met de heer Kinnock. We zijn overeengekomen dat Berlaymont 2000 ons eind april een contract moet voorleggen dat de timing en de kosten van de werken precies omschrijft. Berlaymont 2000 krijgt daartoe technische ondersteuning.

Het staat vast dat de prijs hoger en de termijn langer zullen zijn, maar ik verkies duidelijkheid boven juridische betwistingen. Ik wil de raad van bestuur ervan overtuigen een contract af te sluiten met een derde, die de werken in handen

appartient hélas de veiller à l'achèvement des travaux du Berlaymont, comme on l'appelle.

M. le président. – Je rappelle que le règlement prévoit que les auteurs de questions orales doivent lire leur texte et que le gouvernement dispose de maximum cinq minutes pour répondre.

M. Rik Daems, ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques. – *Je ne dispose pas des chiffres demandés et j'invite les deux intervenants à prendre contact avec mon cabinet qui les leur fournira.*

Il est malheureusement exact que le tribunal n'a pas suivi Berlaymont 2000 dans la procédure engagée contre D4. Nous sommes donc contraints de continuer à travailler à long terme avec cette société, ce qui crée d'importantes difficultés dans l'exécution des travaux.

Berlaymont 2000 a jugé utile de mettre en demeure l'entrepreneur pilote qui, à son tour, s'est adressé au tribunal. Le dossier devient donc de plus en plus complexe sur le plan juridique, ce qui ne me réjouit guère.

Je suis prêt à intervenir dans la structure de Berlaymont 2000. J'ai donné instruction à ceux qui me représentent dans les conseils d'administration d'inscrire ce point à l'ordre du jour et de prévoir un contrat dans le cadre duquel Berlaymont 2000 serait assisté professionnellement. Actuellement, cette société n'est pas à même d'exécuter des travaux dont elle est responsable. Je veillerai donc à lui fournir l'assistance nécessaire tout en souhaitant la fin des complications juridiques.

Dans ce contexte, j'ai demandé à M. Lauriks, qui était directeur général de la Régie des bâtiments, de rester pour le moment président de Berlaymont 2000. J'estime en effet qu'il doit assumer la responsabilité de terminer dans les prochains mois les travaux en cours. Il a beaucoup d'expérience et il m'est très utile dans la recherche d'une nouvelle structure qui permette de reprendre les travaux de construction au lieu de demeurer dans le domaine juridique.

J'ai rencontré M. Kinnock voici deux jours. Nous sommes convenus que fin avril, grâce à une nouvelle aide technique apportée à Berlaymont 2000, nous pourrions obtenir des éléments sur le timing et le coût des travaux. Comme lui, je veux disposer d'un contrat indiquant avec précision ces deux éléments.

Il est clair que le prix sera plus élevé et que le délai sera plus long, mais je préfère savoir maintenant ce qu'il en sera

moet nemen.

De vragen van de heer Destexhe zullen worden toegevoegd aan de audit. Zodra de audit toegewezen is, zal ik hem uitnodigen het verloop ervan te volgen.

In het verleden werden fouten begaan. De audit zal ons in staat stellen na te gaan wie verantwoordelijk is. Ik zal de Senaat en de Kamer zeker op de hoogte houden.

De heer Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – De minister zegt dat hij bereid is om in te grijpen in de structuur van Berlaymont 2000 en legt ook uit wat hij daarmee bedoelt. Kan hij hier bevestigen, ook al zijn er juridische procedures lopende, dat hij de heer Vandereycken zal vervangen door een andere topman? Heeft hij daarvoor al contact opgenomen met *head hunters*?

Heeft Berlaymont 2000 plannen om 4D, nu dat bedrijf zijn zaak voor de rechtbank heeft gewonnen, uit te kopen en te vervangen door een andere onderaannemer?

De heer Alain Destexhe (PRL-FDF-MCC). – *De minister treedt ons bij vermits hij verklaarde dat Berlaymont 2000 niet in staat is de werken correct uit te voeren. Dit was precies wat wij begin januari in ons Zwartboek schreven.*

Het verheugt me ook dat hij de werken wil beëindigen met een precieze raming van timing en kosten.

Iedereen zal begrijpen dat we dit dossier niet verder aan de betrokken partijen mochten overlaten, maar dat een politieke interventie zich opdrong.

De heer Rik Daems, minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties. – De beide senatoren zullen willen begrijpen dat het nog te vroeg is om meer te vertellen over de vorm die de nieuwe structuur zal krijgen. We zijn nog druk doende die uit te tekenen.

Ik wil kort verduidelijken wat ik bedoel wanneer ik zeg dat Berlaymont 2000 op het ogenblik niet in staat is om de werken uit te voeren waarvoor het verantwoordelijk is. Dat heeft onder meer te maken met het feit dat het ondertussen een juridisch dossier is geworden in de plaats van een bouwdoos. Op de rechtbank staan we tegenover bedrijven waar we eigenlijk mee moeten samenwerken. Daarom is de grootste omzichtigheid geboden. Ik kan enkel zeggen dat ik hoop dat er na de paasvakantie wel degelijk een definitieve oplossing zal zijn, met een vaste timing, met een vaste kostprijs en met een contract met de Europese commissie.

Ik zal de Senaat uiteraard als eerste informeren over elke vooruitgang die we in dit dossier realiseren.

demain plutôt que d'entrer dans une procédure juridique. J'ai décidé de convaincre le conseil d'administration de conclure un contrat avec un tiers pour prendre les travaux en main.

En ce qui concerne l'audit, il est clair que les questions que vous avez soulevées ont été jointes à la demande. L'audit est en cours et lorsque l'adjudication aura eu lieu, je vous inviterai à suivre l'avancement de cette étude.

Ce qui m'importe, c'est d'en terminer. Malheureusement, ce sera plus coûteux et cela durera plus longtemps.

Des fautes ont certes été commises dans le passé, mais l'audit permettra de déterminer les responsabilités. Lorsqu'elles seront connues, je n'hésiterai pas à en informer le Sénat et la Chambre.

M. Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – *Bien que des actions juridiques soient en cours, le ministre peut-il me dire s'il a l'intention de remplacer M. Vandereycken par un autre dirigeant ? A-t-il déjà pris contact à ce sujet avec des « chasseurs de têtes » ?*

La société Berlaymont 2000 a-t-elle l'intention de renoncer aux services de 4D, moyennant dédommagement, et de faire appel à un autre sous-traitant ?

M. Alain Destexhe (PRL-FDF-MCC). – Je me réjouis de ce que vous avez dit, monsieur le ministre. Vous rejoignez mes conclusions et celles de M. Van Quickenborne puisque je vous ai entendu dire que Berlaymont 2000 n'était pas en mesure d'exécuter correctement les travaux à réaliser. Je constate donc une évolution significative de votre langage, mais c'est exactement ce qui figurait dans notre Livre noir publié au début du mois de janvier.

Je suis également heureux que vous soyez décidé à terminer les travaux avec une estimation précise du coût et du timing.

Tous les citoyens comprendront que ce dossier ne pouvait plus être exclusivement géré par les acteurs concernés et nécessitait une intervention politique de votre part.

M. Rik Daems, ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques. – *Les deux sénateurs comprendront qu'il serait prématuré de fournir aujourd'hui davantage d'informations concernant la nouvelle structure.*

L'une des raisons pour lesquelles Berlaymont 2000 n'est pas à même d'exécuter les travaux est que ce dossier de construction est devenu un dossier juridique. Au tribunal, nous sommes opposés à des entreprises avec lesquelles nous devrions collaborer. Nous devons agir avec circonspection. J'espère qu'après les vacances de Pâques, une solution définitive interviendra, avec un calendrier fixe, un coût fixe et un contrat avec la Commission européenne. J'informerai en premier lieu de Sénat de l'évolution de ce dossier.

Mondelinge vraag van de heer Jacques Devolder aan de minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties over «de dure informatiediensten in de telecommunicatiesector» (nr. 2-554)

De heer Jacques Devolder (VLD). – De telefonische informatiediensten zijn erg populair geworden. Iedereen heeft intussen wel eens een 0900-nummer gedraaid. Bij een dienstverlening waarop zo frequent een beroep wordt gedaan, verdient de consument niet alleen een maximale service, maar vooral ook precieze informatie over de prijs van een communicatie.

Bij 0900-nummers wordt meestal – zij het niet altijd – vermeld dat één minuut bellen 18 frank kost. Dat is juist voor wie belt met een vast toestel. Wie mobiel belt, kan echter, afhankelijk van de operator, tot 35 frank per minuut betalen. Een beetje ergerlijk wordt het wanneer de gesprekken nodeloos lang worden gerekt, bijvoorbeeld door telkens weer een andere keuzetoets te moeten indrukken vooraleer men bij de gewenste persoon terechtkomt. Het doel van dat uitspinnen van de gesprekken is duidelijk: het bedrijf dat de diensten aanbiedt, krijgt immers een deel van de gesprekskosten doorgestort.

Volgens de ethische code op informatie via telecommunicatie mogen oproepers naar nummers zoals 0902 of 0903 niet worden doorgeschakeld naar een wachlijn, tenzij dit tegen het gewone telefoontarief gebeurt. Er is mij gesignaleerd dat sommige aanbieders van 0902- en 0903-nummers zich daar geenszins aan storen.

Wordt er effectief controle uitgeoefend op de naleving van deze regel en kunnen overtreders worden gesanctioneerd? Waarom gelden de bepalingen voor het doorschakelen naar wachlijnen wel voor de 0902- en 0903-nummers en niet voor de 0900-nummers.

De heer Rik Daems, minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties. – De heer Devolder verwijst naar een bepaling uit de ethische code van de informatiediensten, meer bepaald naar artikel 25. Deze ethische code is niet juridisch afdwingbaar. Een aantal operatoren hebben de code vrijwillig geïntegreerd in hun commerciële contracten.

Bij het opstellen van de ethische code werd geen overleg gepleegd met de operatoren. De operatoren hebben achteraf meegedeeld dat de bepaling in verband met het doorschakelen naar wachlijnen aan het normale telefoontarief technisch niet mogelijk is.

Er worden niettemin misbruiken vastgesteld. De ethische commissie heeft daarom een omzichtige houding aangenomen betreffende de toepassing van artikel 25 van de ethische code. Flagranter schendingen van dat artikel door malafide dienstaanbieders, die de eindgebruiker opzettelijk voor lange tijd aan de lijn houden, hebben reeds tot sancties geleid. Deze veroordelingen waren echter nooit uitsluitend op artikel 25 gebaseerd. In de meeste gevallen is bij dergelijke praktijken ook sprake van substantiële schendingen van andere artikels uit de code en werden die andere schendingen aangegrepen om sancties op te leggen. De sancties zijn afhankelijk van de aard van de inbreuk en variëren van 10.000 tot 500.000 frank, een gedeeltelijke of gehele schorsing van de betreffende

Question orale de M. Jacques Devolder au ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques sur «le coût élevé des services d'information dans le secteur des télécommunications» (n° 2-554)

M. Jacques Devolder (VLD). – *Les services d'information téléphoniques – 0900 – sont devenus extrêmement populaires. Non seulement le consommateur est en droit d'en attendre un service optimal mais il doit connaître le coût exact des communications.*

La plupart du temps, mais pas toujours, on annonce à l'appelant qu'une minute de communication coûte 18 francs. C'est vrai au départ d'un téléphone fixe. Toutefois, avec un téléphone mobile, cela peut monter jusqu'à 35 francs la minute. Ce qui devient agaçant, c'est lorsque l'on fait sciemment traîner les conversations en longueur. L'objectif est clair : l'entreprise qui offre les services se voit rétrocéder une partie du coût de la conversation.

En vertu du code éthique de l'information par télécommunications, les personnes qui forment des numéros tels que le 0902 ou 0903 ne peuvent être transférées sur une ligne d'attente, sauf à un tarif normal. Or, on me signale que certains opérateurs de 0902 ou 0903 n'en tiennent aucun compte.

Exerce-t-on véritablement un contrôle sur le respect de cette règle et les contrevenants peuvent-ils être sanctionnés ? Pourquoi les dispositions relatives au transfert vers des lignes d'attentes s'appliquent-elles aux numéros 0902 et 0903 et non aux numéros 0900 ?

M. Rik Daems, ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques. – *Vous faites référence à l'article 25 du code éthique des services d'information. Si ce code n'est pas contraignant, un certain nombre d'opérateurs l'ont cependant intégré de plein gré dans leurs contrats.*

Au moment de la rédaction de ce code, aucune concertation n'a eu lieu avec les opérateurs. Ceux-ci ont indiqué par la suite que la disposition relative au transfert vers des lignes d'attentes au tarif normal n'était pas applicable techniquement.

Il y a cependant des abus et la commission a adopté une attitude prudente vis-à-vis de l'application dudit article. Des violations flagrantes par des opérateurs de mauvaise foi qui laissent l'appelant trop longtemps en ligne ont abouti à des sanctions. Ces condamnations n'ont jamais été basées sur l'article 25 : la plupart du temps, on a invoqué des violations substantielles d'autres articles du code.

Les sanctions dépendent de la nature de l'infraction et varient de 10.000 à 500.000 francs, d'une suspension totale ou partielle des services concernés à leur suppression, voire l'interdiction totale pour l'opérateur d'offrir encore de tels services.

La commission a estimé que les lignes 0902 et 0903

diensten, een schrapping van de diensten tot een totaal verbod voor het bedrijf om nog communicatiediensten aan te bieden.

De commissie was van oordeel dat vooral de hoger getarifeerde 0902- en 0903-lijnen aanleiding kunnen geven tot problemen. De klassieke 0900-lijn wordt immers veeleer gebruikt voor relatief korte toepassingen en het tarief van deze lijn ligt beduidend lager dan dat van de 0902- en 0903-lijnen.

De heer Jacques Devolder (VLD). – Ik ben blij dat de gebruiker bij vermoeden van misbruik een klacht kan indienen, zij het dan niet op basis van artikel 25.

Mondelinge vraag van de heer Jacques D'Hooghe aan de eerste minister over «de federale protocollijst» (nr. 2-559)

De heer Jacques D'Hooghe (CVP). – Ik betreur dat de eerste minister die bij de opening van de middagvergadering aanwezig was, het halfroond heeft verlaten op het ogenblik dat de eerste vraag wordt gesteld.

Ik heb alle respect voor de minister van Binnenlandse Zaken, maar dit getuigt van weinig eerbied voor onze assemblee vanwege de premier.

Mijnheer de voorzitter, mag ik u verzoeken om tussenbeide te komen? Ik begrijp dat de minister soms buitenlandse verplichtingen heeft, maar vandaag is hij in het parlamentsgebouw aanwezig.

De voorzitter. – Mijnheer D'Hooghe, de minister van Binnenlandse Zaken is bevoegd voor de federale protocollijst. Op uw vraag zal dus worden geantwoord door de bevoegde minister.

De heer Jacques D'Hooghe (CVP). – Een krant kopte het weekend “De tijd van Napoleon is voorbij”. In dit artikel vernamen wij dat een werkgroep met vertegenwoordigers van de ministeries van Binnen- en Buitenlandse Zaken, Defensie, Justitie en de eerste minister een nieuwe lijst hebben uitgewerkt, die de toekomstige protocollaire rangorde moet vastleggen. Deze nieuwe lijst is bijna voltooid vermits hij verleden week normaliter op de Ministerraad zou worden besproken.

Graag had ik van de minister vernomen of dit onderwerp wel degelijk op de agenda van de Ministerraad wordt geplaatst?

Welke opdrachten werden aan de betrokken werkgroep gegeven?

Wie nam hiertoe het initiatief?

Welke criteria worden gehanteerd voor de opmaak van de lijst?

Is het juist dat de kardinaal met 40 rangen naar omlaag wordt gehaald?

Wat is het standpunt van de regering dienaangaande?

De heer Antoine Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken. – *Als oud-senator ben ik ten zeerste gehecht aan deze Hoge Vergadering. Maar ik kan niet overal tegelijk zijn en ik word nu in de Kamer verwacht.*

Ik ben inderdaad bevoegd voor deze aangelegenheid en leg de voorstellen ter zake voor aan de ministerraad.

risquaient davantage de poser problème car elles appliquent un tarif sensiblement supérieur au 0900, un numéro utilisé, du reste, pour des applications relativement courtes.

M. Jacques Devolder (VLD). – *Je me réjouis d'apprendre qu'un usager qui présume un abus peut déposer plainte, même si ce n'est pas sur la base de l'article 25.*

Question orale de M. Jacques D'Hooghe au premier ministre sur «la liste protocolaire fédérale» (n° 2-559)

M. Jacques D'Hooghe (CVP). – *Je regrette que le premier ministre qui était présent au début de la séance de l'après-midi, ait quitté l'hémicycle dès que la première question a été posée. Cela témoigne d'un manque de respect pour notre Assemblée.*

Monsieur le Président, puis-je vous demander d'intervenir ? Je comprends que le ministre ait parfois des obligations à l'étranger mais aujourd'hui, il était présent dans nos locaux.

M. le président. – *Monsieur D'Hooghe, le ministre de l'Intérieur est compétent en ce qui concerne la liste des préséances. C'est donc le ministre compétent qui va répondre à votre question.*

M. Jacques D'Hooghe (CVP). – *Nous avons appris par la presse qu'un groupe de travail composé de représentants des ministères de l'Intérieur, des Affaires étrangères, de la Défense et du Premier ministre élaborait une nouvelle liste des préséances. Cette liste est presque prête puisqu'elle aurait dû être discutée au conseil des ministres de la semaine dernière.*

Je voudrais que le ministre nous confirme si cette matière est bien à l'ordre du jour du conseil des ministres.

Quelles missions ont été confiées au groupe de travail ?

Qui en a pris l'initiative ?

Quels critères sont à la base de la nouvelle liste ?

Est-il exact que le cardinal recule de 40 places ?

Quel est le point de vue du gouvernement à cet égard ?

M. Antoine Duquesne, ministre de l'Intérieur. – *C'est peut-être parce que je suis un ancien sénateur que je suis fort assidu à la Haute Assemblée au sein de laquelle je représente souvent certains collègues avec plaisir. Cependant, je regrette de ne pas avoir le don d'ubiquité car je devrais me trouver à la Chambre à l'instant.*

De rangordelijst legt de rangorde vast van de lichamen en van de personen met het oog op het protocol, dat het openbare leven moet vergemakkelijken en "opstoppingen" verhinderen, als ik me zo mag uitdrukken. Het openbare leven moet de burgermaatschappij en de instellingen zo getrouw mogelijk weerspiegelen.

Dit punt, dat vorige week op de agenda van de ministerraad stond, zal verder worden onderzocht door het kernkabinet. Het zal later dus opnieuw aan de ministerraad worden voorgelegd.

De werkgroep was samengesteld uit vertegenwoordigers van de ministeries van Binnenlandse Zaken, Buitenlandse Zaken, Landsverdediging, Justitie en van de eerste minister. Ik heb de ontwerp-lijsten bij de ministerraad ingediend, na de dienst van het protocol te hebben geraadpleegd. De aanpassing van de lijst was al lang aan de orde en het was de vorige regering die hiertoe het initiatief nam. Ik ben voorstander van de continuïteit van de Staat: regeringen volgen elkaar op, de problemen blijven.

De criteria voor de samenstelling van deze lijst steunen op de institutionele ontwikkelingen, zowel internationaal en Europees als Belgisch. We moeten ook rekening houden met nieuwe instellingen zoals de Hoge Raad voor de Justitie of de federale politie. Ook op sociaal vlak voltrokken zich een aantal ontwikkelingen.

In het voorstel dat ik aan de ministerraad heb voorgelegd, bekleedt de kardinaal, monseigneur Danneels dus, niet meer de eerste plaats die het keizerlijk decreet van Messidor van het jaar XII hem had toegewezen. De lijst moet rekening houden met de religies, de lekenorganisaties en de algemene ontwikkeling van de burgermaatschappij, maar mag niet discrimineren tussen religie en filosofie.

De rangordelijst legt geen rangorde vast gebaseerd op geestelijke waarden, maar regelt de vertegenwoordiging en baseert zich daarvoor op de bestaande burgermaatschappij. Er is geenszins sprake van kwaadwilligheid of verborgen bedoelingen. We willen de lijst alleen moderniseren.

In die geest heb ik een voorstel ingediend bij de ministerraad, die zal beslissen.

De heer Jacques D'Hooghe (CVP). – Mijn kritiek op de afwezigheid van de eerste minister treft natuurlijk niet de minister van Binnenlandse Zaken.

De wijziging van de protocollaire lijst verwondert mij niet en sluit aan bij andere bedoelingen van deze libertaire regering. Ik denk aan de discussie over het Te Deum, het weghalen van de kruisbeelden enzovoort. De wijziging van de protocollaire lijst zou een actualisering inhouden, zogezegd om filevorming te voorkomen op sommige plechtigheden! Is het verkeer daar dan zo druk?

Comme l'a dit le président, je suis le ministre compétent dans ce dossier et le ministre « proposant » au Conseil des ministres.

La liste des préséances règle les préséances des corps et les préséances personnelles, sous l'angle protocolaire, dans le but de faciliter la vie officielle en évitant les « embouteillages », si vous me permettez cette expression un peu hardie. La vie officielle doit refléter, dans toute la mesure du possible, l'état de la société civile et des institutions.

Ce point, inscrit à l'ordre du jour du conseil des ministres de la semaine dernière, réclame un examen plus approfondi en cabinet restreint. Le conseil devra donc le réexaminer ultérieurement.

Le groupe de travail était composé de représentants des ministères de l'Intérieur, des Affaires étrangères, de la Défense, de la Justice et du premier ministre, soit les départements les plus concernés par ces questions. Des projets de liste ont été transmis au conseil des ministres après intervention du service du protocole. La nécessité de la mise à jour de cette liste existe de longue date et l'initiative de la modifier remonte au gouvernement précédent. Je suis partisan de la continuité de l'État : si les gouvernements changent, les problèmes restent.

Les critères de confection de la liste se fondent sur les évolutions institutionnelles, que ce soit sur le plan international, spécialement européen, ou belge. Il y a des évolutions en matière de Communautés et de Régions, sans parler de la naissance de nouvelles institutions, comme le Conseil supérieur de la Justice ou la Police fédérale, et de certaines évolutions sociales.

Dans les projets soumis au conseil des ministres, le cardinal en fonction, en l'occurrence Monseigneur Danneels, se voit privé de la première place qu'il occupait en vertu du décret impérial de Messidor, an XII. S'il est souhaitable de tenir compte des cultes, des mouvements laïques et de l'évolution générale de la société civile, il me paraît opportun que la liste évite les discriminations entre la Religion et la Philosophie.

La liste des préséances n'établit pas un classement fondé sur des valeurs spirituelles mais prévoit une organisation de la représentation basée sur les réalités de la société civile dans son ensemble. Quand on est de bonne foi, comme vous l'êtes, on peut être convaincu qu'il n'y a ici ni malice, ni intention cachée, mais simplement la volonté de moderniser une liste qui contenait certaines « scories » d'Ancien Régime dénuées de sens.

C'est dans cet esprit que j'ai fait une proposition au gouvernement qui tranchera.

M. Jacques D'Hooghe (CVP). – Mes critiques à l'égard de l'absence du premier ministre ne concernent bien sûr pas le ministre de l'Intérieur.

La modification de la liste protocolaire ne m'étonne pas et est dans la droite ligne d'autres intentions de ce gouvernement libertain. Je pense à la discussion sur le Te Deum, à l'enlèvement des crucifix, etc. La modification de la liste protocolaire serait une actualisation, soi-disant pour éviter la formation de files lors de certaines cérémonies ! L'affluence y est-elle si grande ?

De actualisering is terecht, maar wil dat zeggen dat geen rekening moet worden gehouden met de historische, culturele, maatschappelijke en sociale achtergronden van ons land?

Een rangorde die alleen rekening houdt met wat de publieke opinie *hic et nunc* belangrijk vindt, heeft nog weinig uitstaans met het protocol. Zo een rangorde lijkt meer op een maatschappelijke hitparade. Als we van de kwotering van de publieke opinie moeten uitgaan dan kunnen we zoals een bekend RTBF-journalist me deze week zei, beter voetbalidolen bovenaan de ranglijst plaatsen, een Jan Koller of een Kim Clijsters bijvoorbeeld. Maar zo een lijst moet dan ook om de veertien dagen worden geactualiseerd.

Ik pleit ervoor om bij de opmaak van de protocollaire lijst rekening te houden met de instellingen, de instituties en de organisaties die de grondslagen hebben gelegd van wat België is geworden. Wie zijn vandaag de emanatie van die instellingen? Welke organisaties hebben zich ingezet om het lager onderwijs, het middelbaar onderwijs en het universitair onderwijs, de ziekenzorg uit te bouwen tot wat ze vandaag zijn geworden? Wie symboliseert die instellingen en organisaties? Het antwoord op die vragen geeft gefundeerde criteria voor de opmaak van de protocollaire lijst.

Waar kan ik dat beter vertellen dan op deze plaats? De ontwerpers van dit halffrond hebben zich niet beperkt tot de laatste decennia, ze zijn niet blijven stilstaan bij het jaar 1804, het jaar waarin Napoleon de protocollaire lijst heeft laten opmaken. Neen, ze zijn teruggegaan tot de zesde, zevende eeuw. De figuren die in die periode een belangrijke maatschappelijke rol hebben gespeeld, sieren vandaag de wanden van dit halffrond.

Wie zijn verleden verloochent, weet niet meer uit welk land hij komt. Dat zegt de volksmond. Het is de regering die uiteindelijk beslist in deze aangelegenheid, maar ik hoop dat de minister van Binnenlandse Zaken nooit de vraag zal voorgelegd krijgen uit welk land hij komt.

De heer Antoine Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken. – *Ik heb geen enkele bedoeling, maar dat kan niet van iedereen worden gezegd. Ik laat ook geen enkele persoonlijke voorkeur blijken. Ik probeer zoveel mogelijk met objectieve criteria rekening te houden. Het is onrechtvaardig te verklaren dat ik geen rekening houd met de historische evolutie van België. Er kan mij echter moeilijk kwalijk genomen worden dat ik ook oog heb voor het heden. Ik ben uiterst teleurgesteld over de wijze waarop de heer D'Hooghe onze instellingen banaliseert, bespot en door zijn misplaatste voorbeelden ridiculiseert.*

De heer Jacques D'Hooghe (CVP). – Het is niet mijn bedoeling deze zaak te ridiculiseren, maar ik heb wel bedenkingen!

Mondelinge vraag van de heer Wim Verreycken aan de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over «Belgische wapenleveringen aan landen met interne conflicten» (nr. 2-561)

De voorzitter. – De heer Olivier Deleuze, staatssecretaris

L'actualisation est justifiée mais cela veut-il dire qu'il ne faut plus tenir compte des antécédents historiques, culturels et sociaux de notre pays ?

Un classement tenant seulement compte de l'opinion publique n'a plus rien à voir avec le protocole et a tout d'un hit-parade à réactualiser tous les quinze jours avec, en tête, des personnalités du monde du sport, par exemple.

Je plaide pour que l'établissement de la liste protocolaire prenne en considération les institutions et organisations qui ont jeté les bases de ce qu'est devenue la Belgique. Qui est aujourd'hui l'émanation de ces institutions ? Quelles organisations se sont engagées pour le développement de l'enseignement et des soins de santé ? Qui symbolise ces institutions et organisations ? La réponse à ces questions fournit les critères à prendre en considération pour l'établissement de la liste protocolaire.

Où mieux qu'ici puis-je tenir ces propos ? Les fondateurs de cet hémicycle ne se sont pas limités aux dernières décennies, ils ne se sont pas arrêtés à l'année 1804, année au cours de laquelle Napoléon a établi une liste protocolaire. Ils sont remontés jusqu'au sixième ou septième siècle, dont les personnalités ornent aujourd'hui les murs de cet hémicycle.

Qui renie son passé, ne sait plus de quel pays il provient. C'est le gouvernement qui décide mais j'espère que le ministre de l'Intérieur n'aura jamais à répondre à la question de savoir de quel pays il provient.

M. Antoine Duquesne, ministre de l'Intérieur. – En ce qui me concerne, je n'ai pas d'arrière-pensée mais je ne crois pas que ce soit le cas de tout le monde. Je n'exprime pas non plus de préférence personnelle. J'essaie de tenir compte d'un certain nombre de critères aussi objectifs que possible. Vous êtes très injuste lorsque vous donnez l'impression que je ne tiendrais pas compte de la réalité de l'évolution historique dans notre pays. Mais je tiens également compte du présent, ce que vous pouvez difficilement me reprocher. Vous me permettez d'exprimer ma déception quant à la manière dont vous venez de banaliser, de brocarder et même, d'une certaine façon, de ridiculiser les institutions de notre pays en prenant des exemples qui, permettez-moi de le dire, sont tout à fait déplacés.

M. Jacques D'Hooghe (CVP). – *Je n'ai pas l'intention de tourner cette affaire en ridicule mais j'ai des réticences !*

Question orale de M. Wim Verreycken au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur «les livraisons d'armes par la Belgique à des pays en butte à des conflits intérieurs» (n° 2-561)

M. le président. – M. Olivier Deleuze, secrétaire d'État à

voor Energie en Duurzame Ontwikkeling, antwoordt namens de heer Louis Michel, vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken

De heer Wim Verreycken (VL. BLOK). – Volgens gegevens van een Zweeds onderzoeksinstituut, namelijk SIPRI, zou België jaarlijks voor meer dan 50 miljoen dollar aan wapens uitvoeren.

De Belgische rapporten leren bovendien dat hiervan ongeveer 55% vanuit Wallonië vertrekt en 45% vanuit Vlaanderen. Verdere analyse toont aan dat meer dan 50% van al de uitgevoerde wapens gaat naar landen rond de Middellandse zee, met Israël en Turkije als belangrijke uitschieters. Aan Israël werden in 1999 wapens geleverd voor een bedrag van 544 miljoen en aan Turkije voor een bedrag van 362 miljoen.

Is het juist dat Palestijnse kinderen, vandaag nog, met Belgische wapens worden doodgeschoten? Is het juist dat Koerdische vluchtelingen met Belgische wapens worden doodgeschoten? Wie verstrekt de toelating tot de uitvoer van wapens? Welke minister beslist voor welke gemeenschap? Wie adviseert over het al dan niet uitvoeren naar landen met interne conflicten? Heeft het ministerie van Buitenlandse Zaken enige inbreng?

Deze vraag is niet zonder belang omdat ik vaststel dat wij bijvoorbeeld niet uitvoeren naar ex-Joegoslavië en Albanië omdat er daar interne conflicten zijn, maar wel naar Israël en Turkije.

Is het correct dat er in 1999 geen enkele doorvoervergunning voor wapens werd geweigerd aan Waalse of Franstalige Brusselse aanvragers, maar wel aan Vlaamse of Nederlandstalige Brusselse aanvragers? Ging het bij die weigeringen dan om andere wapens of andere omstandigheden?

Ik betreur het uiteraard dat de minister van Buitenlandse zaken niet zelf kan antwoorden, maar ik zal met belangstelling luisteren naar het antwoord dat zijn collega zal voorlezen.

De heer Olivier Deleuze, staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling. – De uitvoervergunningen voor Waalse of Franstalige Brusselse bedrijven worden in deze regering door de minister van Buitenlandse Zaken verstrekt en die voor Vlaamse of Nederlandstalige Brusselse bedrijven door de staatssecretaris voor Buitenlandse Handel, toegevoegd aan de minister van Buitenlandse Zaken.

Er werd niets aan de reglementering veranderd. De toegepaste regeling voor het verlenen van wapenvergunningen blijft geldig. De minister van Buitenlandse Zaken neemt de beslissing nadat hij op de hoogte is gebracht van het niet-bindend intern evaluatieverslag van zijn diensten.

Volgens de beschikbare informatie is er geen sprake van het gebruik van wapens van Belgische makelij tegen Palestijnse kinderen of Koerdische vluchtelingen.

De vereiste informatie over het verlenen van doorvoervergunningen is terug te vinden in het jaarlijks verslag voor 1999 onder titel C "Belgische vergunningen, de cijfers". Dit document werd in juli 2000 ter beschikking gesteld van het parlement.

In 1999 werden er 136 transitvergunningen voor

l'Énergie et au Développement durable, répondra au nom de M. Louis Michel, vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères.

M. Wim Verreycken (VL. BLOK). – Selon les données d'un institut de recherche suédois, la Belgique exporterait annuellement pour plus de 50 millions de dollars d'armes.

Les rapports belges indiquent que 55% de ces armes proviennent de Wallonie et 45% de Flandre. Plus de 50% des armes exportées sont destinées aux pays du pourtour méditerranéen, surtout à Israël et à la Turquie.

Est-il exact qu'aujourd'hui encore des enfants palestiniens sont tués avec des armes belges ? Est-il exact que des réfugiés kurdes sont tués avec des armes belges ? Qui délivre les licences d'exportation d'armes ? Quel ministre décide pour quelle communauté ? Qui conseille sur l'opportunité ou non de livrer des armes aux pays qui connaissent des conflits internes ? Le ministre des Affaires étrangères a-t-il son mot à dire ?

Cette question n'est pas sans importance car je constate que sous prétexte que l'ex-Yougoslavie et l'Albanie connaissent des conflits internes, nous ne leur livrons pas d'armes alors que nous en livrons à Israël et à la Turquie.

Est-il correct qu'en 1999, aucun permis de transit d'armes n'a été refusé à des demandeurs wallons et bruxellois francophones alors que ce fut refusé à des Flamands et des Bruxellois néerlandophones ? Ces refus portaient-ils sur d'autres armes ou étaient-ils liés à d'autres circonstances ?

Je regrette que le ministre des Affaires étrangères ne puisse répondre personnellement mais j'écouterai avec intérêt la réponse dont son collègue va nous donner lecture.

M. Olivier Deleuze, secrétaire d'État à l'Énergie et au Développement durable. – Les licences d'exportation sont octroyées par le ministre de l'Intérieur pour les entreprises wallonnes et bruxelloises francophones et par le secrétaire d'État au Commerce extérieur adjoint au ministre des Affaires étrangères pour les entreprises flamandes et bruxelloises néerlandophones.

Rien n'a été modifié à la réglementation en cette matière. Le ministre des Affaires étrangères prend sa décision après avoir pris connaissance du rapport d'évaluation non contraignant de ses services.

A ma connaissance, il n'est pas question d'utilisation d'armes belges contre les enfants palestiniens ou les réfugiés kurdes.

L'information demandée au sujet des permis de transit se trouve dans le rapport annuel 1999, sous la rubrique C. Ce document a été mis à la disposition du parlement en juillet 2000.

En 1999, 136 permis de transit ont été octroyés à des firmes néerlandophones pour un montant total de 1,646 milliards de francs. Quatre permis ont été refusés pour un montant de 16,5 millions. Du côté francophone, 77 permis de transit furent

Nederlandstalige firma's goedgekeurd voor een totaal bedrag van 1,646 miljard frank. Er werden vier transitvergunningen geweigerd voor een bedrag van 16,5 miljoen frank. Aan Franstalige kant werden 77 transitvergunningen toegekend voor een totaal bedrag van 800 miljoen frank. Er werd geen enkele vergunning geweigerd.

De heer Wim Verreycken (VL. BLOK). – De minister van Buitenlandse Zaken heeft vorige week in Gent op uitnodiging van professor Coolsaet een voordracht gehouden over de wapenhandel. Hij verklaarde daarbij dat hij het beu is dat 80% van de vragen over de wapenhandel door Vlamingen worden gesteld en dat deze vragen allemaal betrekking hebben op Waalse dossiers. Blijkens zijn uiteenzetting overweegt hij een regionalisering van het wapendossier. Kan de minister van Buitenlandse Zaken dit bevestigen? Hoe kunnen zijn uitspraken van vorige week in Gent anders worden verklaard?

Mondelinge vraag van de heer Georges Dallemagne aan de eerste minister en aan de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over «het feit dat president Bush verklaard heeft gekant te zijn tegen het Protocol van Kyoto» (nr. 2-563)

De voorzitter. – De heer Olivier Deleuze, staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling, antwoordt.

De heer Georges Dallemagne (PSC). – *President Bush heeft zopas aangekondigd dat hij het verdrag van Kyoto definitief opzegt.*

President Bush heeft zich op 13 maart 2001 onttrokken aan zijn verkiezingsbelofte om aan de elektrische centrales normen op te leggen om de uitstoot van kooldioxide te verminderen. Collega Roelants du Vivier heeft hierover vorige week al een vraag gesteld. Alhoewel president Bush verklaarde bezorgd te zijn over de klimaatsverandering, kantte hij zich tegen het protocol van Kyoto, een verdrag van de Verenigde Naties dat de geïndustrialiseerde landen oproept om hun CO₂-uitstoot drastisch te verminderen. Volgens Bush ontslaat het verdrag 80% van de planeet, India en China inbegrepen, van iedere verantwoordelijkheid en brengt het de Amerikaanse economie schade toe.

De Verenigde Staten behoren tot de landen met de zwaarste CO₂-uitstoot in de wereld. De Europese Unie benadrukt voortdurend dat een efficiënte internationale actie nodig is om de klimaatsverandering te bestrijden en dat het verdrag van Kyoto hiervoor een goede basis is. De klimaatsverandering vormt een ernstige bedreiging voor het welzijn van de wereldbevolking en de economische vooruitgang. Het verdrag is door de wereldmachten ondertekend. Europa is van oordeel dat er verder moet worden gebouwd op wat reeds bestaat. Dit standpunt werd bevestigd op de vergadering van de ministers van Leefmilieu van de G8 in Trieste en op de Top van Stockholm van 24 maart 2001.

Hoe reageert de Belgische regering op deze beslissing van president Bush? Komt dit punt op de agenda van de volgende ontmoeting tussen de minister van Buitenlandse Zaken en de heer Colin Powell?

De heer Olivier Deleuze, staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling. – *Aangezien de situatie sinds 14 maart nauwelijks veranderd is, kan ik alleen maar*

octroyés pour un montant de 800 millions de francs. Aucune demande n'a été refusée.

M. Wim Verreycken (VL. BLOK). – *Le ministre des Affaires étrangères a fait un exposé à Gand la semaine dernière sur le commerce des armes. Il a déclaré qu'il en avait assez que 80% des questions relatives au commerce des armes soient posées par des Flamands et aient trait à des dossiers wallons. Il ressort de son exposé qu'il envisage une régionalisation de ce dossier.*

Le ministre des Affaires étrangères peut-il le confirmer ? Comment expliquer autrement ses déclarations de la semaine dernière à Gand ?

Question orale de M. Georges Dallemagne au premier ministre et au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur «l'opposition du président Bush au Protocole de Kyoto» (n° 2-563)

M. le président. – M. Olivier Deleuze, secrétaire d'État à l'Énergie et au Développement durable, répondra.

M. Georges Dallemagne (PSC). – Le président Bush vient de faire connaître sa décision de dénoncer définitivement le traité de Kyoto.

Le président Bush a renié, le 13 mars 2001, sa promesse électorale d'imposer aux centrales électriques des normes obligatoires de réduction de leurs émissions de dioxyde de carbone. Mon collègue Roelants du Vivier avait déjà abordé cette question la semaine dernière. Bien que le président Bush ait affirmé se préoccuper sérieusement de la question du changement climatique, il avait souligné son opposition au protocole de Kyoto qui est un traité des Nations unies appelant les pays industrialisés à une diminution drastique de leurs émissions de CO₂ et qui, selon lui, « exonère de responsabilités 80% de la planète, Inde et Chine incluses, tout en endommageant l'économie américaine ».

Les États-Unis comptent parmi les émetteurs les plus importants de CO₂ au niveau mondial. L'Union européenne a constamment souligné qu'une action internationale efficace était nécessaire pour combattre le changement climatique et que le protocole de Kyoto fournissait la base pour accentuer l'effort international. Le changement climatique est une menace globale pour le bien-être de la population mondiale et pour le progrès économique. Le protocole de Kyoto a été signé par les puissances mondiales. Les Européens considèrent qu'il faut continuer à bâtir sur ce qui a déjà été réalisé, comme ce fut confirmé à la réunion des ministres de l'environnement du G8 à Trieste et à l'occasion du sommet de Stockholm du 24 mars 2001.

Quelle est la réaction du Gouvernement belge à cette décision du président Bush ? Ce point sera-t-il porté à l'ordre du jour de la prochaine rencontre du ministre des Affaires étrangères avec M. Colin Powell ?

M. Olivier Deleuze, secrétaire d'État à l'Énergie et au Développement durable. – Je dois vous dire que la situation a peu évolué depuis ma réponse à votre collègue la semaine

herhalen wat ik op die dag namens de Belgische regering aan senator Roelants du Vivier heb gezegd, namelijk dat deze boodschap van de Verenigde Staten niet veel goeds belooft voor de internationale samenwerking in de strijd tegen de klimaatsverandering. Het protocol van Kyoto is immers het resultaat van vele jaren onderhandelen en het enige beschikbare internationale kader voor een wereldwijde actie tegen het broeikaseffect.

De voorzitter van de Europese Commissie, de heer Prodi, en de Zweedse eerste minister, de heer Göran Persson, hebben er zich op 22 maart jongstleden in het openbaar nog eens uitdrukkelijk toe verbonden het protocol van Kyoto te behouden als basis voor de vermindering van de uitstoot van broeikasgassen op internationaal vlak. Vorige week zei ik ook reeds dat er op 21 april eerstkomend in New York, ter gelegenheid van de VN-conferentie over de duurzame ontwikkeling, een ontmoeting zou zijn tussen enkele Europese verantwoordelijken voor het klimaat en vertegenwoordigers van de Umbrella Group over de onderhandelingen van Bonn. Op dat ogenblik zullen we een duidelijker zicht hebben op de plannen van de Verenigde Staten. België zal een voluntaristisch beleid binnen de Europese Unie verdedigen. Het zou geen goed beleid zijn als we alle rijkdommen voor ons zouden houden en onze kinderen slechts de klimatologische problemen zouden nalaten. De Europese Raad van Stockholm heeft zich erg bezorgd uitgelaten over het risico dat het protocol van Kyoto op losse schroeven wordt gezet.

Het punt staat op de agenda van de aanstaande ontmoeting van de minister van Buitenlandse Zaken met de heer Colin Powell.

De heer Georges Dallemagne (PSC). – *Ik dank de staatssecretaris voor dit antwoord. De beslissing van de heer Bush om het hele verdrag van Kyoto op te zeggen is een bijkomende stap in deze zaak en wij moeten opnieuw reageren. Het verheugt mij dat dit punt op de agenda staat van de ontmoeting tussen de minister van Buitenlandse Zaken en de heer Colin Powell.*

Het gaat hier om de zoveelste opzegging door een grootmacht van een reeks verplichtingen met betrekking tot justitie, leefmilieu, wapens en antipersoonsmijnen. Wij moeten bij ieder contact onze teleurstelling daarover laten blijken en hen duidelijk maken dat wij een dergelijke houding niet kunnen aanvaarden.

Ik zal eerstdaags een voorstel van resolutie indienen opdat onze regering met de Verenigde Staten zou kunnen praten over een reeks aangelegenheden die te maken hebben met aangaan en weer opzeggen van internationale verbintenissen.

De voorzitter. – *Mijnheer Dallemagne, gelet op het belang van dit onderwerp, zou het goed zijn uw voorstel van resolutie door zoveel mogelijk politieke partijen te laten ondertekenen, zodat ik het aan de voorzitter van de Amerikaanse Senaat kan sturen.*

De heer Georges Dallemagne (PSC). – *Ik zal dat graag doen, mijnheer de voorzitter.*

dernière devant cette même assemblée. Je ne peux que répéter ce que j'ai déclaré le 14 mars au nom du gouvernement belge, à savoir que cette déclaration des États-Unis était un message de fort mauvais augure pour la coopération internationale dans la lutte contre le changement climatique parce que le protocole de Kyoto est le résultat de nombreuses années de négociations et qu'il constitue le seul cadre international existant et efficace pour une action mondiale de lutte contre l'effet de serre.

Le 22 mars dernier, le président de la commission européenne M. Prodi ainsi que le premier ministre suédois M. Göran Persson ont réaffirmé publiquement leur engagement ferme de conserver le protocole de Kyoto comme base pour la réduction des émissions de gaz à effets de serre au niveau international. Ce même jour, j'ai eu l'opportunité de déclarer ici, au Sénat, qu'à New York, le 21 avril prochain, à l'occasion de la conférence de l'ONU sur le développement durable, une rencontre aurait lieu entre un certain nombre de responsables européens du climat et les gens du groupe de l'Ombrelle. Cette réunion portera sur les négociations de Bonn. À ce moment-là, nous aurons une idée précise des intentions des États-Unis. La Belgique défendra une politique volontariste dans le cadre de l'Union européenne. Ce ne serait pas de bonne politique de faire en sorte que les richesses soient pour nous et les ennuis climatiques pour nos enfants. Le conseil européen de Stockholm a marqué sa vive préoccupation face à la mise en cause du protocole de Kyoto.

Enfin, au nom du ministre des Affaires étrangères, je puis vous dire que ce point sera porté à l'ordre du jour de la prochaine rencontre du ministre des Affaires étrangères avec M. Colin Powell.

M. Georges Dallemagne (PSC). – Je remercie le secrétaire d'État de cette réponse. Je pense néanmoins que la décision de M. Bush de renoncer définitivement à l'ensemble du traité de Kyoto est un pas supplémentaire dans l'évolution de cette affaire. Nous devons intervenir à nouveau. Je prends bonne note du fait que ce point sera abordé lors de la rencontre de notre ministre des Affaires étrangères avec M. Colin Powell.

J'interviens aussi parce qu'il s'agit du énième renoncement d'une grande puissance à toute une série d'engagements internationaux qui concernent à la fois la justice, l'environnement, les armes et les mines antipersonnel. Dans les contacts que nous avons avec cette grande puissance, il me paraît extrêmement important de faire connaître notre grande déception et de dire que nous n'entendons pas accepter une telle attitude.

Je déposerai dans les prochains jours une proposition de résolution pour que notre gouvernement puisse aborder avec les États-Unis toute une série de matières qui concernent les engagements, les désengagements et les renoncements internationaux de leur part.

M. le président. – Monsieur Dallemagne, étant donné l'importance du sujet, je pense qu'il conviendrait de faire signer votre proposition de résolution par le plus grand nombre possible de groupes politiques, de manière que je puisse l'envoyer au président du Sénat des États-Unis.

M. Georges Dallemagne (PSC). – Bien volontiers, monsieur le président.

Mondelinge vraag van de heer Paul Galand aan de minister van Binnenlandse Zaken over «de agressie met dodelijke afloop waarvan een dakloze het slachtoffer is geworden te Gosselies en het gevaar dat uitgaat van groepen extremistische hooligans, van wie een lid betrokken was bij de doodslag» (nr. 2-558)

De voorzitter. – De heer Olivier Deleuze, staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling, antwoordt namens de heer Antoine Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken.

De heer Paul Galand (ECOLO). – *In de nacht van vorige zaterdag op zondag is een dakloze afgetroefd en voor dood achtergelaten door drie individuen, waaronder een lid van een spionkop van extreem gewelddadige supporters die trouwens in geen enkel stadion binnen mogen. Dit drama herinnert ons aan het groot isolement en onveiligheid van de daklozen en aan de bijzonder gewelddadige handelingen van supporters vóór, tijdens en na een match en soms zelfs zonder dat er een match is.*

Hooligans bestonden al in de Oudheid: in “Het leven van de Keizers” beschrijft Suetonius scènes die veel gelijkenis vertonen met de toestanden in de stadions van vandaag. Het debat over de bescherming en veiligheid van de zwaksten en over het hooliganisme is dus een fundamenteel debat. Nog erger is de infiltratie van uiterst rechts in de spionkop bij sommige clubs.

Ik wou van de minister vernemen of de federale politie bijzondere maatregelen heeft genomen om de daklozen beter te beschermen. Welke maatregelen hebben de federale politie en de clubs genomen om de infiltratie van extreem rechts in supporterskringen tegen te gaan?

De heer Olivier Deleuze, staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling. – *De federale politie neemt geen enkele bijzondere maatregel voor de bescherming van de daklozen. Dit is een bevoegdheid van de lokale overheden en bijgevolg van de gemeentepolitie.*

De regering is nochtans bezorgd voor de bescherming van de daklozen en is van mening dat hierover overleg moet worden gepleegd tussen de lokale en de federale politie.

De federale politie is niet betrokken bij het verlenen van toegang aan supporters van welke club ook. Er bestaat geen enkele speciale maatregel ten opzichte van extreem rechtse supporters.

Als extremistische supporters de voetbalwet of ander wetten overtreden, bijvoorbeeld de wetgeving op het racisme en xenofobie, kunnen ze een gerechtelijke of administratieve sanctie oplopen, zoals een stadionverbod. De groepen die een potentiële bedreiging inhouden, worden natuurlijk extra in de gaten gehouden.

Question orale de M. Paul Galand au ministre de l'Intérieur sur «l'agression mortelle dont a été victime une personne sans domicile fixe à Gosselies et au danger que représentent des groupes d'hooligans extrémistes dont un membre a participé à ce meurtre» (n° 2-558)

M. le président. – M. Olivier Deleuze, secrétaire d'État à l'Énergie et au Développement durable, répondra au nom de M. Antoine Duquesne, ministre de l'Intérieur.

M. Paul Galand (ECOLO). – Dans la nuit de samedi à dimanche dernier, une personne sans domicile fixe a été rouée de coups et laissée pour morte par trois individus, dont un membre d'un « kop » de supporters ultraviolents, d'ailleurs interdits de stade. Ce drame nous rappelle le grand isolement et l'insécurité des personnes sans domicile fixe et que, régulièrement, certains supporters se distinguent par des actes d'une violence rare qu'ils posent avant, pendant, après et parfois même sans qu'un match ait eu lieu.

Ce phénomène hooligan existe depuis l'Antiquité puisque déjà, dans « La vie des Douze Césars », Suétone nous décrit des scènes dans les gradins parfois fort proches de ce que nous connaissons aujourd'hui dans nos stades. Les débats sur la protection et la sécurité des plus faibles et vis-à-vis du hooliganisme sont donc des débats de fond. Plus grave est l'infiltration de certains « kops » par l'extrême droite.

Dans l'immédiat, j'aimerais que le ministre réponde aux deux questions suivantes :

Des mesures particulières sont-elles prises au niveau de la police fédérale pour renforcer la protection des personnes sans domicile fixe ?

Quelles sont les différentes mesures prises en Belgique pour lutter contre la présence de l'extrême droite dans les rangs des supporters, tant au niveau de la police fédérale que des différents clubs ?

M. Olivier Deleuze, secrétaire d'État à l'Énergie et au Développement durable. – La police fédérale ne prend aucune mesure particulière en ce qui concerne la protection des personnes sans domicile fixe. Il s'agit d'une matière qui relève de la compétence des autorités locales et, par conséquent, de la police communale.

Toutefois, la protection des personnes sans domicile fixe est une réelle préoccupation pour le gouvernement fédéral. C'est la raison pour laquelle il considère qu'une concertation entre la police locale et la police fédérale en la matière est une nécessité.

La police fédérale ne joue aucun rôle dans l'admission des membres supporters de l'un ou l'autre club. En ce qui concerne l'appartenance à l'extrême droite, aucune mesure spécifique n'est prise à l'égard des supporters qu'ils soient d'extrême droite ou d'autres extrêmes.

Par contre, lorsque des supporters d'extrémistes commettent des infractions à la loi football ou à d'autres lois, comme, par exemple, la loi réprimant les actes de racisme et de xénophobie, ils peuvent se voir infliger une sanction, notamment une interdiction de stade, qu'elle soit judiciaire ou administrative. Tous les groupes qui représentent une menace

De heer Paul Galand (ECOLO). – Ik wijs er nogmaals op dat de daklozen bijzonder kwetsbaar zijn. Ik noteer dat de regering en de ministers deze materie ter harte nemen en zullen zorgen voor coördinatie. Het gaat om een verantwoordelijkheid van iedere overheid.

Mondelinge vraag van mevrouw Sabine de Bethune aan de minister van Binnenlandse Zaken over «het borstvoedingsverlof bij de nieuwe, geïntegreerde politiediensten» (nr. 2-560)

De voorzitter. – De heer Olivier Deleuze, staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling, antwoordt namens de heer Antoine Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken.

Mevrouw Sabine de Bethune (CVP). – Ik betreur het dat de heer Duquesne zonet vertrokken is omdat mijn vraag uitdrukkelijk tot hem is gericht en een gedachtewisseling nu niet mogelijk zal zijn.

Op 13 juli 2000 stelde ik aan de minister een mondelinge vraag betreffende het borstvoedingsverlof bij de nieuwe geïntegreerde politiediensten. Er was toen immers sprake van de afschaffing van het recht op betaald borstvoedingsverlof of bezoldigd ouderschapsverlof indien het werd aangewend als borstvoedingsverlof, waarop vrouwen bij de rijkswacht een beroep konden doen.

De minister antwoordde op deze vraag dat het ouderschapsverlof voor het personeel van de politiediensten onder dezelfde voorwaarden mogelijk zou zijn als voor de federale ambtenaren. Deze gelijkstelling zou betekenen dat de mogelijkheid ouderschapsverlof op te nemen als borstvoedingsverlof zou verdwijnen in de nieuwe politiediensten. Maar de minister antwoordde eveneens dat voor de vrouwelijke politieagenten in de lokale politiediensten dezelfde mogelijkheden zouden gelden met betrekking tot het borstvoedingsverlof als voorheen het geval was voor de vrouwelijke rijkswachters.

Dit punt werd in december ook aan de orde gesteld, toen we het vrij langdurig gehad hebben over het rechtsstatuut van de politieagenten binnen de nieuwe geïntegreerde politie. Mijn amendementen terzake werden door de meerderheid weggestemd op uitdrukkelijk verzoek van de minister met als reden dat hij er zich toe verbond hiervan spoedig werk te maken.

Volgens het huidige akkoord bestaat het recht op betaald borstvoedingsverlof voor vrouwelijke politieagenten echter helemaal niet meer. Het gelijke kansenbeleid zou in de nieuwe geïntegreerde politiediensten alle kansen krijgen. Vrouwen en mannen hebben op sommige vlakken echter andere verantwoordelijkheden. Met het recht op borstvoedingsverlof voor vrouwelijke rijkswachters werd erkend dat vrouwen die borstvoeding wensen te geven, dit in optimale omstandigheden moeten kunnen doen.

Welke overwegingen hebben geleid tot het niet nakomen van de belofte tot het voorzien van gelijke mogelijkheden tot borstvoedingsverlof voor vrouwelijke rijkswachters en vrouwelijke politieagenten in de nieuwe geïntegreerde

potentiële font évidemment l'objet d'une surveillance adaptée.

M. Paul Galand (ECOLO). – J'insiste sur le fait que les personnes sans domicile fixe sont particulièrement vulnérables. J'entends bien que le gouvernement et le ministre sont préoccupés par cette situation et qu'ils veilleront à une coordination en la matière. Il appartient à toute autorité publique de protéger encore plus les personnes qui se trouvent dans une situation difficile.

Question orale de Mme Sabine de Bethune au ministre de l'Intérieur sur «le congé d'allaitement dans le cadre du nouveau service de police intégré» (n° 2-560)

M. le président. – M. Olivier Deleuze, secrétaire d'État à l'Énergie et au Développement durable, répondra au nom de M. Antoine Duquesne, ministre de l'Intérieur.

Mme Sabine de Bethune (CVP). – *Je regrette que M. Duquesne vienne de partir parce que ma question s'adresse expressément à lui et qu'un échange de vues ne sera donc pas possible.*

Le 13 juillet 2000, j'ai posé une question orale au ministre en ce qui concerne le congé d'allaitement dans le cadre du nouveau service de police intégré. A l'époque, il était en effet question de supprimer le droit à un congé d'allaitement payé ou à un congé parental rétribué si celui-ci était utilisé comme congé d'allaitement auquel les femmes actives à la gendarmerie pouvaient recourir.

Le ministre avait répondu que le congé parental du personnel des services de police serait accordé dans les mêmes conditions que celles qui prévalent pour les fonctionnaires fédéraux. Cet alignement signifierait que la possibilité de prendre un congé parental en tant que congé d'allaitement serait supprimée dans le cadre du nouveau service de police. Mais le ministre a répondu également que les mêmes possibilités s'appliqueraient aux agents de police féminins des services de police locaux en ce qui concerne le congé d'allaitement, comme c'était le cas auparavant pour les gendarmes féminins.

Ce point figurait également à l'ordre du jour en décembre lorsque nous avons longuement discuté du statut juridique des agents de police dans le cadre du nouveau service de police intégré. Mes amendements ont été rejetés par la majorité à la demande expresse du ministre sous prétexte que celui-ci s'était engagé à s'occuper rapidement du problème.

Selon l'accord actuel, le droit à un congé d'allaitement payé pour les agents de police féminins n'existe plus du tout. La politique en matière d'égalité des chances devrait avoir toutes ses chances dans le nouveau service de police intégré. En accordant aux gendarmes féminins le droit au congé d'allaitement, on reconnaissait que les femmes qui souhaitent allaiter doivent pouvoir le faire dans des conditions optimales.

Quelles considérations ont conduit au non-respect de la promesse de prévoir un congé d'allaitement, tant pour les gendarmes féminins que pour les agents de police féminins, dans le cadre du nouveau service de police intégré ? Cette décision cadre-t-elle avec la politique d'égalité des chances annoncée pour le nouveau service de police intégré ? Le

politiediensten? Kadert deze beslissing in het aangekondigde gelijke-kansenbeleid voor de nieuwe geïntegreerde politiediensten? Zal de minister stappen ondernemen om deze scheef trekking recht te zetten?

De heer Olivier Deleuze, staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling. – De vrouwelijke rijkswachters kunnen op dit ogenblik inderdaad genieten van een bezoldigd ouderschapsverlof indien dit wordt aangewend als borstvoedingsverlof. De bepaling maakt het voorwerp uit van artikel 59bis van de wet van 27 december 1973 betreffende het statuut van de personeelsleden van het operationeel korps van de rijkswacht. Het ouderschapsverlof dat niet wordt aangewend als borstvoedingsverlof is onbezoldigd.

Het koninklijk besluit tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten (RPPOL) dat eerstdaags zal worden bekend gemaakt in het Belgisch Staatsblad voorziet eveneens in ouderschapsverlof onder dezelfde voorwaarden als voor de federale ambtenaren. Het personeelslid beschikt over volgende keuzemogelijkheid: hetzij ouderschapsverlof opnemen vooraleer het kind de leeftijd van tien jaar heeft bereikt en met een maximum van drie maanden, dit verlof is onbezoldigd; hetzij loopbaanonderbreking voor ouderschapsverlof opnemen overeenkomstig de voorwaarden bepaald in artikel 35 van het koninklijk besluit van 19 november 1998 betreffende de verloven en afwezigheden toegestaan aan de personeelsleden van de rijksbesturen. In geval van een geboorte is dit verlof op te nemen vooraleer het kind de leeftijd van vier jaar heeft bereikt, in geval van adoptie is dit verlof op te nemen vooraleer het kind de leeftijd van acht jaar heeft bereikt. De duur ervan bedraagt drie maanden en kan deeltijds worden opgenomen over een periode van zes maanden. De bestaande regeling inzake borstvoedingsverlof bij de rijkswacht is niet voorzien in het RPPOL.

Wat uw tweede vraag betreft, zijn de verlofregelingen thans opgenomen in het RPPOL gelijklopend met de bestaande verlofregelingen in het openbaar ambt. Zo is onder meer in de volgende vrouw- en gezinsvriendelijke maatregelen voorzien: bevallingsverlof, vaderschapsverlof als omzetting van bevallingsverlof en beperkt tot de duur ervan, ouderschapsverlof, verlof om dwingende redenen van familiaal belang voor een maximumduur van 45 werkdagen per jaar, afwezigheid van lange duur wegens persoonlijke aangelegenheden voor een periode van maximum twee jaar, verlof voor prenatale medische onderzoeken voor de nodige duur ervan, de loopbaanonderbreking overeenkomstig de voorwaarden bedoeld in voormeld koninklijk besluit van 19 november 1998, vrijwillige vierdagenweek zoals bedoeld in de wet van 10 april 1995 alsmede de halftijdse vervroegde uittreding voorzien in dezelfde wet. De thans bestaande regeling van deeltijds werken voor de personeelsleden van de gemeentepolitie is niet opgenomen in het RPPOL.

Wat uw derde vraag betreft is de regeling inzake bevallingsverlof die van artikel 39 van de arbeidswet en met een maximumduur van 15 weken of, ingeval van een meerling 17 weken. Dit verlof is volledig bezoldigd voor de statutaire personeelsleden. De contractuele personeelsleden hebben recht op 82% van hun wedde tijdens de eerste dertig dagen en daarna hebben ze recht op 75% van hun wedde. In een regeling voor borstvoedingsverlof is niet uitdrukkelijk

ministre entreprendra-t-il des démarches pour remédier à cette dérive ?

M. Olivier Deleuze, secrétaire d'État à l'Énergie et au Développement durable. – Actuellement, les gendarmes féminins peuvent effectivement jouir d'un congé parental rémunéré lorsque celui-ci est utilisé comme congé d'allaitement. Cette disposition fait l'objet d'un article 59bis de la loi du 27 décembre 1973 relative au statut des membres du personnel du corps opérationnel de la gendarmerie. Le congé parental qui n'est pas utilisé comme congé d'allaitement n'est pas rémunéré.

L'arrêté royal réglant le statut juridique du personnel des services de police qui paraîtra prochainement au Moniteur belge prévoit également un congé parental dans les mêmes conditions que celui des fonctionnaires fédéraux. Le membre du personnel dispose des possibilités de choix ci-après : soit prendre un congé parental avant que l'enfant ait atteint l'âge de dix ans pour une période maximum de trois mois, ce congé n'est pas rémunéré ; soit prendre une interruption de carrière pour congé parental conformément aux conditions définies à l'article 35 de l'arrêté royal du 19 novembre 1998 relatif aux congés et absences octroyés au personnel des services publics. En cas de naissance, ce congé doit être pris avant que l'enfant ait atteint l'âge de quatre ans et, en cas d'adoption, avant qu'il ait atteint l'âge de huit ans.

Sa durée est de trois mois et il peut être pris à temps partiel sur une période de six mois. La réglementation existant au sein de la gendarmerie en matière de congé d'allaitement n'est pas prévue dans le règlement sur le statut juridique du personnel des services de police.

Pour répondre à votre deuxième question, le régime des congés repris dans le règlement sur le statut juridique du personnel de police est similaire à celui de la fonction publique. C'est ainsi que les mesures prises au profit de la femme et de la famille prévoient : le congé de maternité, le congé de paternité à la place du congé de maternité et limité à la durée de ce dernier, le congé parental, le congé pour raisons familiales impérieuses d'une durée maximum de 45 jours ouvrables par an, l'absence de longue durée pour convenances personnelles pour une période maximum de deux ans, le congé pour examens médicaux prénataux pendant le temps nécessaire, l'interruption de carrière conformément aux conditions visées à l'arrêté royal du 19 novembre 1998, la semaine volontaire de quatre jours telle que visée dans la loi du 10 avril 1995, ainsi que le départ anticipé à mi-temps prévu dans la même loi. La réglementation existant en matière de travail à temps partiel pour le personnel de la police communale n'est pas reprise dans le règlement sur le statut juridique des services de police.

En ce qui concerne votre troisième question, la réglementation en matière de congé de maternité est celle de l'article 39 de la loi sur le travail. Sa durée est de 15 semaines maximum ou de 17 semaines maximum en cas de naissance multiple. Ce congé est totalement rémunéré pour le personnel statutaire. Les contractuels ont droit à 82% de leur salaire pendant les trente premiers jours et, ensuite, à 75%. On n'a pas prévu explicitement de réglementation pour un

voorzien. Inzake loopbaanonderbreking voor ouderschapsverlof heeft het personeelslid recht op een uitkering van 17.411 frank voor voltijdse en 8.705 frank voor deeltijdse loopbaanonderbreking. Het vaderschapsverlof als omzetting van het bevallingsverlof is volledig bezoldigd voor het statutaire personeelslid; voor het contractuele personeelslid geldt de regeling voorzien in de privé-sector. Het verlof voor adoptie of pleegvoogdij is volledig bezoldigd en moet worden opgenomen vooraleer het kind de leeftijd van tien jaar heeft bereikt. Het bedraagt ten hoogste zes weken voor een kind beneden de drie jaar en ten hoogste vier weken in de andere gevallen. Voor een mindervalide kind wordt de termijn verdubbeld.

Inzake palliatief verlof wordt voorzien in een loopbaanonderbreking voor palliatieve zorgen voor de duur van één maand en eventueel verlengbaar voor dezelfde duur. Het verlof is niet bezoldigd, maar het personeelslid heeft recht op een verhoogde uitkering.

De afwezigheid van lange duur wegens persoonlijke aangelegenheden voor een periode van maximum twee jaar is onbezoldigd.

Mevrouw Sabine de Bethune (CVP). – Ik dank de minister voor het uitgebreide antwoord op een vraag die ik niet heb gesteld. Ik informeerde naar de stand van zaken inzake het borstvoedingsverlof en ik krijg een schema met alle mogelijke verlofregelingen en de bijhorende vergoedingen.

De minister antwoordt dat er inzake borstvoedingsverlof gelijkgeschakeling is met het openbaar ambt, wat volgens hem wil zeggen dat het borstvoedingsverlof niet bezoldigd is. In het federaal openbaar ambt bestaat wel een recht op betaald borstvoedingsverlof. Bijgevolg strookt het nieuwe politiestatuut niet met de minimum verworvenheden van het federaal openbaar ambt. Na Pasen zullen we dan ook een wetsvoorstel moeten indienen teneinde deze minimum waarborgen te bekomen.

Mondelinge vraag van mevrouw Marie-José Laloy aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over «de financiering en de organisatie van de mobiele urgentie- en reanimatorien (MURD)» (nr. 2-557)

Mevrouw Marie-José Laloy (PS). – Onlangs werd besloten in iedere provincie commissies voor dringende medische hulpverlening op te richten, teneinde de MURD officieel te maken en deze diensten op een rationele en homogene wijze over het rijk te spreiden. De commissies hebben als taak de vertegenwoordigers van alle betrokken disciplines – de ambulancediensten, het Rode Kruis, de brandweerdiensten, de hospitalen, de MURD – bijeen te brengen en te zorgen voor een goede coördinatie.

De eerste opdracht bestond erin de MURD over de verschillende provincies te spreiden. Alle dossiers moesten vóór januari 2001 naar het ministerie van Volksgezondheid worden gezonden. Aan Franstalige zijde zouden er weinig problemen zijn, maar sommige Nederlandstalige provincies zoals Antwerpen, Limburg en Oost-Vlaanderen eisen aanzienlijk meer diensten op hun grondgebied. Aangezien nog niet alle dossiers afgesloten zijn, zijn de officiële erkenning van de MURD en als gevolg daarvan de financiering

congé d'allaitement.

En ce qui concerne l'interruption de carrière pour congé parental, le membre du personnel a droit à une allocation de 17.411 francs pour une interruption de carrière à temps plein et à 8.705 francs pour une interruption de carrière à temps partiel. Le congé de paternité en remplacement du congé d'accouchement est entièrement rémunéré pour les statutaires ; pour les contractuels, la réglementation du secteur privé est d'application. Le congé pour adoption ou pour tutelle officielle est entièrement rémunéré et doit être pris avant que l'enfant ait atteint l'âge de dix ans. Sa durée est de six semaines maximum pour un enfant de moins de trois ans et de quatre semaines maximum dans les autres cas. Pour un enfant handicapé, cette période est doublée.

En ce qui concerne le congé palliatif, une interruption de carrière pour soins palliatifs d'une durée d'un mois est prévue, éventuellement renouvelable pour la même durée. Le congé n'est pas rémunéré mais le membre du personnel a droit à une allocation majorée.

L'absence de longue durée pour convenances personnelles pour une période maximum de deux ans n'est pas rémunérée.

Mme Sabine de Bethune (CVP). – Je remercie le ministre pour sa réponse détaillée à une question que je n'ai pas posée. Je m'informais de la situation en ce qui concerne le congé d'allaitement et on me donne un schéma de tous les régimes de congé possibles et des indemnités y afférentes.

En ce qui concerne le congé d'allaitement, le ministre répond que celui-ci est aligné sur celui de la fonction publique, ce qui, selon lui, veut dire qu'il n'est pas rémunéré. Au niveau de la fonction publique fédérale, il existe bel et bien un droit à un congé d'allaitement rémunéré. Par conséquent, le nouveau statut de la police n'est pas conforme aux acquis minimums de la fonction publique fédérale. Après Pâques, nous devons donc déposer une proposition de loi tendant à obtenir ces garanties minimales.

Question orale de Mme Marie-José Laloy à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur «le financement et l'organisation des services mobiles d'urgence et de réanimation (SMUR)» (n° 2-557)

Mme Marie-José Laloy (PS). – Il a été récemment décidé d'organiser dans chaque province des Commissions d'aide médicale urgente, afin d'officialiser la fonction SMUR et de répartir ces services de manière homogène et rationnelle dans le Royaume. Elles ont pour mission de rassembler les représentants de toutes les disciplines concernées – services d'ambulances, Croix-Rouge, services incendie, hôpitaux, SMUR – et de veiller à la bonne coordination des différents partenaires.

La première tâche confiée aux Commissions d'aide médicale urgente fut de répartir les SMUR dans leurs provinces respectives. À cet effet, les dossiers devaient parvenir au ministère de la Santé publique pour janvier 2001... En l'état actuel de mon information, du côté francophone, la situation évolue relativement bien mais, par contre, il subsisterait des problèmes du côté néerlandophone, en ce sens que certaines provinces, telles qu'Anvers, le Limbourg et la Flandre occidentale, réclameraient une nette augmentation des SMUR

geblokkeerd.

Kan de minister hierover verduidelijkingen geven? Zal haar departement een beslissing nemen over de spreiding van de MURD als er in de Commissie voor dringende hulpverlening geen akkoord kan worden bereikt?

Het is voor het welzijn van de bevolking absoluut noodzakelijk dat deze diensten goed functioneren en ik hoop dat de nodige subsidies spoedig beschikbaar zullen zijn.

Mevrouw Magda Aelvoet, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu. – *Alle commissies voor dringende medische hulpverlening zijn samengesteld. Alle dossiers werden vóór 30 januari 2001 ingediend, maar er rijzen nog problemen zowel in het noorden als in het zuiden van het land.*

Ik ben in de Kamer al verschillende keren geïnterpelleerd over problemen in Henegouwen en in een klein deel van Waals-Brabant. De West-Vlaamse kustgemeenten eisen een verhoogde inspanning in de zomer omdat er dan zoveel vakantiegevoelers zijn. Dat bemoeilijkt het opstellen van een reglement. Wij wachten op voorstellen van de provinciale commissies, maar het is aan de minister om de uiteindelijke beslissingen te nemen. Ik zal dat binnenkort doen, na een laatste uitstel verleend te hebben aan de provincies met problemen. Het lijkt mij verstandig beslissingen te nemen voor het geheel. Het creëren van bijkomende posten zou financiële gevolgen hebben. We kunnen dus niet “geval per geval” of “met de natte vinger” een beslissing treffen. Ik zal niet aarzelen om druk uit te oefenen op de provincies die talmen. Wij laten de zaken niet op hun beloop!

Zodra de akkoorden gesloten zijn, moeten de MURD erkend worden door de Gemeenschappen en Gewesten die terzake bevoegd zijn. Na hun erkenning kunnen de MURD gefinancierd worden, op basis van artikel 48 van het koninklijk besluit van 2 augustus 1986. Dit artikel bepaalt voor de ziekenhuizen en ziekenhuisdiensten de voorwaarden en regels voor de vaststelling van de ligdagprijs, de begroting en haar samenstellende delen.

Wij blijven dit dringende dossier op de voet volgen. Als het nodig is, zullen we de provinciale commissies onder druk zetten. Daarna moeten de Gemeenschappen de zaken doen vooruitgaan.

Mevrouw Marie-José Laloy (PS). – *Het verbaast mij dat er in Waals-Brabant problemen zijn. Ik weet dat Tubize gereageerd heeft, maar naar ik verneem, zou er in de commissie een akkoord gevonden zijn. Ik zal hiervan bevestiging vragen en u op de hoogte houden.*

sur leur territoire. Les discussions étant toujours en cours pour les dossiers non clôturés, il en résulte que la reconnaissance officielle des SMUR et, par conséquent, leur financement, sont bloqués.

La ministre pourrait-elle me donner des éclaircissements en la matière ? Son département va-t-il décider de la répartition des SMUR dans le pays si un accord ne peut être dégagé au sein des Commissions d'aide médicale urgente ?

Le bon fonctionnement de ces services, entièrement dédiés au bien-être de la population, est indispensable et j'ose espérer que les subsides prévus pourront être dégagés rapidement.

Mme Magda Aelvoet, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement. – Il est exact que toutes les COAMU sont constituées. Les dossiers requis sont arrivés avant le 30 janvier 2001, date ultime. Cependant, des difficultés surgissent dans certaines provinces tant du nord que du sud.

J'ai été interpellée à diverses reprises à la Chambre, notamment à propos de problèmes rencontrés dans le Hainaut et dans une petite partie du Brabant wallon. Par ailleurs, en Flandre occidentale, la région côtière réclame un effort accru en été en raison de la présence massive des vacanciers. Cette situation pose un problème sur le plan de la réglementation concrète. Nous attendons les propositions des commissions provinciales en la matière. Il appartient au ministre de trancher en dernier ressort et j'ai bien l'intention de prendre prochainement les décisions nécessaires, après avoir accordé un dernier délai de quelques semaines aux provinces en cause. En effet, il me semble judicieux d'intervenir pour l'ensemble des provinces concernées. La création éventuelle de postes supplémentaires aurait des conséquences financières. Il ne saurait donc être question de décider cas par cas, au « pifomètre ». Le cas échéant, nous mettrons la pression sur les provinces qui s'abstiendraient de réagir. Nous ne nous laisserons pas enfermer par une quelconque stratégie d'enlèvement. Je n'ai absolument pas l'intention de me laisser entraîner dans cette voie.

Comme vous le savez, dès que les accords seront conclus, les SMUR devront être agréés par les communautés et les régions, compétentes en la matière. Le financement des SMUR est octroyé dès obtention de l'agrément, et ce en vertu de l'article 48 de l'arrêté ministériel du 2 août 1986, précisant, pour les hôpitaux et les services hospitaliers, les conditions et les règles de fixation du prix de la journée, du budget et de ses éléments constitutifs.

En résumé, nous continuons à suivre ce dossier dont nous savons qu'il est urgent. Si les commissions provinciales ne se mettent pas rapidement d'accord, elles seront mises sous pression. Je ne manquerai pas d'intervenir pour l'ensemble des provinces concernées où des problèmes se poseraient. Ensuite, c'est aux communautés qu'il appartient d'aller de l'avant.

Mme Marie-José Laloy (PS). – Je suis étonnée d'apprendre de la bouche de la ministre que la province du Brabant wallon pose problème. Je n'ignore pas que Tubize a réagi mais, d'après mes informations, un accord serait intervenu au sein de la COAMU. Je vais demander confirmation et je vous tiendrai au courant.

Mevrouw Magda Aelvoet, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu. – *Ik dacht aan Tubize, maar ik wist niet dat het probleem daar zou zijn opgelost.*

Mevrouw Marie-José Laloy (PS). – *Ik dank u voor uw waakzaamheid, mevrouw de minister.*

Mondelinge vraag van mevrouw Jacinta De Roeck aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over «het overmatig gebruik van medicatie» (nr. 2-562)

Mevrouw Jacinta De Roeck (AGALEV). – In onze samenleving worden opvallend veel medicamenten genomen. Klopt het dat vrouwen van boven de vijftig erg veel medicamenten nemen? Om welk soort medicamenten gaat het? Is er enig zicht op de redenen waarom net die leeftijdsgroep dat doet? Is er onderzoek gedaan naar het verband tussen het geneesmiddelengebruik van de vrouw en dat van het gezin? Zullen preventieve maatregelen worden genomen om misbruik bij vrouwen tegen te gaan?

Mevrouw Magda Aelvoet, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu. – Uit de cijfers van de gezondheidsenquête 1997 blijkt dat het geneesmiddelengebruik toeneemt met de leeftijd, en ook hoger is bij vrouwen dan bij mannen.

Meer dan 70% van de ondervraagde vrouwen van 50 jaar en ouder geven aan dat ze de afgelopen twee weken een geneesmiddel hebben gebruikt. Bij vrouwen ouder dan 65 jaar bedraagt dat percentage zelfs ongeveer 90%. Bij mannen liggen de percentages in alle leeftijdsgroepen gemiddeld 10% lager dan bij de vrouwen. Cardiovasculaire geneesmiddelen worden het meest gebruikt, gevolgd door pijnstillers, kalmeer middelen en antidepressiva waarvan veel vrouwen afhankelijk zijn. Vandaar dat de federale drugsnota ook daaraan aandacht besteedt.

Uit de gezondheidsenquête blijkt dat in nagenoeg alle leeftijdsgroepen het gebruik van geneesmiddelen hoger ligt bij vrouwen dan bij mannen. Dat geldt zowel voor voorgeschreven als niet voorgeschreven geneesmiddelen. Met de leeftijd nemen de gezondheidsklachten toe zodat het leeftijdseffect zowel voor mannen als voor vrouwen geldt.

Er zijn nog geen diepgaande analyses gemaakt over de invloed van het geneesmiddelengebruik van de vrouw op dat van het gezin. De gezondheidsenquêtes waarbij gegevens worden ingezameld op het niveau van het gezin zouden voortaan ook het doorgeefeffect kunnen peilen.

Over de preventie wordt inderdaad nagedacht. Preventie vormt een onderdeel van de federale beleidsnota. Er moet wel een onderscheid worden gemaakt tussen de algemene informatie over geneesmiddelen wat een federale bevoegdheid is, en de algemene preventie die tot de bevoegdheid van gemeenschappen en gewesten behoort.

Mme Magda Aelvoet, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement. – J'avais en tête la question de Tubize et je n'avais par ailleurs pas encore l'information selon laquelle le problème était maintenant résolu.

Mme Marie-José Laloy (PS). – Je vous remercie de votre vigilance, Mme la ministre.

Question orale de Mme Jacinta De Roeck à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur «la consommation excessive de médicaments» (n° 2-562)

Mme Jacinta De Roeck (AGALEV). – *Dans notre société, la consommation de médicaments est particulièrement élevée. Est-il exact que les femmes de plus de 50 ans sont de grandes consommatrices ? De quelles sortes de médicaments s'agit-il ? A-t-on un idée des raisons pour lesquelles on observe ce comportement précisément dans cette tranche d'âge ? Une étude a-t-elle été faite sur le lien entre la consommation de médicaments par la femme et par sa famille ? Des mesures préventives seront-elles prises pour prévenir l'abus de médicaments chez les femmes ?*

Mme Magda Aelvoet, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement. – *Une enquête de 1997 fait apparaître que la consommation de médicaments augmente avec l'âge, plus particulièrement chez les femmes.*

Il s'agit dans la plupart des cas de médicaments cardiovasculaires, antidouleur, de calmants et d'antidépresseurs dont beaucoup de femmes sont dépendantes. On en a tenu compte dans la note fédérale sur la drogue.

L'enquête de santé fait apparaître que, dans pratiquement tous les groupes d'âge, l'usage de médicaments, qu'ils soient prescrits ou non, est plus élevé chez les femmes que chez les hommes. L'âge joue un rôle tant chez les hommes que chez les femmes.

Il n'y a pas encore eu d'analyse approfondie sur l'influence de l'usage des médicaments par la femme sur celui de la famille. Désormais, les enquêtes de santé menées en la matière pourraient aussi examiner la transmission de médicaments entre les membres de la famille.

On réfléchit à des mesures de prévention. La prévention constitue d'ailleurs un élément de la note de politique fédérale. Il y a lieu de faire une distinction entre l'information générale sur les médicaments, ce qui est une compétence fédérale, et la prévention générale, qui est une compétence des communautés et des régions.

Mondelinge vraag van de heer Chokri Mahassine aan de minister van Justitie over «de billijke vergoeding in het verenigingsleven» (nr. 2-555)

De heer Chokri Mahassine (SP). – Op het ogenblik wordt de laatste hand gelegd aan de regeling voor de billijke vergoeding die onder andere van toepassing zal zijn op fuiven die door jeugdorganisaties in tenten of in open lucht worden georganiseerd.

Heel wat jeugdorganisaties bieden met deze fuiven een interessant alternatief voor vele jongeren die zich minder aangetrokken voelen door het commerciële circuit. Voor vele organisaties vormen deze fuiven ook een belangrijke inkomstenbron.

Uit informatie die ons door de Vlaams Federatie van Jeugdhuizen werd verstrekt, blijkt dat de vergoeding voor éénmalige activiteiten in tenten of openlucht op de oppervlakte wordt berekend en dat er bijzonder hoge bedragen zullen worden geïnd. Voor de meeste van deze evenementen zullen de organisatoren in de toekomst wellicht meer dan 100.000 frank moeten betalen. Hierdoor zullen de meeste van deze evenementen en waarschijnlijk ook van de organiserende verenigingen zelf verdwijnen.

We krijgen de indruk dat de commerciële sector eindelijk de kans schoon ziet om het sociaal-culturele circuit, dat als valse concurrentie wordt beschouwd, op te doeken. De bedragen die jeugdorganisaties voor de occasionele organisatie van een grote fuif moeten betalen, staan niet meer in verhouding tot de jaarforfaits die aan de grote commerciële organisatoren worden aangerekend. We vinden het dan ook erg bedenkelijk dat er weer eens een regeling komt die geen rekening houdt met de eigenheid en de inzet van het jeugdwerk. Het jeugdwerk zal het enorm moeilijk zal krijgen om zijn sociale en maatschappelijke rol verder uit te oefenen. Ons sociaal kapitaal zou beter moeten worden gekoesterd en ondersteund.

Is de minister bereid om voor het verenigingsleven een specifieke regeling uit te werken die de billijke vergoeding redelijk houdt?

De heer Marc Verwilghen, minister van Justitie. – Ik ben niet ongevoelig voor de slotbedenking van de heer Mahassine. Natuurlijk moet ons sociaal kapitaal worden gekoesterd en ondersteund.

De vraag heeft betrekking op artikel 42 van de wet van 30 juni 1994 betreffende de auteursrechten. Dit artikel kent uitvoerende kunstenaars en producenten een recht op een billijke vergoeding toe wanneer hun prestaties worden gereproduceerd of uitgezonden.

De vergoeding zelf wordt vastgelegd door een commissie waarin zowel de debiteurs als de beheersvennootschappen van auteursrechten zijn vertegenwoordigd. Deze commissie kan in gespecialiseerde onderafdelingen voorakkoorden uitwerken, die door de voltallige vergadering worden goedgekeurd en door de minister van Justitie moeten worden bekrachtigd.

Een van dergelijke onderafdelingen heeft specifiek voor de sector van de jeugdhuizen over een tarief voor de billijke vergoeding onderhandeld. Dit tarief wordt nu in plenaire zitting van de bovenvermelde commissie besproken. Het behelst een bijzondere regeling voor de jeugdhuizen, zodat dus met de eigenheid van die sector rekening wordt

Question orale de M. Chokri Mahassine au ministre de la Justice sur «la redevance équitable dans la vie associative» (n° 2-555)

M. Chokri Mahassine (SP). – On met la dernière main à une réglementation pour la redevance équitable qui sera notamment d'application pour les fêtes organisées sous chapiteau ou à l'air libre par des associations de jeunesse.

Bien des organisations de jeunesse organisent ces fêtes pour des jeunes qui ne se sentent guère attirés par le circuit commercial. Ces fêtes constituent aussi une source de revenus importante pour ces associations.

Il nous revient que la redevance serait calculée en fonction de la surface et que des montants importants seraient réclamés. Pour la plupart de ces événements, à l'avenir, les organisateurs devront payer plus de 100,000 francs. Cette mesure implique la disparition de la plupart de ces événements ainsi que des associations qui les organisent.

Nous avons l'impression que le secteur commercial a saisi l'opportunité de liquider le circuit socioculturel qu'il considère comme une concurrence déloyale. Les montants que les organisations de jeunesse devront payer pour l'organisation d'une grande fête ne sont pas en proportion avec les forfaits annuels réclamés aux organisateurs commerciaux.

Il s'agit à nouveau d'une réglementation qui ne tient pas compte de la spécificité et de l'engagement des mouvements de jeunesse. Nous devrions mieux soutenir notre capital social.

Le ministre est-il prêt à élaborer une réglementation spécifique aux mouvements associatifs, qui prévoirait une redevance équitable raisonnable ?

M. Marc Verwilghen, ministre de la Justice. – La conclusion de M. Mahassine ne me laisse pas insensible. Nous devons bien entendu soutenir notre capital social.

La question porte sur l'article 42 de la loi du 30 juin 1994 relative aux droits d'auteur. Elle attribue le droit à une redevance équitable aux artistes et producteurs lorsque leurs œuvres sont reproduites ou diffusées.

La redevance elle-même est déterminée par une commission où sont représentés tant les débiteurs que les sociétés de gestion des droits d'auteurs. Cette commission élabore des propositions dans des sous-commissions spécialisées qui sont ensuite approuvées en réunion plénière et doivent être ratifiées par le ministre.

Une de ces sous-commissions a négocié pour le secteur spécifique des maisons de jeunes. Le tarif qu'elle propose va être présenté en commission plénière. Il s'agit d'une réglementation pour les maisons de jeunes et l'on tient donc compte de la spécificité de ce secteur.

Je suis convaincu que l'on parviendra à un équilibre équitable. Je suis certain que l'on tiendra compte du fait qu'il

gehouden.

Ik ben ervan overtuigd dat een billijk evenwicht zal worden gevonden. Er zal volgens mij zeker rekening worden gehouden met het argument dat het om verenigingen van jonge mensen gaat en dat dit sociaal weefsel niet verloren mag gaan.

De heer Chokri Mahassine (SP). – In de voorgestelde regeling wordt de oppervlakte van de plaats waar het evenement plaatsheeft, als basis voor de berekening genomen, ofschoon dit zeer nadelig is voor de organiserende jeugdorganisaties. Het SABAM-systeem, waarbij een percentage van de opbrengsten wordt afgestaan, lijkt mij dan ook veel eerlijker. Voor grote fuiven en evenementen zal al snel 100.000 tot 150.000 frank moeten worden betaald, terwijl onder het SABAM-systeem voor een gelijkaardig evenement 25.000 tot 30.000 frank zal moeten worden betaald.

De heer Marc Verwilghen, minister van Justitie. – We bevinden ons in een fase waarin binnen de speciale commissie wordt onderhandeld. De opmerkingen van de heer Mahassine moeten dan ook als een signaal worden gezien. Wanneer ik in een later stadium een eventueel voorstel zal moeten bekrachtigen, zal ik zeker nagaan of met zijn argument rekening is gehouden.

Mondelinge vraag van de heer Louis Siquet aan de vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en Vervoer over «de gebruiksperiode van de Go-Pass» (nr. 2-556)

De voorzitter. – De heer Olivier Deleuze, staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling, antwoordt namens mevrouw Isabelle Durant, vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en Vervoer.

De heer Louis Siquet (PS). – *De meeste jongeren die de trein nemen, gebruiken een Go-Pass waarmee ze tegen een redelijke prijs kunnen reizen en vertrouwd raken met de trein.*

Sinds kort kan deze treinkaart slechts na 9 uur 's ochtends worden gebruikt. Men wil immers de gewone reizigers, die het volle tarief betalen, niet ontmoedigen. Ik heb daar alle begrip voor.

De maatregel houdt echter geen rekening met de afstand. De jongere die van Eupen naar Aarlen reist of van Namen naar Bergen zal zich op geen enkel ogenblik op een overvolle spitsuurtrein bevinden. Trouwens, wie in Eupen de eerste trein na 9 uur neemt, komt in Luik pas aan om 10 uur, in Brussel om 11 uur en in Antwerpen rond de middag en verliest dus een groot deel van zijn dag. Ook met een vroegere trein was hij in Luik of Brussel aangekomen na het spitsuur.

Kunnen geen zones worden bepaald op basis van de afstand tot de grote centra? Zo kunnen reizigers die veraf wonen toch vroeger vertrekken. Dit zal niet leiden tot nog vollere treinen op het spitsuur en bovendien zullen de jongeren ten volle van hun dag kunnen genieten.

s'agit de jeunes et que ce tissu social ne peut être détruit.

M. Chokri Mahassine (SP). – *Dans la proposition, on calcule la redevance sur la base de la surface de l'endroit où l'événement a lieu, ce qui est très désavantageux pour les organisations de jeunes.*

Le système de la SABAM qui prévoit un pourcentage sur les recettes me paraît plus honnête. Pour les grandes fêtes, on arrivera vite à une redevance de 100.000 à 150.000 francs alors qu'avec la SABAM on paye 25.000 à 30.000 francs pour un événement comparable.

M. Marc Verwilghen, ministre de la Justice. – *On négocie toujours au sein de la commission spéciale. Les remarques de M. Mahassine doivent être considérées comme un signal. Quand je devrai ratifier une proposition éventuelle, je vérifierai si l'on a tenu compte de son argument.*

Question orale de M. Louis Siquet à la vice-première ministre et ministre de la Mobilité et des Transports sur «les heures d'utilisation du Go-Pass» (n° 2-556)

M. le président. – M. Olivier Deleuze, secrétaire d'État à l'Énergie et au Développement durable, répondra au nom de Mme Isabelle Durant, vice-première ministre et ministre de la Mobilité et des Transports.

M. Louis Siquet (PS). – Les jeunes gens qui empruntent le train pour se déplacer sont, pour la plupart, des utilisateurs du très populaire Go-Pass. Cette carte leur permet d'effectuer un trajet en train à un prix raisonnable, ce qui constitue un élément très positif, parce qu'ils peuvent ainsi se familiariser avec un mode de transport que nous voulons tous promouvoir.

Depuis peu, malheureusement, ce type de titre de transport ne peut plus être utilisé qu'après 9 heures du matin. En effet, on ne veut pas décourager les usagers réguliers du train, qui paient, eux, le tarif plein. Ce souci est tout à fait compréhensible.

Tel quel, ce système a cependant des effets pervers car il ne tient pas compte de l'éloignement. Le jeune qui part d'Eupen vers Arlon ou de Namur vers Mons ne se trouvera à aucun moment dans un train surchargé de navetteurs. Par ailleurs, le jeune qui prend le premier train au départ d'Eupen arrive à Liège vers 10 heures, à Bruxelles vers 11 heures, et à Anvers à midi, c'est-à-dire extrêmement tard. Il perd ainsi une bonne partie de sa journée. Si ce même jeune avait pu prendre un train plus tôt, il serait, du fait de son éloignement, arrivé – à Liège comme à Bruxelles – après l'heure de pointe du matin.

La question est donc simple : ne pourrait-on prévoir des zones en fonction de l'éloignement par rapport aux grands centres, de façon à permettre aux usagers plus éloignés de partir plus tôt que les personnes ayant une distance moins grande à parcourir, sachant, d'une part, que le résultat en terme d'encombrement lié aux heures de pointe ne sera pas plus

De heer Olivier Deleuze, staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling. – Samen met de jaarlijkse prijsaanpassing op 1 februari heeft de NMBS de gebruiksvoorwaarden van een aantal kaartsoorten, waaronder de passen, gewijzigd. Een Go-Pass die na 1 februari wordt aangeschaft, kan op weekdays slechts na 9 uur 's ochtends worden gebruikt; die beperking geldt niet in de weekends, op feestdagen, in de maanden juli en augustus en in de periode van 24 december tot 2 januari. De verandering heeft tot doel tijdens de ochtendspits zoveel mogelijk zitplaatsen vrij te houden voor gewone kaarthouders en scholieren en het treingebruik buiten de spits aan te moedigen. De forfaitaire prijs maakt de Go-Pass zeer interessant voor jongeren die ver van de grote centra wonen en dus langere trajecten moeten afleggen.

De aanpassing van de gebruiksvoorwaarden heeft ook tot doel de tarieven overzichtelijker te maken door dezelfde voorwaarden op te leggen voor alle passen en de spits- en daluren duidelijk vast te leggen.

Er zijn verschillende mogelijkheden voor jongeren die de trein op weekdays vóór 9 uur moeten gebruiken. Zo is er de B-CAMPUS-kaart waarmee over een periode van zeven weken vijf heen- en terugreizen kunnen worden gemaakt tegen een maximumprijs die sinds 1 februari overeenkomt met een afstand van 115 kilometer, tegenover 150 kilometer voordien. Er is ook de Schooltreinkaart voor de dagelijkse verplaatsing naar de school of de universiteit. Ook kan men met een gewone treinkaart of een tienrittenkaart reizen tot het eerste station waar de trein na 9 uur stopt, en dan met de Go-Pass verder reizen. Voor groepen van minstens vijftien personen is er het nieuwe groepstarief met een korting van 70% op de gewone prijs en een maximum van 150 frank per persoon en per traject. Dit tarief is heel de dag geldig, maar er moet wel vooraf worden gereserveerd en er moet voldoende plaats zijn op de gewenste trein en het gevraagde traject.

De heer Louis Siquet (PS). – Dit antwoord schenkt me geen voldoening. Mijn voorstel om zones in te voeren op basis van de afstand tot de grote centra lijkt mij zelfs beter uit het oogpunt van de statistiek en de transparantie.

important et, d'autre part, que les jeunes auront ainsi, tous, de bonnes chances de bien profiter de leur journée ?

M. Olivier Deleuze, secrétaire d'État à l'Énergie et au Développement durable. – La SNCB instaure, en même temps que l'adaptation annuelle des prix au 1er février 2001, une réforme de certaines conditions d'utilisation des produits tarifaires et, en particulier, des formules Pass. Les Pass vendus à partir du 1er février 2001, et notamment le Go-Pass, ne peuvent plus être utilisés qu'après 9 heures, du lundi au vendredi ; sans restriction horaire les samedis, dimanches et jours fériés, les mois de juillet et août, et du 24 décembre au 2 janvier. Ces modifications d'utilisation ont pour objectif de réserver aux navetteurs, en particulier les titulaires de cartes « train » ordinaires et scolaires, le maximum de places assises disponibles pendant les heures de pointe du matin et d'encourager une plus grande utilisation du train en dehors des heures de pointe en général. Le prix forfaitaire du Go-Pass rend celui-ci particulièrement intéressant sur le plan financier pour les jeunes qui habitent loin des grands centres et sont donc amenés à parcourir les trajets les plus longs.

Ces réformes des conditions d'utilisation poursuivent un second objectif, à savoir l'amélioration de la transparence de la gamme tarifaire : conditions d'utilisation identiques pour les formules Pass et définition unique des heures de pointe et des heures creuses.

Pour les jeunes qui, du lundi au vendredi, doivent utiliser le train avant 9 heures, il existe plusieurs possibilités. Citons la carte « train » Campus, qui offre cinq trajets aller-retour à réaliser durant une période de sept semaines et dont le prix maximal plafonné correspond, depuis le 1er février 2001, à une distance de 115 kilomètres, contre 150 kilomètres auparavant ; la carte « train » scolaire, « tous les jours », si les déplacements vers l'école/l'université sont quotidiens. Autre possibilité : l'achat d'un billet au prix normal, c'est-à-dire compte tenu de la réduction éventuelle à laquelle le voyageur a droit, par exemple « familles nombreuses », ou carte de dix voyages, jusqu'à la première gare de l'itinéraire où le train s'arrête après 9 heures, avec poursuite du voyage sous le couvert du Go-Pass. Pour les déplacements en groupe, scolaires ou non, de minimum quinze voyageurs payants, nous conseillons le nouveau tarif groupe qui offre une réduction de 70% sur le prix plein des billets, avec un maximum de 150 francs par trajet et par personne. Ce tarif n'est pas soumis à des restrictions horaires mais est octroyé sur réservation préalable et pour autant qu'il existe une capacité disponible dans le train demandé et pour le trajet concerné.

M. Louis Siquet (PS). – La réponse ne me semble pas satisfaisante. Ma proposition, à savoir la création de zones en fonction de l'éloignement par rapport aux grands centres, me paraissait également propice à l'établissement de statistiques et d'une meilleure transparence.

Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus en tot wijziging van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973 (Stuk 2-699)

Wetsontwerp tot wijziging van de wet op het politieambt, de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, en tot wijziging van overige wetten inzake de inplaatsstelling van de nieuwe politiestructuren (Stuk 2-700) (Evocatieprocedure)

De voorzitter. – Ik stel voor deze wetsontwerpen samen te bespreken. (*Instemming*)

Algemene bespreking

Mevrouw Erika Thijs (CVP), rapporteur. – Allereerst wens ik voor het verslag over de vermelde wetsontwerpen te verwijzen naar de schriftelijke documenten. Die verslagen zijn immers uitermate beknopt, vermits de laattijdigheid waarmee de regering deze belangrijke ontwerpen aan het Parlement heeft voorgelegd nauwelijks ruimte heeft gelaten voor inhoudelijke debatten, laat staan een reactie in de commissie. Gelet op de overhaasting waarmee de commissie voor de Binnenlandse Zaken en voor de Administratieve Aangelegenheden deze ochtend door de regering werd opgevorderd, moet de Senaat stilaan begrijpen dat onze instelling voor de regering niets meer is dan een lastige formaliteit.

In deze omstandigheden zal ik me dan ook beperken tot een bondige uiteenzetting van de hoofdkritiek van mijn fractie op het wetsontwerp tot wijziging van de wet op het politieambt, de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, en tot wijziging van overige wetten inzake de inplaatsstelling van de nieuwe politiestructuren.

Deze kritiek heeft betrekking op de werklast van de lokale politie, de beknotting van de lokale autonomie, de taalhoffelijkheid en de wijze waarop de dotaties worden uitbetaald. Deze elementen maken elk het voorwerp uit van een specifiek amendement dat onze fractie heeft ingediend.

Ten eerste, artikel 3 van het ontwerp legt de lokale politie nog maar eens nieuwe lasten op. Het is immers de bedoeling van de regering het toezicht op het gevangeniswezen, dat volgens de wet van 7 december 1998 in geval van nood aan de federale politie werd toevertrouwd, tevens aan de lokale politie toe te vertrouwen. Dit is uiteraard onbegrijpelijk, gelet op de financiële lasten waarmee de gemeenten in het raam van hun reeds bestaande bevoegdheden te kampen hebben.

Ten tweede, hetzelfde artikel legt voor de uitvoering van deze opdrachten dwingende richtlijnen van de minister van

Projet de loi modifiant la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux et modifiant les lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973 (Doc. 2-699)

Projet de loi modifiant la loi sur la fonction de police, la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux, et d'autres lois relatives à la mise en place des nouvelles structures de police (Doc. 2-700) (Procédure d'évocation)

M. le président. – Je vous propose de joindre la discussion de ces projets de loi. (*Assentiment*)

Discussion générale

Mme Erika Thijs (CVP), rapporteuse. – *Je me réfère aux documents écrits. Ces rapports sont en effet très succincts, le retard avec lequel le gouvernement a déposé ces importants projets au Parlement ne nous ayant pas permis de mener un débat sur le fond, ni de réagir en commission. Ceci tend à montrer que le Sénat n'est, pour le gouvernement, qu'une formalité dérangeante.*

Je me contenterai donc d'exposer les principales critiques formulées par mon groupe à l'égard du projet de loi modifiant la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux, et d'autres lois relatives à la mise en place des nouvelles structures de police.

Nos critiques concernent la charge de travail imposée à la police locale, la restriction de l'autonomie locale, la courtoisie linguistique et le mode de versement des dotations. Chacun de ces points a fait l'objet d'amendements déposés par notre groupe.

L'article 3 du projet impose de nouvelles charges à la police locale. Le gouvernement a en effet l'intention de confier également à la police locale la surveillance des prisons qui, en vertu de la loi du 7 décembre 1998, était, en cas d'urgence, assurée par la police fédérale. C'est une décision incompréhensible, compte tenu des charges financières auxquelles sont déjà confrontées les communes dans le cadre de leurs compétences actuelles.

Ce même article prévoit, par ailleurs, que, pour l'exécution de ces missions, le ministre de l'Intérieur impose des directives contraignantes à la police locale, ce qui est contraire à la philosophie générale de la loi du 7 décembre 1998 et à l'accord Octopus, auquel le gouvernement fait volontiers référence pour réduire l'opposition à quia.

L'exposé des motifs précise que le ministre de l'Intérieur peut faire appel à la police locale en cas de troubles. Le maintien de l'ordre est-il par définition une compétence locale qui doit être exercée par le niveau local, sans que le pouvoir fédéral

Binnenlandse Zaken aan de lokale politie op, wat zonder meer indruist tegen de algemene filosofie van de wet van 7 december 1998 en tegen het Octopusakkoord waarnaar de regering maar al te graag verwijst om de oppositie het zwijgen op te leggen.

De memorie van toelichting bepaalt dat de lokale politie in geval van onlusten kan worden ingezet door de minister van Binnenlandse Zaken. Is de handhaving van de openbare orde per definitie een lokale bevoegdheid die door het lokaal niveau moet worden uitgevoerd, zonder dat de federale overheid hiervoor dwingende maatregelen moet opleggen?

Deze aspecten rechtvaardigen het amendement dat we opnieuw hebben ingediend.

Ten derde, het ontwerp is een zoveelste gemiste kans om de taalloffelijkheid, een van de beginvoorwaarden van een authentieke communautaire vrede in onze hoofdstad, te bevorderen. Mijn fractie heeft een amendement ingediend met de bedoeling de samenwerking te bevorderen binnen de diverse politieraden van de twee gemeenschappen die in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest samenleven. Gelet op het belang van de politieraden in het algemeen en het specifiek belang van de politieraden in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, is het immers ondenkbaar dat de Nederlandstaligen geen enkele stem zouden hebben in het veiligheidsbeleid van ons hoofdstedelijk gewest met zijn miljoen inwoners.

Ons amendement werd door de commissie zonder meer verworpen, hoewel het zeer voorzichtig was geformuleerd. Het was onze bedoeling beide gemeenschappen de waarborg te geven dat ze in de politieraden van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ten minste één vertegenwoordiger zouden hebben. Blijkbaar is voor bepaalde leden van de meerderheid echter elke Vlaming in Brussel er één te veel. Deze kortzichtige houding is des te schokkender wanneer we de verschillen tussen de dotaties aan de gewesten bekijken. Zo blijkt dat Vlaanderen per inwoner 1551 frank krijgt toebedeeld, terwijl Wallonië en Brussel respectievelijk 2000 en 3165 frank krijgen. Zelfs als dit toch wel enorme verschil tussen Vlaanderen en Brussel kan worden verklaard door de bijzondere taken van de hoofdstad – wat niemand eigenlijk kan toetsen bij gebrek aan objectieve criteria – dan nog is het onbegrijpelijk dat de Vlamingen op het gebruik van deze federale gelden helemaal geen toezicht mogen uitoefenen. We betreuren dus dat de Vlamingen wel mogen bijdragen, maar in enige democratische controle helemaal geen stem hebben.

Tot slot leidt de slordige redactie van de wet in het algemeen en van de artikelen 22 en 23 in het bijzonder, tot rechtsonzekerheid. Zo is het bijvoorbeeld niet duidelijk welke overheid de personeelsleden van de lokale politie uitbetaalt en op welke voorwaarden. Artikel 140ter, tweede lid, paragraaf 6 lijkt een alternatief te bieden: “het uitvoeren van de betaling voor rekening van de zone of het aanleveren van de vereiste betalingselementen aan het sociaal secretariaat GPI“. Ons amendement nummer 3 heeft tot doel door het weglaten van het tweede lid van punt zes deze ambiguïteit op te heffen. In het derde lid van hetzelfde artikel lijkt die taak immers te worden toevertrouwd aan de Centrale Dienst voor Vaste Uitgaven, terwijl volgens artikel 140quater, derde lid, punt 2 de lokale politie de verzending van de berekening en de gegevens die noodzakelijk zijn voor de betaling vraagt. Dat lijkt erop te wijzen dat de gemeenten of de

doive imposer des mesures contraignantes à cette fin ?

Ces aspects justifient les amendements que nous avons redéposés.

Le projet est aussi une nouvelle occasion manquée de promouvoir la courtoisie linguistique, l'une des conditions initiales d'une véritable paix communautaire dans notre capitale. Mon groupe a déposé un amendement afin de renforcer, au sein des différents conseils de police, la coopération entre les deux Communautés qui cohabitent dans la Région de Bruxelles-Capitale. Vu l'importance des conseils de police en général et à Bruxelles en particulier, il est en effet impensable que les néerlandophones n'aient pas leur mot à dire dans la politique de sécurité de la capitale.

Notre amendement a été rejeté purement et simplement en commission, alors qu'il était formulé de manière très circonspecte. Nous voulions donner aux deux Communautés la garantie de disposer d'au moins un représentant dans les conseils de police de la Région de Bruxelles-Capitale. Pour certains membres de la majorité, chaque Flamand à Bruxelles semble être un Flamand de trop. La situation est encore plus choquante quand on examine les différences entre les dotations accordées aux Régions. La Flandre reçoit 1.551 francs par habitant, la Wallonie 2.000 et Bruxelles 3.165 francs. Même si on peut admettre que cet écart important entre les dotations bruxelloise et flamande se justifie par la spécificité des tâches de notre capitale, on ne peut comprendre que les Flamands ne puissent exercer aucun contrôle sur l'utilisation de ces moyens fédéraux.

Enfin, la rédaction bâclée de la loi en général et des articles 22 et 23 en particulier est source d'insécurité juridique. Ainsi, on ne sait pas précisément quelle autorité rémunère les membres du personnel de la police locale et à quelles conditions. L'article 140ter, alinéa 2, 6°, semble proposer une alternative : « l'exécution du paiement pour le compte de la zone ou la transmission des éléments de paiement requis au secrétariat social GPI ». Notre amendement n° 3, qui proposait de supprimer la deuxième partie du point 6°, visait à lever cette ambiguïté. En effet, à l'alinéa 3 de ce même article, cette tâche semble confiée au Service central des dépenses fixes alors qu'en vertu de l'article 140quater, alinéa 3, 2°, la police locale demande la transmission du calcul et des données nécessaires au paiement, ce qui semble indiquer que la commune ou la zone de police intercommunale, si elle veut payer elle-même son personnel, doit en faire la demande. Notre amendement n° 4 vise donc à supprimer le mot « demanderesse » à l'article 140quater, alinéa 3, 2°. Chaque commune doit en effet pouvoir payer elle-même son personnel. Nous avons toujours plaidé pour l'autonomie des communes. Allons-nous la restreindre sur ce point ?

meergemeentezones die hun personeel zelf willen uitbetalen daarom moet verzoeken. Onvoorstelbaar toch. Amendement nummer 4 heeft dan ook tot doel het woord 'vragende' in punt 2 van artikel 140^{quater} te schrappen. Elke gemeente moet immers zelf haar personeel kunnen uitbetalen, zonder dat ze daar specifiek om moet verzoeken. We hebben altijd gepleit voor de autonomie van de gemeenten. Gaan we ze dan op dit punt beknotten?

De heer Hugo Vandenberghe (CVP). – Ik zie dat nu de minister van Justitie de minister van Binnenlandse Zaken dient te vervangen. Ik zal niet zeggen dat de regering vandaag het beeld geeft op krukken te lopen, maar het is zoals in de toneelstukken van Goldoni: er komt altijd iemand anders binnen dan degene die wordt aangekondigd. Waarmee ik natuurlijk niet wil zeggen dat ik de Senaat beschouw als een theater, of als een filmzaal zoals de heer Moureaux vorige week zo welsprekend zei.

U kent de omstandigheden waaronder de verschillende aanpassingen aan het statuut van de nieuwe politie dienen te gebeuren. Daardoor wordt de Senaat voortdurend geconfronteerd met wijzigingen op wijzigingen aan bepalingen die de vroeger gewijzigde bepalingen wijzigen. Dat wordt natuurlijk allemaal bijzonder ingewikkeld en we leveren dan ook een zeer grote inspanning om deze politiehervormingen te blijven volgen. Dit is een prachtig voorbeeld van snel en efficiënt bestuur. Elke dag wordt het land overspoeld met richtlijnen van de minister van Binnenlandse Zaken. De heer Duquesne zal de geschiedenis ingaan als degene die Filips II overtreft in het sturen van richtlijnen en brieven. Filips II deed dat vanuit de bossen van Segovia, minister Duquesne vanuit de Wetstraat. Burgemeesters, onder meer die van Vilvoorde, vertellen me dat ze een voltijdse medewerker met juridische kennis moeten aanwerven om bij te kunnen houden wat er op 1 april 2001 allemaal moet worden gewijzigd.

Er moeten nog allerlei wetten gestemd en nadien gepubliceerd worden, ik neem aan op 31 maart in een vierde uitgave van het *Belgisch Staatsblad*. Men zal bijkomend postbodes moeten aanwerven om ons zaterdag de duizenden bladzijden van het nieuwe statuut van de politie aan de gemeentebesturen te bezorgen.

De vraag is hoe de plaatselijke bestuurders op 1 april het politiepersoneel zullen meedelen wat nu precies het nieuwe politiestatuut is. Het zou aangewezen zijn om één grote aanvullende wet goed te keuren, zodat we niet verplicht zijn een "salamidiscussie" te voeren en de bespreking telkens te onderbreken. Een "salamicrash" op de beurs blijft ook niet zonder gevolg.

Collega Thijs heeft aangetoond dat er een aantal problemen rijzen bij de ontwerpen die ter discussie zijn, onder meer aangaande de vertegenwoordiging van de Nederlandstalige bevolking in de Brusselse Politieraad. Bij de discussie over artikel 184 van de Grondwet stelden we voor om toch een formule te vinden die de aanwezigheid van de Nederlandstalige gemeenschap in Brussel in de Politieraad zou verzekeren. In de Kamer werd gezegd dat dit later wel zou worden gerealiseerd.

Het voorliggend ontwerp gaat precies over de concrete modaliteiten voor de werking van de Politieraad. De Senaat is

M. Hugo Vandenberghe (CVP). – *Le ministre de la Justice remplace maintenant le ministre de l'Intérieur. On se croirait dans une pièce de Goldoni, même si je ne considère pas le Sénat comme un théâtre. C'est toujours le personnage que l'on n'attend pas qui entre en scène.*

Vous savez dans quelles circonstances les différentes adaptations du statut de la nouvelle police ont dû être réalisées. Le Sénat est toujours confronté à des modifications de modifications de dispositions modifiant les dispositions précédemment modifiées. Cela complique considérablement la compréhension des réformes des polices. C'est un exemple parlant d'une gestion rapide et efficace. Notre pays est submergé quotidiennement par des directives du ministre de l'Intérieur. Certains bourgmestres ont dû engager à temps plein un collaborateur ayant des connaissances juridiques pour pouvoir suivre toutes les modifications qui devront intervenir le 1er avril 2001.

Diverses lois doivent encore être votées et publiées, sans doute dans une quatrième édition du Moniteur belge du samedi 31 mars.

Comment les responsables locaux expliqueront-ils, le 1er avril, au personnel de police en quoi consiste le nouveau statut de la police ? Il serait indiqué d'adopter une seule grande loi complémentaire pour ne pas devoir morceler la discussion en plusieurs volets.

Notre collègue Thijs a mis en évidence les problèmes que posent les projets à l'examen. Lors de la discussion sur l'article 184 de la Constitution, nous avons proposé de trouver une formule assurant la présence des néerlandophones au Conseil de police de Bruxelles. Il a été dit à la Chambre que cette question serait réglée par la suite.

Le présent projet porte précisément sur les modalités concrètes du fonctionnement du Conseil de police. Le Sénat est la chambre où sont représentées les Régions et les Communautés et il est donc normal que nous nous préoccupions de la minorité flamande de Bruxelles et veillions à ce qu'elle soit représentée au Conseil de police de Bruxelles. On ne peut prétendre, en effet, que la sécurité des citoyens ne concerne qu'une partie des habitants de la capitale et que les Flamands ne doivent pas être associés à la politique de sécurité. La sécurité implique certaines mesures de prévention.

Je lance un appel à nos collègues néerlandophones. Il faudrait garantir la présence d'au moins un néerlandophone au Conseil de police de Bruxelles. Le climat communautaire est bon ; qui s'opposera dès lors à ce qu'on se soucie de la minorité flamande de Bruxelles ? La légitimité des décisions implique que les différentes communautés présentes à Bruxelles soient associées à la prise de décisions. Sans quoi, des conflits risquent d'éclater qui ne seraient pas favorables à la cohabitation à Bruxelles. C'est pourquoi j'insiste pour que

de Kamer van de Gewesten en de Gemeenschappen, daarom moeten we bezorgd zijn over de Vlaamse minderheid in Brussel en ervoor zorgen dat ze in de Brusselse Politieraad vertegenwoordigd zou zijn. Men kan toch niet beweren dat de veiligheid van de burgers enkel voor een bepaald deel van de inwoners van Brussel relevant is en dat de Vlamingen niet betrokken moeten worden bij de besluitvorming over de veiligheid. De veiligheid impliceert immers een aantal preventieve maatregelen.

Ik doe een oproep tot onze Nederlandstalige collega's. Er zou toch minstens één Vlaming in de Brusselse Politieraad moeten zetelen. Er heerst een goede communautaire sfeer, wie kan er zich tegen verzetten dat men ook nog aandacht heeft voor de Vlaamse minderheid in het Brusselse veiligheidsbeleid. Het gaat niet alleen om het aantal, maar ook om de inbreng van de Vlaamse gemeenschap. De legitimiteit van de besluitvorming impliceert dat de diverse Brusselse gemeenschappen ook betrokken worden bij het tot stand komen van de besluitvorming. Als dit niet het geval is, dan kan dit aanleiding geven tot betwistingen die niet bevorderlijk zijn voor de samenleving in Brussel. Daarom dring ik er nogmaals bij de collega's op aan om het amendement nr. 2 goed te lezen, in de hoop dat men aan deze bezorgdheid, die tot uiting kwam in de Commissie voor de Institutionele Aangelegenheden, tegemoetkomt.

De heer Philippe Moureaux (PS). – *Ik moet bepaalde geruchten over de Brusselse politieraden tegenspreken.*

Als voorzitter van de conferentie van burgemeesters heb ik nagegaan hoe de afvaardigingen voor de zes politieraden van het Brussels Gewest samengesteld waren. Een aantal gemeenten hebben hun vertegenwoordigers aangeduid en elke politieraad telt minstens één Nederlandstalige.

De heer Ludwig Caluwé (CVP). – Aan de voorzitter van de conferentie van Brusselse burgemeesters wens ik te vragen of het juist is dat het percentage Nederlandstaligen in de politieraden lager ligt dan het al geringe percentage Nederlandstalige gemeenteraadsleden in de verschillende gemeenteraden. Ik heb vernomen dat er momenteel inderdaad, maar dan zonder wettelijke waarborg, in elke politieraad één Nederlandstalige zitting heeft. Dit is echter slechts voor korte tijd het geval, aangezien een van die Nederlandstaligen binnenkort ontslag neemt.

– De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking van het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus en tot wijziging van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973 (Stuk 2-699)

(De tekst aangenomen door de commissie voor de Binnenlandse Zaken en voor de Administratieve Aangelegenheden is dezelfde als de tekst van het door de Kamer van volksvertegenwoordigers overgezonden ontwerp. Zie stuk Kamer 50-1125/3.)

– De artikelen 1 tot 7 worden zonder opmerking

l'amendement n° 2 soit retenu.

M. Philippe Moureaux (PS). – Je voudrais faire une mise au point par rapport à de nombreuses rumeurs ayant circulé au sujet des conseils de police de la Région bruxelloise.

En tant que président de la conférence des bourgmestres, j'ai fait vérifier quelles étaient, jusqu'à présent, les délégations désignées pour les conseils de police dans les six conseils de police de la Région bruxelloise. Contrairement à ce qui a été dit, dans les communes qui ont déjà désigné leurs représentants, chaque conseil de police comporte au moins un néerlandophone.

M. Ludwig Caluwé (CVP). – *Je voudrais demander au président de la conférence des bourgmestres bruxellois s'il est exact que le pourcentage de néerlandophones dans les conseils de police est inférieur au pourcentage, déjà très faible, de conseillers néerlandophones dans les conseils communaux. J'ai appris qu'actuellement, une seul néerlandophone siège dans chaque conseil de police mais sans garantie légale. De plus, un d'entre eux démissionnera prochainement.*

– La discussion générale est close.

Discussion des articles du projet de loi modifiant la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux et modifiant les lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973 (Doc. 2-699)

(Le texte adopté par la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives est identique au texte du projet transmis par la Chambre des représentants. Voir le document Chambre 50-1125/3.)

– Les articles 1er à 7 sont adoptés sans observation.

aangenomen.

– Over het wetsontwerp in zijn geheel wordt later gestemd.

Artikelsgewijze bespreking van het wetsontwerp tot wijziging van de wet op het politieambt, de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, en tot wijziging van overige wetten inzake de inplaatsstelling van de nieuwe politiestructuren (Stuk 2-700) (Evocatieprocedure)

(De tekst aangenomen door de commissie voor de Binnenlandse Zaken en voor de Administratieve Aangelegenheden is dezelfde als de tekst van het door de Kamer van volksvertegenwoordigers overgezonden ontwerp. Zie stuk Kamer 50-1126/7.)

De voorzitter. – Artikel 3 luidt:

In artikel 23, §5, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 7 december 1998, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “De federale politie” worden vervangen door de woorden “De federale politie en, in de omstandigheden bedoeld in artikelen 61 en 62 van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, de lokale politie zorgen voor”;

2° de woorden “wanneer ze daartoe gevorderd wordt” worden vervangen door de woorden “wanneer ze daartoe gevorderd worden”.

De heer Vandenberghe en mevrouw Thijs stellen voor dit artikel te schrappen (amendement nr. 1, zie stuk 2-700/2).

De heer Vandenberghe en mevrouw Thijs hebben amendement nr. 2 ingediend (zie stuk 2-700/2) dat luidt:

Een artikel 11bis (nieuw) invoegen, luidende:

“Art. 11bis. – In dezelfde wet wordt een artikel 12bis ingevoegd, luidende:

“Art. 12bis. – Wanneer in de gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, de vertegenwoordiging van de gemeente geen enkel lid van de Nederlandse of geen enkel lid van de Franse taalaanhorigheid telt, maakt het eerste niet verkozen gemeenteraadslid per gemeente dat behoort tot de niet in de politieraad vertegenwoordigde taalgroep, er van rechtswege deel van uit. Het aantal leden bedoeld in artikel 12, eerste lid, wordt in dat geval telkens vermeerderd met één eenheid. In deze gemeenten kan daartoe in de voordrachten bedoeld in artikel 16, melding worden gemaakt van de taalaanhorigheid van de kandidaten.

De taalaanhorigheid wordt vastgesteld overeenkomstig artikel 23bis, §2, van de gemeentewet.

Artikel 22 luidt:

In dezelfde wet wordt een artikel 140ter ingevoegd, luidende:

“Art. 140ter. — De Centrale Dienst voor Vaste Uitgaven

– Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.

Discussion des articles du projet de loi modifiant la loi sur la fonction de police, la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux, et d'autres lois relatives à la mise en place des nouvelles structures de police (Doc. 2-700) (Procédure d'évocation)

(Le texte adopté par la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives est identique au texte du projet transmis par la Chambre des représentants. Voir le document Chambre 50-1126/7.)

M. le président. – L'article 3 est ainsi libellé :

Dans l'article 23, §5, de la même loi, modifié par la loi du 7 décembre 1998, sont apportées les modifications suivantes :

1° les mots « La police fédérale » sont remplacés par les mots « La police fédérale et, dans les circonstances visées aux articles 61 et 62 de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux, la police locale assurent » ;

2° les mots « lorsqu'elle y est requise » sont remplacés par les mots « lorsqu'elles y sont requises ».

M. Vandenberghe et Mme Thijs proposent de supprimer cet article (amendement n° 1, voir document 2-700/2).

M. Vandenberghe et Mme Thijs proposent l'amendement n° 2 (voir document 2-700/2) ainsi libellé :

Insérer un article 11bis (nouveau), rédigé comme suit :

« Art. 11bis. – Un article 12bis, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi :

« Art. 12bis. – Lorsque, dans les communes de la Région de Bruxelles-Capitale, la représentation de la commune ne compte aucun membre d'appartenance linguistique soit française, soit néerlandaise, le premier conseiller communal non élu, par commune, appartenant au groupe linguistique non représenté au sein du conseil de police, fait partie de ce conseil de plein droit. Dans ce cas, le nombre de membres visé à l'article 12, alinéa 1er, est chaque fois majoré d'une unité. Dans ces communes, les présentations visées à l'article 16 peuvent, à cet effet, faire mention de l'appartenance linguistique des candidats.

L'appartenance linguistique des candidats est déterminée conformément à l'article 23bis de la loi électorale communale. »

L'article 22 est ainsi libellé :

Un article 140ter, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi :

« Art. 140ter. — Le Service Central des Dépenses Fixes

(CDVU) is belast met de berekening van de vaste uitgaven die betrekking hebben op de personeelsleden van de federale politie en die met betrekking tot de personeelsleden van de lokale politie van de gemeente of van de meergemeentezone.

Onder vaste uitgaven wordt verstaan:

1° de geldelijke verplichtingen van de federale politie en van de politiezones die ontstaan uit hoofde van hun hoedanigheid van werkgever;

2° de pensioenen, renten en pensioencomplementen.

Deze opdracht omvat:

1° de berekening van de wedden, van de aanverwante rechten en van de pensioenen;

2° het vervullen van de sociale en fiscale aangifteverplichtingen;

3° het berekenen van de wettelijke en reglementaire inhoudingen en bijdragen;

4° de betaling van de pensioenen, renten en pensioencomplementen;

5° voor wat de federale politie betreft, de betaling van de wedden, van de aanverwante rechten en van de sociale en fiscale inhoudingen aan de diverse rechthebbenden, overeenkomstig de algemene bepalingen die gelden voor de federale overheidsdiensten;

6° voor wat de lokale politie betreft, het uitvoeren van de betaling voor rekening van de zone of het aanleveren van de vereiste betalingselementen aan het sociaal secretariaat GPI bedoeld in artikel 140*quater*;

7° de afhandeling van de geschillendossiers;

8° het opmaken van de boekhoudkundige stukken, van de betalingsstukken en van de nodige verantwoordingsstukken.

De CDVU voert, voor wat de wedden en de aanverwante rechten betreft, de beslissingen uit die de personeelsdienst van de federale politie of deze van de lokale politie nemen, elk voor wat hun personeel betreft. Deze beslissingen worden hem overgemaakt door het sociaal secretariaat GPI.

Wat de pensioenen, renten en pensioencomplementen betreft, voert de CDVU de beslissingen genomen door de Administratie der Pensioenen uit.”

Op dit artikel hebben de heer Vandenberghe en mevrouw Thijs amendement nr. 3 ingediend (zie stuk 2-700/2) dat luidt:

In het ontworpen artikel 140*ter*, tweede lid, 6°, de woorden “of het aanleveren van de vereiste betalingselementen aan het sociaal secretariaat GPI” weglaten.

Artikel 23 luidt:

In dezelfde wet wordt een artikel 140*quater* ingevoegd, luidende:

“Art. 140*quater*. — Om het de CDVU mogelijk te maken zijn opdracht te vervullen, delen de in artikel 140*ter*, vierde lid, bedoelde personeelsdiensten of de personen aan wie zij hiertoe delegatie verlenen, de nodige gegevens mee aan een dienst die daartoe binnen de federale politie wordt

(SCDF) est chargé du calcul des dépenses fixes qui concernent les membres du personnel de la police fédérale et de celles concernant les membres du personnel de la police locale de la commune ou de la zone pluricommunale.

Par dépenses fixes, l'on entend :

1° les obligations pécuniaires de la police fédérale et des zones de police qui découlent de leur statut d'employeur ;

2° les pensions, rentes et compléments de pension.

Cette mission comprend :

1° le calcul des salaires, des droits apparentés et des pensions ;

2° l'établissement des déclarations imposées en matière sociale et fiscale ;

3° le calcul des contributions et prélèvements légaux et réglementaires ;

4° le paiement des pensions, rentes et compléments de pensions ;

5° en ce qui concerne la police fédérale, le paiement, aux divers ayants droit, des salaires, des droits apparentés et des prélèvements sociaux et fiscaux, conformément aux dispositions générales applicables aux services du gouvernement fédéral ;

6° en ce qui concerne la police locale, l'exécution du paiement pour le compte de la zone ou la transmission des éléments de paiement requis au secrétariat social GPI visé à l'article 140*quater* ;

7° le traitement des litiges ;

8° la rédaction des pièces comptables, des pièces de paiement et des pièces justificatives nécessaires.

En ce qui concerne les salaires et les droits apparentés, le SCDF exécute les décisions prises par le service du personnel de la police fédérale ou par ceux de la police locale, chacun pour ce qui concerne son personnel. Ces décisions lui sont transmises par la voie du secrétariat social GPI.

En ce qui concerne les pensions, rentes et compléments de pension, le SCDF exécute les décisions prises par l'Administration des Pensions. ».

À cet article, M. Vandenberghe et Mme Thijs proposent l'amendement n° 3 (voir document 2-700/2) ainsi libellé :

À l'article 140*ter*, alinéa 2, 6°, proposé, supprimer les mots « ou la transmission des éléments de paiement requis au secrétariat social GPI ».

L'article 23 est ainsi libellé :

Un article 140*quater*, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi :

« Art. 140*quater*. — Pour permettre au SCDF de remplir sa mission, les services du personnel visés à l'article 140*ter*, alinéa 4, ou les personnes qu'ils délèguent, communiquent les données nécessaires au service de la police fédérale créé à cet effet. Ce service est appelé « secrétariat social de la

opgericht. Deze dienst wordt “sociaal secretariaat van de geïntegreerde politie, gestructureerd op twee niveaus” genoemd en afgekort als “sociaal secretariaat GPI”.

Het sociaal secretariaat GPI staat in voor de verdere verwerking van de door de personeelsdiensten verstrekte gegevens. De aard, de vorm en de periodiciteit van de mee te delen gegevens worden door het sociaal secretariaat GPI, in samenwerking met de CDVU, bepaald.

Het sociaal secretariaat GPI heeft, onder meer, de volgende opdrachten:

1° instaan voor de correcte toepassing van het statuut op alle personeelsleden. Elke niet conforme toepassing moet onverwijld gemeld worden aan de verantwoordelijke personeelsdienst. De algemene directie personeel zal, in voorkomend geval, een gemotiveerd advies voorleggen aan de minister van Binnenlandse Zaken;

2° voor wat de vragende lokale politie betreft, het meedelen van de berekende gegevens en de berekeningen nodig om de wedden, de aanverwante rechten en de sociale en fiscale inhoudingen aan de rechthebbenden tijdig te kunnen betalen;

3° de terugvordering van onverschuldigde betalingen of de mededeling van de daartoe vereiste basisgegevens aan de verantwoordelijke van de zone;

4° het bijhouden van een weddedossier betreffende elk verloond personeelslid;

5° een algemene informatieopdracht.”.

Op dit artikel hebben de heer Vandenberghe en mevrouw Thijs amendement nr. 4 ingediend (zie stuk 2-700/2) dat luidt:

In het ontworpen artikel 140^{quater}, derde lid, 2°, het woord “vragende” weglaten.

- De stemming over de amendementen wordt aangehouden.
- De aangehouden stemmen en de stemming over het wetsontwerp in zijn geheel hebben later plaats.

Wetsontwerp tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de gerechtelijke kantons (Stuk 2-604)

Algemene bespreking

Mevrouw Jeannine Leduc (VLD), rapporteur. – Het akkoord tot beëindiging van het belangenconflict werd door het Vlaams Parlement goedgekeurd op 28 maart 2001.

Na terugzending door de plenaire vergadering diende de commissie voor de Justitie op 29 maart 2001 het ontwerp opnieuw te onderzoeken, aangezien de regering amendement nummer 8 (stuk Senaat, 2604/2) en de heer Van Hauthem amendement nummer 9 (stuk Senaat, 2604/7) indienden.

Het regeringsamendement bij artikel 21 strekt ertoe de inwerkingtreding van de betrokken bepalingen, die oorspronkelijk gepland was voor 1 januari 2001, te wijzigen aangezien het ontwerp niet voor deze termijn kon worden afgewerkt. Bovendien heeft de wijziging van de territoriale bevoegdheid van de gerechten juridische gevolgen die niet te

police intégrée, structurée à deux niveaux » et en abrégé « secrétariat social GPI ».

Le secrétariat social GPI est chargé du traitement des données fournies par les services du personnel. La nature, la forme et la périodicité des données à communiquer sont déterminées par le secrétariat social GPI en collaboration avec le SCDF.

Le secrétariat social GPI est chargé, entre autres, des missions suivantes :

1° assurer l'application correcte du statut à tous les membres du personnel. Chaque application non conforme doit être communiquée immédiatement au service du personnel responsable. La direction générale des ressources humaines présentera, le cas échéant, un avis motivé au ministre de l'Intérieur ;

2° en ce qui concerne la police locale demanderesse, la communication du calcul et des données nécessaires pour pouvoir payer à temps aux ayants droit, les traitements, les droits apparentés et les retenues fiscales et sociales ;

3° le recouvrement des paiements indus ou la communication, au responsable de la zone, des données de base requises à cette fin ;

4° la tenue d'un dossier pécuniaire pour chaque membre du personnel salarié ;

5° une mission générale d'information. ».

À cet article, M. Vandenberghe et Mme Thijs proposent l'amendement n° 4 (voir document 2-700/2) ainsi libellé :

À l'article 140^{quater}, alinéa 3, 2°, proposé, supprimer le mot « demanderesse ».

- Le vote sur les amendements est réservé.
- Il sera procédé ultérieurement aux votes réservés ainsi qu'au vote sur l'ensemble du projet de loi.

Projet de loi modifiant certaines dispositions relatives aux cantons judiciaires (Doc. 2-604)

Discussion générale

Mme Jeannine Leduc (VLD), rapporteuse. – L'accord mettant fin au conflit d'intérêt a été adopté par le Parlement flamand le 28 mars 2001. Après le renvoi ordonné en séance plénière du Sénat, la commission de la Justice a dû à nouveau examiner le projet puisque le gouvernement avait introduit un amendement, de même que M. Van Hauthem.

L'amendement du gouvernement à l'article 21 vise à modifier la date d'entrée en vigueur de certaines dispositions, initialement fixée au 1er janvier 2001, étant donné que le projet ne pouvait être achevé pour cette date. En outre, la modification de la compétence territoriale des cantons judiciaires a des conséquences qui ne peuvent être conciliées avec son effet rétroactif.

L'amendement et l'article ainsi modifié ont été adoptés à

verzoenen zijn met de terugwerkende kracht ervan.

Het amendement en het aldus gewijzigde artikel werden eenparig aangenomen door de tien aanwezige leden.

Het amendement van de heer Van Hauthem dat ertoe strekt het tweede lid van het voorgestelde artikel 53 paragraaf 5 te doen vervallen werd eenparig verworpen door de tien aanwezige leden.

Het geamendeerde wetsontwerp in zijn geheel werd eenparig aangenomen door de tien aanwezige leden.

Vertrouwen werd geschonken aan de rapporteur om in de plenaire vergadering mondeling verslag uit te brengen.

De heer Ludwig Caluwé (CVP). – Ik dank de minister van Justitie voor zijn aanwezigheid bij de behandeling van dit wetsontwerp. Hij is totnogtoe de enige minister die vandaag aanwezig is bij een debat over een materie waarvoor hij bevoegd is. Voor de rest hadden we te maken met plaatsvervangers. Ik bewonder de capaciteiten van de huidige ministers, die blijkbaar beslagen zijn in alle materies!

Er bestond een belangenconflict in verband met dit ontwerp, toen voor de kerstvakantie in de Senaatscommissie te elfder ure – letterlijk woensdagavond 11 uur – een amendement werd goedgekeurd. Enkel het Vlaams Parlement, dat kort op de bal speelde, kon nog verhinderen dat het wetsontwerp werd aangenomen en dat het werd overgezonden naar de Kamer met de bedoeling dat het er donderdagavond nog zou worden aangenomen.

De procedure van het belangenconflict heeft ons in de gelegenheid gesteld om de zaak uit te klaren. De eerste interpretatie van de vertegenwoordiger van de minister, die beweerde dat zelfs in de hoofdplaatsen van de kantons waarin faciliteitengemeenten zijn gelegen, affiches in de andere landstaal moeten worden uitgehangen en folders in de andere landstaal aan de loketten moeten worden gelegd, is gelukkig onjuist gebleken. De tekst van het ontwerp moet beperkend worden geïnterpreteerd. Alleen de inwoners van een faciliteitengemeente die zich in verband met een bestuurszaak tot het loket van het vredegerecht wenden en hierbij gebruik maken van de andere landstaal, zullen in de andere landstaal worden geholpen door een ambtenaar die een voldoende kennis heeft van de andere landstaal.

Er was afgesproken dat deze interpretatie, die in een brief van de minister van Justitie aan de voorzitter van het Vlaams Parlement is vastgelegd, uitdrukkelijk in de stukken zou worden opgenomen. Ik heb nog geen stuk gezien waarin deze interpretatie uitdrukkelijk is vermeld. Ik geloof dat de minister te goeder trouw is en dat de interpretatie nog uitdrukkelijk zal worden vastgelegd, maar ik zou graag vandaag van de minister vernemen op welke wijze dat zal gebeuren. Graag zag ik dat standpunt in de Handelingen opgenomen.

Met de beperkende interpretatie kunnen we vrede nemen. De toepassing van de wet moet echter eveneens op een beperkende wijze gebeuren. Ik reken erop dat de minister terzake voldoende toezicht zal uitoefenen.

Ik maak van de gelegenheid gebruik om op een concreet probleem terug te komen. Ik heb dat probleem al op 20 juli 2000 aangesneden bij de behandeling van de aanpassing van

l'unanimité des dix membres présents.

L'amendement de M. Van Hauthem visant à supprimer le deuxième alinéa du paragraphe 5 de l'article 53 a été rejeté à la même unanimité. Les dix membres présents ont également adopté unanimement le projet amendé.

M. Ludwig Caluwé (CVP). – *Un conflit d'intérêt portant sur ce projet de loi a surgi lorsque, avant les vacances de Noël, un amendement a été adopté en commission du Sénat. Seul le Parlement flamand a pu s'opposer à ce que le projet soit adopté et transmis à la Chambre afin d'y être voté.*

La première interprétation a été fournie par le représentant du ministre. Il a affirmé que, même dans les chefs-lieux de cantons comportant des communes à facilités, les affiches et les dépliants devaient être rédigés dans l'autre langue nationale. Cette interprétation s'est heureusement révélée incorrecte. Le texte du projet doit être interprété de manière limitative. Seuls les habitants d'une commune à facilités qui s'adressent au guichet d'un juge de paix dans une autre langue nationale seront aidés dans cette langue par un employé qui en possède une connaissance suffisante.

Il avait été convenu que cette interprétation, confirmée dans une lettre adressée par le ministre de la Justice au président du Parlement flamand, serait mentionnée expressément dans les documents parlementaires. Je n'ai cependant pas encore vu le moindre document reprenant expressément cette interprétation. Je crois que le ministre est de bonne foi et qu'il va y remédier mais j'aimerais qu'il me dise comment.

Nous pouvons nous satisfaire de cette interprétation limitative. La loi doit cependant aussi être appliquée de façon limitative. Je compte sur le ministre pour qu'il exerce un contrôle suffisant en la matière.

Je profite de l'occasion pour revenir sur un problème concret. Le juge de paix du nouveau canton d'Ekeren, dont le chef-lieu est Ekeren, serait installé au palais de Justice d'Anvers. Par conséquent, les habitants de la commune de Stabroek, qui ressortissent aujourd'hui au canton voisin de Kapellen dont le juge de paix est installé à quelques centaines de mètres de Stabroek, devront désormais parcourir vingt kilomètres.

Le 20 juillet, le ministre m'a répondu qu'il avait l'intention de rechercher une implantation correcte, aussi proche que possible du canton et de préférence à Ekeren. Où en sont les choses ? Le premier septembre approche. Lundi dernier, le problème a été évoqué au conseil de district d'Ekeren. L'information selon laquelle le juge de paix sera installé dans le palais de Justice d'Anvers n'a pas été réfutée.

de indeling van de vrederechten. Ik heb toen aan de minister een vraag gesteld over de inplantingsplaats van het nieuwe vrederecht van Ekeren en gezegd dat ik dat opnieuw ter sprake zou brengen op het ogenblik van de behandeling van voorliggend ontwerp.

Het probleem is dat het vrederecht van het nieuwe kanton Ekeren, met hoofdplaats Ekeren, volgens de huidige berichten zou worden gehuisvest buiten dit kanton, in het Justitiepaleis van Antwerpen. Dat heeft bijvoorbeeld tot gevolg dat de inwoners van de gemeente Stabroek, die vandaag ressorteren onder het vlakbij gelegen kanton Kapellen, waarvan het vrederecht gehuisvest is op enkele honderden meters van Stabroek, nu 20 kilometer moeten afleggen.

De minister had op 20 juli 2000 geantwoord dat het zijn bedoeling was om in de resterende periode een deugdelijke huisvesting te zoeken, zo dicht mogelijk bij het kanton en bij voorkeur in Ekeren. Wat is de stand van zaken? Eén september nadert. Vorige maandag is dit probleem tijdens de vergadering van de districtsraad van Ekeren ter sprake gekomen. De informatie dat het vrederecht in het justitiepaleis van Antwerpen zal worden gehuisvest, werd er niet weerlegd.

De heer Joris Van Hauthem (VL. BLOK). – Ik wil twee opmerkingen maken. Het Vlaams Parlement heeft het belangenconflict ingeroepen. Na drie vergaderingen zijn we tot een oplossing gekomen die er ten eerste in bestond dat de minister van Justitie een brief zou schrijven waarin hij zou uiteenzetten hoe de faciliteiten inzake de administratieve handelingen van gerechtelijke overheden moeten worden geïnterpreteerd.

Wij waren met deze oplossing vrij tevreden. Die komt erop neer dat het alleen om inwoners van taalgrensgemeenten gaat, in dit geval de gemeente Bever, en alleen om individuele contacten over zuiver administratieve handelingen die door gerechtelijke overheden moeten worden uitgevoerd.

Ten tweede zou de brief van de minister over de toepassing van de faciliteiten inzake de administratieve handelingen van gerechtelijke overheden integraal deel uitmaken van de voorbereidende werken van het wetsontwerp.

Gisteren heeft het Vlaams parlement beslist een einde te maken aan het belangenconflict. Ik heb er op aangedrongen dat de brief effectief deel zou uitmaken van de voorbereidende werken. Er werd dan ook beslist dat de voorzitter de brief integraal in openbare vergadering zou voorlezen. De Senaatscommissie voor de Justitie heeft hier een aanvullend verslag uitgebracht. Mevrouw Leduc, rapporteur, haalt daarin eigenlijk maar twee dingen aan: het amendement van de regering en het amendement van onze fractie. Over de interpretatie die toch zeer belangrijk is, wordt echter met geen woord gerept. De brief van de hand van de minister van Justitie behoort tot op de dag van vandaag nog steeds niet tot de voorbereidende werken.

Dat is een voldoende reden om het wetsontwerp niet goed te keuren.

Gezien de ministeriële interpretatie van de taalwetgeving inzake bestuurszaken, waaraan ook de gerechtelijke overheden zijn onderworpen wanneer ze administratieve handelingen verrichten, lijkt het amendement dat collega

M. Joris Van Hauthem (VL. BLOK). – *Le Parlement flamand a soulevé le conflit d'intérêt. Une solution a été trouvée au terme de trois réunions. Elle prévoyait tout d'abord que le ministre de la Justice rédigerait une lettre dans laquelle il exposerait la manière dont doivent être interprétées les facilités lors des démarches administratives auprès des autorités judiciaires.*

Nous nous réjouissons assez de cette solution. Elle fait en sorte que seuls les habitants des communes de la périphérie sont concernés et uniquement pour les contacts individuels relatifs aux formalités purement administratives qui doivent être assurées par les autorités judiciaires. Ensuite, la lettre du ministre doit faire partie intégrante des travaux préparatoires du projet de loi.

Hier, le Parlement flamand a décidé de mettre fin au conflit d'intérêt. J'ai insisté pour que la lettre soit effectivement incluse dans les travaux préparatoires. Il a également été décidé que le président la lirait intégralement en séance plénière. La commission sénatoriale de la Justice a rédigé un rapport complémentaire. Mme Leduc, la rapporteuse, n'en a en fait cité que deux choses : l'amendement du gouvernement et l'amendement de notre groupe. Elle n'a pas dit un mot de l'interprétation qui constitue quand même un point très important. Jusqu'à présent, la lettre du ministre ne fait donc toujours pas partie des travaux préparatoires. C'est une raison suffisante pour ne pas approuver ce projet de loi.

Etant donné l'interprétation ministérielle de la législation linguistique en matière d'affaires administratives à laquelle les autorités judiciaires sont soumises lorsqu'elles posent des actes administratifs, l'amendement que M. Mahoux a déposé en commission semble superflu.

Pour permettre ces facilités, il n'est pas nécessaire d'engager des deux côtés de la frontière linguistique une personne ayant démontré par un examen sa connaissance de l'autre langue nationale.

Mahoux destijds heeft ingediend in de commissie voor de Justitie overbodig.

Voor het toestaan van deze faciliteiten is het niet vereist aan beide zijden van de taalgrens iemand in dienst te nemen die via een examen blijkt heeft gegeven van de kennis van de andere landstaal.

De heer Marc Verwilghen, minister van Justitie. – Ik wens toch in te gaan op het ontstaan van het belangenconflict. Bij de discussie over de wet tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de gerechtelijke kantons, die een evaluatie inhield van de wet van 25 maart 1999, ontstond een belangenconflict naar aanleiding van een, op zijn zachtst uitgedrukt, onvolkomenheid in voornoemde wet. De vorige regering had namelijk uit het oog verloren dat er ook in het gerechtelijk kanton Sint-Pieters-Leeuw een probleem kon ontstaan.

Het belangenconflict dat door het amendement van de heer Mahoux c.s. was ontstaan, werd opgelost door een brief die ik op 13 maart 2001 aan de voorzitter van het Vlaams Parlement heb gestuurd.

Deze brief luidt als volgt. “Het betwiste amendement heeft geenszins tot doel de wettelijk bepaalde faciliteiten uit te breiden, noch heeft het dit tot gevolg. Evenmin beoogt dit amendement de wettelijk voorziene faciliteiten in te krimpen. Het amendement heeft als enige doelstelling rekening te houden met het artikel 1, §1, 4°, van de gecoördineerde wet van 18 juli 1966 op het taalgebruik in bestuurszaken, dat bepaalt dat deze wetten van toepassing zijn op de administratieve handelingen van de rechterlijke macht en van dezer medewerkers zoals zij in de wetten limitatief worden omschreven. Een kanton dient immers overeenkomstig de voormelde wetgeving beschouwd te worden als een gewestelijke dienst en eventueel een plaatselijke dienst en moet voldoen aan de vereisten die terzake door de taalwetgeving in bestuurszaken aan die diensten worden opgelegd. Het amendement strekt er in deze enkel toe om de kantonale dienstverlening de nodige instrumenten te verschaffen wat toelaat de taalwetgeving op de wettelijk voorziene wijze toe te passen. Daarbij wordt uiteraard binnen de filosofie van het amendement voornamelijk de optimale individuele mondelinge en desgevallend schriftelijke dienstverlening aan de burger beoogd. Hierbij moet eveneens benadrukt worden dat enkel de minder frequent voorkomende dienstverlening aan de inwoners van de taalgrensgemeenten met taalfaciliteiten op bestuurlijk vlak beoogd wordt en dat inwoners van andere gemeenten zonder taalfaciliteiten binnen eenzelfde kanton geenszins dergelijke rechten kunnen laten gelden. Zo moet opgemerkt worden dat bij wijze van voorbeeld de griffie van het toekomstige kanton Herne-Sint-Pieters-Leeuw, wat betreft haar individuele betrekkingen ten aanzien van de inwoners van de taalgrensgemeente Bever en uitsluitend ten aanzien van hen zich, in het antwoord moeten bedienen van de Franse taal indien de betrokken particulier zich hiervan bedient op de wijze zoals in de taalwetgeving in bestuurszaken voorzien is”.

Deze regeling wordt trouwens op identieke wijze toegepast in andere gerechtelijke kantons, zowel in Vlaanderen als in Wallonië. Ik zal uiteraard toezicht houden op de correcte toepassing. Ik heb daar geen enkele moeite mee.

M. Marc Verwilghen, ministre de la Justice. – Lors de l'examen de ce projet de loi, un conflit d'intérêt a été soulevé en raison d'une imperfection dans le texte. Le précédent gouvernement avait en effet perdu de vue qu'un problème pouvait également survenir dans le canton judiciaire de Sint-Pieters-Leeuw. Le conflit d'intérêt soulevé par l'amendement de M. Mahoux et consorts fut résolu par une lettre que j'ai envoyée le 13 mars 2001 au président du Parlement flamand.

Cette lettre est rédigée comme suit. « L'amendement contesté n'a nullement pour but ni pour conséquence d'étendre les facilités consacrées par la loi. Il ne vise pas davantage à les réduire, mais seulement à tenir compte de l'article 1, §1, 4° de la loi coordonnée du 18 juillet 1966 sur l'emploi des langues en matière administrative, qui stipule que ces lois s'appliquent aux actes administratifs effectués par le pouvoir judiciaire et par ses collaborateurs, tels que définis de manière limitative dans les lois. Conformément à la législation précitée, un canton doit en effet être considéré comme un service régional et éventuellement comme un service local. Il doit satisfaire aux exigences imposées à ces services par la législation sur l'emploi des langues en matière administrative. L'amendement tend uniquement à fournir aux services cantonaux les instruments nécessaires pour leur permettre d'appliquer la législation linguistique d'une manière conforme à la loi. La philosophie de l'amendement vise ainsi principalement à assurer aux citoyens, de façon optimale, les services oraux et, le cas échéant, écrits. À ce sujet, on doit également insister sur le fait que seul les services moins fréquents octroyés aux habitants des communes de la périphérie bénéficiant de facilités sont visés sur le plan administratif et que les habitants d'autres communes sans facilités du même canton ne peuvent nullement faire valoir de tels droits. On doit ainsi faire remarquer à titre d'exemple que le greffe du futur canton de Herne-Sint-Pieters-Leeuw, lors de ses rapports avec les habitants de la commune de Bièvre et exclusivement à leur égard, doit se servir, dans ses réponses, de la langue française si la personne concernée en use, tel que prévu dans la législation sur l'emploi des langues en matière administrative. »

Cette réglementation doit cependant être appliquée de la même manière dans tous les cantons judiciaires, aussi bien en Flandre qu'en Wallonie. Je contrôlerai bien entendu cette application. Cela ne me pose aucun problème.

Je n'étais pas préparé à répondre à la question finale de M. Caluwé. Pour autant que je me souviens, deux des 18 nouveaux cantons ne disposent pas encore d'une implantation définitive. Une solution provisoire a été trouvée. Pour Ekeren, une solution définitive serait en cours d'élaboration. Je suis donc assez confiant que les cantons pourront fonctionner dès le 1er septembre.

Ik was niet voorbereid op de slotvraag van de heer Caluwé. Voor zover ik mij herinner hebben maar twee van de 18 nieuwe kantons nog geen definitieve huisvesting. Er is wel een tijdelijke oplossing uitgewerkt. Voor Ekeren zou echter een definitieve oplossing in de bus zitten. Ik ben er dus vrij gerust in dat de kantons tegen 1 september zullen kunnen functioneren.

– **De algemene bespreking is gesloten.**

Artikelsgewijze bespreking

(Voor de tekst aangenomen door de commissie voor de Justitie, zie stuk 2-604/9.)

– **De artikelen 1 tot 4 worden zonder opmerking aangenomen.**

De voorzitter. – Artikel 5 luidt:

Artikel 11 van dezelfde wet, gedeeltelijk vernietigd bij arrest nr. 62/2000 van het Arbitragehof van 30 mei 2000, wordt vervangen als volgt:

“Art. 11. - Artikel 53, §5, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 9 augustus 1963, wordt vervangen door de volgende bepaling:

“§5. De hoofdgriffier van het vrederecht van het kanton Moeskroen-Komen-Waasten moet bewijzen de Nederlandse taal te kennen; de hoofdgriffiers van de vrederechten van de kantons Tongeren-Voeren, Kraainem-Sint-Genesius-Rode en Meise moeten bewijzen de Franse taal te kennen.

De hoofdgriffier of een griffier of een adjunct-griffier van de vrederechten van de kantons Aat-Lessen en Edingen-Lens moet bewijzen de Nederlandse taal te kennen; de hoofdgriffier of een griffier of een adjunct-griffier van de vrederechten van het tweede kanton van Kortrijk, het tweede kanton van Ieper-Poperinge, de kantons Ronse en Herne-Sint-Pieters-Leeuw moet bewijzen de Franse taal te kennen.”

Op dit artikel heeft de heer Van Hauthem c.s. amendement nr. 9 ingediend (zie stuk 2-604/7) dat luidt:

Het tweede lid van het voorgestelde artikel 53, §5, doen vervallen.

De heer Joris Van Hauthem (VL. BLOK). – Ik dank de minister voor de duidelijke weergave van de interpretatie van de taalwetgeving. De commissie voor de Justitie van de Senaat had dit probleem al eerder moeten opmerken.

Wij zullen ons amendement handhaven want gezien de interpretatie van de minister is het amendement van de heer Mahoux, dat reeds in de tekst van het ontwerp is opgenomen, in feite overbodig.

– **De stemming over het amendement en over artikel 5 wordt aangehouden.**

– **De artikelen 6 tot 21 worden zonder opmerking aangenomen.**

– **De aangehouden stemmingen en de stemming over het wetsontwerp in zijn geheel hebben later plaats.**

– **La discussion générale est close.**

Discussion des articles

(Pour le texte adopté par la commission de la Justice, voir document 2-604/9.)

– **Les articles 1er à 4 sont adoptés sans observation.**

M. le président. – L'article 5 est ainsi libellé :

L'article 11 de la même loi, partiellement annulé par l'arrêt de la Cour d'arbitrage n° 62/2000 du 30 mai 2000, est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 11. - L'article 53, §5, de la même loi, modifié par la loi du 9 août 1963, est remplacé par la disposition suivante :

« §5. Le greffier en chef de la justice de paix de Mouscron-Comines-Warneton doit justifier de la connaissance de la langue néerlandaise ; les greffiers en chef des justices de paix de Tongres-Fourons, de Kraainem-Rhode-Saint-Genèse et de Meise doivent justifier de la connaissance de la langue française.

Le greffier en chef ou un greffier ou un greffier adjoint des justices de paix d'Ath-Lessines et d'Enghien-Lens doit justifier de la connaissance de la langue néerlandaise : le greffier en chef ou un greffier ou un greffier adjoint des justices de paix du deuxième canton de Courtrai, du deuxième canton d'Ypres-Poperinge, des cantons de Renaix et de Herne-Leeuw-Saint-Pierre doit justifier de la connaissance de la langue française. »

À cet article, M. Van Hauthem et consorts proposent l'amendement n° 9 (voir document 2-604/7) ainsi libellé :

Supprimer l'alinéa 2 de l'article 53, §5, proposé.

M. Joris Van Hauthem (VL. BLOK). – *Je remercie de ministre pour sa claire exposition de la législation sur l'emploi des langues. La commission de la Justice du Sénat avait déjà dû signaler ce problème.*

Nous maintiendrons notre amendement car, étant donné l'interprétation du ministre, l'amendement de M. Mahoux, qui a déjà été repris dans le texte du projet, est en fait superflu.

– **Le vote sur l'amendement et sur l'article 5 est réservé.**

– **Les articles 6 à 21 sont adoptés sans observation.**

– **Il sera procédé ultérieurement aux votes réservés ainsi qu'au vote sur l'ensemble du projet de loi.**

Vraag om uitleg van mevrouw Sabine de Bethune aan de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking over «het proces van farmaceutische bedrijven tegen Zuid-Afrika inzake betaalbare aidsgeneesmiddelen» (nr. 2-407)

Mevrouw Sabine de Bethune (CVP). – Ongeveer veertig farmaceutische bedrijven hebben Zuid-Afrika in het begin van deze maand voor de rechter gedaagd omdat ze de rechtsgeldigheid betwisten van een wet die door het Zuid-Afrikaanse parlement werd goedgekeurd, die bepaalt dat geneesmiddelen tegen aids voortaan kunnen worden geïmporteerd uit landen waar ze op goedkopere wijze worden geproduceerd.

Dit debat is al meer dan twee jaar aan de gang. Op het ogenblik zijn er in Zuid-Afrika ongeveer 4 miljoen seropositieven. Een anti-retrovirale behandeling kan het uitbreken van de ziekte met ongeveer 15 jaar uitstellen maar kost ongeveer een half miljoen frank. Voor de gemiddelde Zuid-Afrikaan, die slechts 6000 frank per maand verdient, is dat natuurlijk onbetaalbaar.

In 1997 heeft de voormalige president van Zuid-Afrika, Nelson Mandela, een wet ondertekend die de invoer of de productie van goedkopere varianten mogelijk maakt. De farmaceutische industrie, die voor 90% in handen is van bedrijven uit het noorden, beriep zich onmiddellijk op het TRIPS-akkoord, dat bepaalt dat patenten gedurende twintig jaar gelden.

De door Zuid-Afrika goedgekeurde wet is nog steeds niet van kracht met als gevolg dat de meerderheid van de aidspatiënten een reddende behandeling moet ontberen.

De farmaceutische bedrijven beroepen zich op het TRIPS-akkoord om hun monopoliepositie te handhaven en de prijs van de betrokken medicamenten hoog te houden.

Kan de staatssecretaris bevestigen dat enkele bedrijven, onder meer Bristol-Myers Squibb en Merck, onder druk van de publieke opinie inmiddels hebben beslist de aidsmedicamenten aan sommige Afrikaanse landen tegen kostprijs te leveren terwijl ze hun eis ten opzichte van de Zuid-Afrikaanse staat handhaven?

Enkele weken geleden bracht ik een bezoek aan Kongo, waar ik van een vertegenwoordiger van de UNDP vernam dat deze organisatie Zuid-Afrika in de gerechtelijke procedure steunt en dat ze de erelonen van de in het geding betrokken advocaten zal betalen. Bij dit belangrijke proces zal het principe worden verdedigd dat nood wet breekt. Als er zoveel mensenlevens op het spel staan, moeten machtsmechanismen en patenten wijken.

Wat is het beleidsstandpunt dienaangaande van de staatssecretaris en van zijn diensten? Wat is zijn opvatting over het juridische vraagstuk?

Welke onderhandelingen heeft de Belgische overheid in deze kwestie al gevoerd met de farmaceutische sector?

Wat is de houding van de Belgische diplomatieke wereld,

Demande d'explications de Mme Sabine de Bethune au secrétaire d'État à la Coopération au développement sur «le procès ouvert par les entreprises pharmaceutiques contre l'Afrique du Sud à propos des médicaments antisida à bon marché» (n° 2-407)

Mme Sabine de Bethune (CVP). – Au début de ce mois, une quarantaine d'entreprises pharmaceutiques ont assigné l'Afrique du Sud devant le tribunal parce qu'elles contestent la validité d'une loi votée par le parlement de ce pays, laquelle dispose que les médicaments contre le sida pourront dorénavant être importés de pays où ils sont produits à moindre prix.

L'Afrique du Sud compte actuellement environ 4 millions de séropositifs. Un traitement anti-rétroviral peut retarder le déclenchement de la maladie d'une quinzaine d'années, mais coûte environ un demi-million de francs. Pour le Sud-africain moyen, c'est inabordable.

En 1997, Nelson Mandela a signé une loi permettant l'importation ou la production de versions moins chères du médicament. L'industrie pharmaceutique, qui est à 90% aux mains d'entreprises du Nord, a immédiatement eu recours à l'accord TRIPS, qui dispose que les brevets sont valables pendant vingt ans.

La loi votée par l'Afrique du Sud n'est pas encore en vigueur, ce qui a pour conséquence que la majorité des patients atteints du sida doit se passer d'un traitement salvateur.

Les entreprises pharmaceutiques se réfèrent à l'accord TRIPS pour maintenir leur position de monopole et le prix élevé des médicaments concernés.

Est-il vrai que quelques entreprises, dont Bristol-Myers Squibb et Merck, ont décidé, sous la pression de l'opinion publique, de livrer des médicaments contre le sida à prix coûtant à certains pays africains, tout en maintenant leur revendication à l'égard de l'État sud-africain ?

Lors d'une visite au Congo, un représentant du PNUD m'a dit que cette organisation soutenait l'Afrique du Sud dans sa procédure judiciaire et réglerait les honoraires des avocats engagés dans l'action. Le principe selon lequel nécessité fait loi sera défendu lors de ce procès. Quand autant de vies humaines sont en jeu, les mécanismes de puissance et les brevets doivent s'effacer.

Quel est le point de vue politique du secrétaire d'État et de ses services à ce propos ? Quelle est sa position sur le plan juridique ? Quelles négociations les pouvoirs publics belges ont-ils déjà menées avec le secteur pharmaceutique ?

Quelle est l'attitude du monde diplomatique belge, par exemple dans le cadre des Nations unies ou du PNUD ? En tant que membre des Nations unies, notre pays a-t-il pris position au sujet du paiement des honoraires des avocats ?

Quels efforts notre pays a-t-il accomplis en 2000 et 2001 pour soutenir les pays africains afin qu'ils puissent acquérir suffisamment de médicaments appropriés contre le sida ? Quel est le point de vue de notre pays à l'égard des brevets

bijvoorbeeld in het kader van de Verenigde Naties of van de UNDP? Heeft ons land, in zijn hoedanigheid van lid van de Verenigde Naties, een standpunt ingenomen inzake de betaling van de erelonen van de advocaten? Wie heeft het initiatief hiertoe genomen?

Welke inspanningen heeft ons land in 2000 en in 2001 gedaan om Afrikaanse landen in het algemeen en Zuid-Afrika in het bijzonder te steunen om voldoende adequate geneesmiddelen tegen aids te kunnen aanschaffen?

Welk standpunt neemt ons land in ten aanzien van de geneesmiddelenlicenties?

Welke concrete initiatieven worden er door ons land genomen?

De staatssecretaris heeft duidelijk verklaard dat de begroting 2000 in een bedrag van 66 miljoen frank voorzorg voor wetenschappelijk onderzoek in het kader van de Wereldgezondheidsorganisatie. Op de millenniumtop beloofde de eerste minister bovendien 250 miljoen. Dat bedrag wordt onder meer aangewend om kits met basisgeneesmiddelen ter beschikking te stellen van aidspatiënten in Mozambique, Tanzania en Burundi. Dank zij die kits die een curatieve functie hebben, kunnen personen bij wie de ziekte zich heeft ontwikkeld, thuis worden verzorgd. Het is een zinvol initiatief, maar het probleem wordt er niet mee opgelost. In Dar Es Salaam zou 65% van de scholieren van meer dan 16 jaar oud seropositief zijn. We moeten ons dan ook afvragen of ons land en de internationale gemeenschap in haar geheel voldoende inspanningen doen om de aidsplaag in Afrika efficiënt aan te pakken.

Mijn vraag heeft vooral betrekking op de problematiek van de patenten en op het standpunt van België als land uit het Noorden met een belangrijke farmaceutische industrie.

De heer Eddy Boutmans, staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking. – Ik heb in deze vergadering al vaker de gelegenheid gehad om enerzijds mijn visie op de aidsproblematiek in ontwikkelingslanden, meer bepaald in een aantal Afrikaanse landen, toe te lichten en anderzijds aan te geven in welke mate ontwikkelingssamenwerking binnen het raam van de internationale gemeenschap tot een oplossing kan bijdragen, ook al weten we nu al zeker, wat we ook doen, dat we nog tientallen jaren op grootschalige manier met dat probleem geconfronteerd zullen blijven. Ik ga dat hier nu niet herhalen, maar ik wil even ingaan op wat ik aangekondigd had over de geneesmiddelenkits.

Ik verneem van u dat die kits inmiddels ter plaatse zijn aangekomen. Ik heb ook hetzelfde bericht uit Mozambique gekregen. De specifieke bedoeling daarvan is een rol te spelen, niet op het stuk van de verstrekking van anti-retrovirale middelen, maar voor de aangetaste patiënten, in de verlichting van hun lijden. Daardoor kunnen we op de tweede plaats, in landen waar er vaak een groot maatschappelijk stigma op de ziekte rust, bijdragen tot de vermindering van dat stigma. Ten derde, kunnen die mensen aldus ingeschakeld worden in het bestaande gezondheidssysteem. Als men ze immers niets te bieden heeft, hebben ze in het gezondheidssysteem niets te zoeken. We proberen op deze manier dus ook een koppeling te maken tussen die patiënten en het basisgezondheidssysteem. Dit veronderstelt dat er in het land een redelijk gezondheidssysteem functioneert. Mijn

des médicaments ? Quelles initiatives concrètes a-t-il prises ?

Le secrétaire d'État a dit que le budget 2000 avait prévu une somme de 66 millions de francs pour la recherche scientifique dans le cadre de l'Organisation mondiale de la santé. Lors du sommet du millénaire, le premier ministre a promis 250 millions supplémentaires. Ce montant est notamment utilisé pour fournir des kits de médicaments de base aux patients sidéens du Mozambique, de Tanzanie et du Burundi, qui peuvent ainsi être soignés à domicile. Cette initiative est judicieuse mais ne résout pas le problème.

A Dar Es Salam, 65% des écoliers de plus de 16 ans seraient séropositifs. Notre pays et la communauté internationale ont-ils accompli suffisamment d'efforts pour combattre l'épidémie de sida en Afrique ?

M. Eddy Boutmans, secrétaire d'État à la Coopération au développement. – *J'ai déjà souvent eu l'occasion d'expliquer en cette enceinte mon point de vue sur le problème du sida dans les pays en développement, notamment dans une série de pays africains, et d'indiquer dans quelle mesure la coopération au développement pouvait contribuer, dans le cadre de la communauté internationale, à la recherche d'une solution, bien que nous sachions que, quoi que nous fassions, nous serons encore confrontés à ce problème pendant des dizaines d'années. Je ne me répéterai donc pas, mais je reviendrai sur ce que j'ai déjà annoncé à propos des kits de médicaments.*

Vous m'apprenez que les kits sont arrivés sur place. J'ai reçu la même information du Mozambique. Le but est d'agir non pas sur le plan de la fourniture des médicaments anti-rétroviraux, mais de soulager les patients qui souffrent.

Dans les pays fortement atteints, nous pouvons contribuer à une atténuation de la stigmatisation sociale engendrée par cette maladie. Les personnes atteintes peuvent ainsi être intégrées dans le système de santé existant. Nous essayons d'établir un lien entre les patients et les systèmes de santé, mais cela suppose que ces derniers fonctionnent de façon adéquate dans les pays concernés.

J'estime, et c'est également l'avis d'ONUSIDA, qu'une politique en matière de sida n'est utile et efficace que quand elle s'inscrit dans une politique générale de prévention, dans

visie, en dit wordt ook door UNAIDS sterk naar voren geschoven, is dat een aidsbeleid maar zinvol en efficiënt kan zijn, wanneer het ingeschakeld wordt in een algemeen preventiebeleid, in een educatief beleid dat onder de verantwoordelijkheid van de nationale gezondheidsautoriteiten worden gevoerd en wanneer het, voor wat de medische aspecten betreft, ingebed is in een goede basisgezondheidszorg.

Een aspect van de aidsproblematiek is inderdaad dat er nu geneesmiddelen bestaan die in ieder geval de levensverwachting voor aidspatiënten met vele jaren kunnen verlengen en hun levenskwaliteit kunnen verbeteren. Die geneesmiddelen zijn evenwel duur en voor het merendeel van de patiënten in derdewereldlanden onbereikbaar, zelfs niet indien de prijzen drastisch zouden dalen. Het probleem is dus relatief want wegens de maatschappelijke situatie en de grote armoede blijven zelfs vrij goedkope medicijnen voor de mensen nog onbetaalbaar. Het is duidelijk dat de situatie in landen als Zuid-Afrika vanuit menselijk standpunt een echte noodsituatie is. De bijzondere kenmerken en de complexiteit van de aidsepidemie en van de bestrijdingsmogelijkheden ervan, maken dat die noodsituatie in de zwaar aangetaste landen nog tientallen jaren zal aanhouden. Ook op sociaal-economisch niveau is er sprake van een noodsituatie, aangezien de epidemie het al zo broze economische weefsel aantast.

Uitzonderlijke situaties vergen dus uitzonderlijke ingrepen, dat is ook de teneur op de internationale fora waar aids ter sprake komt, zoals de internationale conferentie in Durban van juli jl. en naar ik verwacht ook in de speciale vergadering van de Assemblee van de Verenigde Naties die in juni zal gehouden worden en waar ik ons land zal vertegenwoordigen.

Het probleem is dat het begrip noodsituatie op het niveau van de Wereldhandelsorganisatie wel gehanteerd wordt, maar dat de bespreking van de regels voor intellectuele eigendom waarin dat begrip moet worden opgenomen, aansleept. Bijgevolg liggen de criteria om een noodsituatie internationaal juridisch te omschrijven niet vast. De WHO-reglementen voorzien in mechanismen om in geval van humanitaire noodsituaties uitzonderingen toe te staan op de normale octrooiregels. Voor mij is het zonneklaar dat, als uitzonderingen worden gemaakt voor menselijke noodsituaties, die ook operationeel moeten zijn. Bij ontstentenis van vaste internationale regels en afspraken, rest de individuele landen weinig andere keuze dan zelf een regel te bepalen, wat Zuid-Afrika dus gedaan heeft.

België wil de dialoog met de WHO aangaande dit reglement aanzwengelen. Dat gebeurt per definitie in een Europees kader. Vanuit ontwikkelingssamenwerking hebben we het initiatief genomen om actief deel te nemen aan de voorbereiding van het Belgisch standpunt, waarbij ikzelf het belang van de ontwikkelingslanden en hun bevolking voor ogen heb. Een groot deel van de thematiek behoort echter niet tot mijn bevoegdheid.

In opvolging van de ronde tafel van september 2000 over de grote infectieziekten, waar ik het genoeg had de openingstoespraak te houden, coördineert commissaris Nielson een geïntegreerde aanpak om de mondiale uitdaging aan te gaan. Op de volgende Europese Ministerraad wordt een actieplan ter goedkeuring voorgelegd. De onderhandelingen

une politique éducative menée sous la responsabilité des autorités nationales en matière de santé et, pour ce qui concerne les aspects médicaux, dans un bon système de soins de santé.

Des médicaments permettant de prolonger de plusieurs années l'espérance de vie des patients atteints du sida et d'améliorer leur qualité de vie existent actuellement, mais ils sont fort chers et inabordables pour la plupart des patients du tiers monde, même si les prix devaient baisser de façon draconienne. Il est clair que, sur le plan humain, des pays comme l'Afrique du Sud se trouvent dans une situation de détresse.

Etant donné les caractéristiques et la complexité de l'épidémie de sida et des possibilités de la combattre, cette situation de détresse dans les pays les plus atteints perdurera encore durant des dizaines d'années. Sur le plan socio-économique également, il est question de situation de détresse puisque l'épidémie atteint le tissu économique déjà si fragile.

Les situations exceptionnelles exigent des interventions exceptionnelles. C'est également l'esprit des forums internationaux où il est question du sida, comme la conférence de Durban de juillet dernier et la réunion spéciale de l'assemblée des Nations unies qui se tiendra en juin prochain et où notre pays sera représenté.

La notion de situation de détresse est certes utilisée au niveau de l'Organisation mondiale du commerce, mais la discussion sur les règles de propriété intellectuelle, dans laquelle cette notion doit être intégrée, s'éternise. Dès lors, les critères permettant de définir une situation de détresse sur le plan juridique international font défaut. La réglementation de l'OMC prévoit des mécanismes permettant d'accorder des dérogations aux règles normales en matière de brevets en cas de situations de détresse humanitaire. Si ces dérogations existent, elles doivent être appliquées. A défaut de règles et d'accords au plan international, les pays n'ont d'autre choix que de définir eux-mêmes une règle, ce qu'a fait l'Afrique du Sud.

Au plan européen, la Belgique veut stimuler le dialogue avec l'OMC. Au niveau de la coopération au développement, nous avons pris une part active dans la préparation de la position belge, où je défends les intérêts des pays en développement et de leurs populations.

A la suite de la table ronde de septembre dernier sur les maladies infectieuses, où j'ai eu l'honneur de faire le discours d'ouverture, le commissaire Nielson coordonne une approche intégrée afin de rencontrer le défi mondial.

Lors du prochain conseil européen de ministres, un plan d'action sera soumis au vote.

L'accent est mis sur des instruments acceptables par l'industrie, comme des prix différenciés et des licences à des conditions de faveur, mais toutes les possibilités prévues par l'OMC sont prises en considération. Un groupe de travail européen prépare des mécanismes pour stimuler la recherche et le développement de médicaments peu commercialisables.

En Belgique, un groupe de travail intercabineaux, traite des médicaments pour les affections rares, notamment les maladies tropicales. Bien souvent, ils ne sont pas développés parce qu'ils ne sont pas rentables sur le plan commercial. Ce

met de farmaceutische industrie vormen daarvan een belangrijk onderdeel. De nadruk ligt op instrumenten die voor de industrie aanvaardbaar zijn, zoals gedifferentieerde prijzen en vrijwillige licenties, maar alle mogelijkheden waarin de WHO voorziet, komen uitdrukkelijk in aanmerking. Ook bereidt een Europese werkgroep mechanismen voor om research en ontwikkeling te stimuleren van geneesmiddelen die niet of slecht commercialiseerbaar zijn.

Binnen de Belgische regering is er een interkabinetten werkgroep actief rond weesgeneesmiddelen. In principe verstaat men daaronder geneesmiddelen voor zeldzame aandoeningen, onder andere ook tropische aandoeningen. Dergelijke geneesmiddelen worden vaak niet ontwikkeld omdat ze commercieel niet interessant zijn. De werkgroep bespreekt eveneens aspecten van geneesmiddelen voor ontwikkelingslanden. Het is te vroeg om conclusies te trekken, maar het is de bedoeling om positieve voorstellen vanuit de Europese Commissie politiek te ondersteunen.

Een andere sleutelorganisatie voor het Belgische beleid en onze relatie met de VN-organisaties in deze materie is UNAIDS, waarmee we een belangrijke synergie hebben ontwikkeld. UNDP maakt deel uit van de VN-organisaties die inzake aids gecoördineerd worden door UNAIDS. Gezien het belang van een goede coördinatie en onze positieve evaluatie van de werking van UNAIDS, is het onze keuze om in principe de standpunten van UNAIDS te ondersteunen.

Als staatssecretaris Ontwikkelingssamenwerking heb ik de civiele samenleving in België, die zich met dit thema bezighoudt, altijd gesteund in haar demarches voor een meer menselijke benadering van het geneesmiddelenprobleem op mondiaal niveau. Ik ondersteun het idee van een civiel initiatief zoals een Belgische ronde tafel over dit onderwerp, waarbij de farmaceutische industrie actief betrokken wordt. Ik verberg niet dat er in dit opzicht bij de farmaceutische industrie enige ongerustheid bestaat.

Als overheid en als samenleving geven wij de farmaceutische industrie via het systeem van terugbetaling van geneesmiddelen een enorme financiële impuls. Daar moet wat tegenover staan. Geneesmiddelen zijn handelsproducten. De octrooiwetgeving is in het leven geroepen om de creativiteit en de onderzoeksmogelijkheden te bevorderen en kan dus niet zomaar terzijde worden geschoven.

Enkele weken geleden heeft het Europees Parlement een resolutie aangenomen waarin het enerzijds de noodsituatie erkent, die door de aidsepidemie wordt veroorzaakt, en anderzijds de farmaceutische firma's die bij het proces in Zuid-Afrika zijn betrokken, oproept om van hun actie af te zien. Er is internationaal in de geest van velen, waaronder ook leidinggevenden, een belangrijke mentaliteitswijziging merkbaar. Het recht op gezondheid en op gezondheidszorg staat meer dan vroeger centraal.

Wat de Belgische samenwerking met Zuid-Afrika betreft, heb ik onlangs een belangrijk bilateraal project goedgekeurd ter waarde van 250 miljoen frank over een periode van vijf jaar voor de gezamenlijke aanpak van tuberculose en aids in rurale gemeenschappen. Tuberculose is een van de ziekten die dikwijls met aids gepaard gaan. Preventie en basiszorg krijgen een geïntegreerde aanpak in dit project, dat uiteraard past in het strategisch plan aidsbestrijding 2000 – 2005 van Zuid-

groupe s'occupe également de médicaments pour les pays en développement. Il est trop tôt pour tirer des conclusions, mais le but est de soutenir politiquement les propositions positives de la Commission européenne.

Une autre organisation clé pour la politique belge et nos relations avec l'ONU en cette matière est l'ONUSIDA. Nous avons développé avec cette dernière une importante synergie et nous avons décidé de soutenir sa position.

En tant que secrétaire d'État à la coopération au développement, j'ai toujours soutenu la société civile belge dans ses démarches pour une approche plus humaine de la problématique des médicaments au plan mondial. Ainsi, je soutiens l'idée d'une table ronde belge sur ce sujet à laquelle l'industrie pharmaceutique serait associée. Je ne vous cache pas que cette dernière éprouve quelques inquiétudes à ce sujet.

En tant que pouvoir public et que société, nous donnons un stimulant financier énorme à l'industrie pharmaceutique par le système du remboursement des médicaments. Il faut que nous en obtenions aussi quelque chose en retour. La loi relative aux brevets a été créée pour favoriser la créativité et la recherche et on ne peut pas l'écarter.

Il y a quelques semaines, le Parlement européen a adopté une résolution dans laquelle il reconnaît d'une part la situation d'urgence engendrée par l'épidémie de sida et il en appelle d'autre part aux firmes pharmaceutiques afin qu'elles renoncent à leur action contre l'Afrique du Sud. Un important changement de mentalités est perceptible au niveau international. Le droit à la santé et aux soins de santé est plus qu'avant, au centre des préoccupations.

Quant à la coopération entre la Belgique et l'Afrique du Sud, j'ai récemment approuvé un projet important, pour une valeur de 250 millions étalés sur une période de cinq ans, lequel vise à s'atteler à la tuberculose et au sida dans les communautés rurales. La tuberculose et le sida vont souvent de pair.

Politiquement, nous devons tenter d'améliorer l'accès du plus grand nombre aux médicaments coûteux.

La coopération vise à aider les couches de la population les plus pauvres en leur fournissant des médicaments et des soins de base. Nous finançons des projets de prévention visant à lutter contre la transmission de la mère à l'enfant dans de nombreux pays.

Je partage le souci de Mme de Bethune qui souhaite trouver une solution humaine au problème des médicaments. L'industrie pharmaceutique a un rôle à jouer ici. Ce n'est cependant pas le seul problème à résoudre.

Afrika.

Op politiek vlak moeten we ernaar blijven streven om de dure antiretrovirale geneesmiddelen voor steeds meer mensen toegankelijk te maken. Wanneer het op samenwerking aankomt, is het vooralsnog de grondtoon om de armste bevolkingslagen – gezinnen met een inkomen van één of enkele dollar per dag – te bereiken via basisgeneesmiddelen en basiszorg. Sinds kort ondersteunen we in veel landen, waaronder Rwanda en Kenya, preventieprojecten om de moeder-kindtransmissie tegen te gaan. Dit is een heel specifieke en belangrijke kwestie die grote ethische vragen blijft oproepen.

Ik deel de bekommernis van mevrouw de Bethune om een humane oplossing voor het geneesmiddelenprobleem te vinden. De farmaceutische industrie heeft hierbij een rol te spelen. Dit is echter niet het enige probleem dat moet worden opgelost.

Mevrouw Sabine de Bethune (CVP). – Heb ik goed begrepen dat de staatssecretaris een rondetafel zal organiseren over de problematiek van de retrovirale en andere aidsgeneesmiddelen en de prijs waartegen ze aan ontwikkelingslanden worden verkocht?

In de eerstkomende Europese Ministerraad Ontwikkelingssamenwerking zal werk worden gemaakt van een samenhangend Europees beleid. Hopelijk zal dit daarna in het Parlement kunnen worden besproken.

De heer Eddy Boutmans, staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking. – Ik zal zelf geen rondetafel organiseren; ik steun wel degenen die dat willen doen.

Wat het tweede punt betreft, heeft het Parlement gevraagd nauwer bij de Europese Ministerraden te worden betrokken. Met die vraag zal rekening worden gehouden.

– **Het incident is gesloten.**

Stemmingen

(De naamlijsten worden in de bijlage opgenomen.)

Wetsontwerp tot wijziging van verscheidene wetsbepalingen inzake de voogdij over minderjarigen (Stuk 2-509) (Tweede behandeling)

Stemming nr. 1

Aanwezig: 51

Voor: 51

Tegen: 0

Onthoudingen: 0

– **Het wetsontwerp is ongewijzigd aangenomen. Bijgevolg wordt de Senaat geacht te hebben beslist in te stemmen met het wetsontwerp.**

– **Het zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden met het oog op de bekrachtiging door de Koning.**

Wetsontwerp tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de gerechtelijke kantons (Stuk 2-604)

De voorzitter. – We stemmen eerst over het amendement

Mme Sabine de Bethune (CVP). – *Ai-je bien compris que le secrétaire d'État compte organiser une table ronde sur le problème des médicaments de lutte contre le sida pour parler du prix auquel ils sont vendus aux pays en développement ?*

Lors du prochain Conseil de ministres européens relatif à la coopération au développement, on s'attellera à une politique européenne cohérente. J'espère que nous pourrons en discuter au Parlement.

M. Eddy Boutmans, secrétaire d'État à la Coopération au développement. – *Je ne vais pas organiser de table ronde. Je soutiens ceux qui veulent le faire.*

Quant au deuxième point, le Parlement a demandé d'être impliqué plus étroitement dans les Conseils de ministres européens. Il sera tenu compte de cette demande.

– **L'incident est clos.**

Votes

(Les listes nominatives figurent en annexe.)

Projet de loi modifiant diverses dispositions légales en matière de tutelle des mineurs (Doc. 2-509) (Deuxième examen)

Vote n° 1

Présents : 51

Pour : 51

Contre : 0

Abstentions : 0

– **Le projet de loi est adopté sans modification. Par conséquent, le Sénat est censé avoir décidé de se rallier au projet.**

– **Il sera transmis à la Chambre des représentants en vue de la sanction royale.**

Projet de loi modifiant certaines dispositions relatives aux cantons judiciaires (Doc. 2-604)

M. le président. – Nous votons d'abord sur l'amendement

nr. 9 van de heer Van Hauthem.

Stemming nr. 2

Aanwezig: 53
Voor: 6
Tegen: 39
Onthoudingen: 8

- **Het amendement is niet aangenomen.**
- **Artikel 5 wordt aangenomen.**

Mevrouw Sabine de Bethune (CVP). – Ik heb een stemafpraak met mevrouw Taelman.

De heer Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – Ik heb een stemafpraak met de heer De Grauwe.

De voorzitter. – We stemmen nu over het wetsontwerp in zijn geheel.

Stemming nr. 3

Aanwezig: 54
Voor: 46
Tegen: 6
Onthoudingen: 2

- **Het wetsontwerp is aangenomen.**
- **Het zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.**

Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus en tot wijziging van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973 (Stuk 2-699)

Stemming nr. 4

Aanwezig: 54
Voor: 49
Tegen: 3
Onthoudingen: 2

- **Het wetsontwerp is aangenomen.**
- **Het zal aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.**

Wetsontwerp tot wijziging van de wet op het politieambt, de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, en tot wijziging van overige wetten inzake de inplaatsstelling van de nieuwe politiestructuren (Stuk 2-700) (Evocatieprocedure)

De voorzitter. – We stemmen eerst over amendement nr. 1 van de heer Vandenberghe en mevrouw Thijs.

Stemming nr. 5

Aanwezig: 54
Voor: 12
Tegen: 37
Onthoudingen: 5

- **Het amendement is niet aangenomen.**

n° 9 de M. Van Hauthem.

Vote n° 2

Présents : 53
Pour : 6
Contre : 39
Abstentions : 8

- **L'amendement n'est pas adopté.**
- **L'article 5 est adopté.**

Mme Sabine de Bethune (CVP). – *J'ai pairé avec Mme Taelman.*

M. Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – *J'ai pairé avec M. De Grauwe.*

M. le président. – Nous votons à présent sur l'ensemble du projet de loi.

Vote n° 3

Présents : 54
Pour : 46
Contre : 6
Abstentions : 2

- **Le projet de loi est adopté.**
- **Il sera transmis à la Chambre des représentants.**

Projet de loi modifiant la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux et modifiant les lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973 (Doc. 2-699)

Vote n° 4

Présents : 54
Pour : 49
Contre : 3
Abstentions : 2

- **Le projet de loi est adopté.**
- **Il sera soumis à la sanction royale.**

Projet de loi modifiant la loi sur la fonction de police, la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux, et d'autres lois relatives à la mise en place des nouvelles structures de police (Doc. 2-700) (Procédure d'évocation)

M. le président. – Nous votons d'abord sur l'amendement n° 1 de M. Vandenberghe et Mme Thijs.

Vote n° 5

Présents : 54
Pour : 12
Contre : 37
Abstentions : 5

- **L'amendement n'est pas adopté.**

– **Dezelfde stemuitslag wordt aanvaard voor de amendementen nr. 2, 3 en 4 van de heer Vandenberghe en mevrouw Thijs. Deze amendementen zijn dus niet aangenomen.**

De voorzitter. – We stemmen nu over het wetsontwerp in zijn geheel.

Stemming nr. 6

Aanwezig: 53

Voor: 41

Tegen: 0

Onthoudingen: 12

– **Het wetsontwerp is ongewijzigd aangenomen. Bijgevolg wordt de Senaat geacht te hebben beslist het niet te amenderen.**

– **Het zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden met het oog op de bekrachtiging door de Koning.**

Moties ingediend tot besluit van de vragen om uitleg van de heren Lozie, Mahoux en Steverlynck aan de minister van Landbouw en Middenstand over «de mond- en klauwzeercrisis», gesteld in openbare commissievergadering op 28 maart 2001.

De voorzitter. – We stemmen over de gewone motie die voorrang heeft.

Stemming nr. 7

Aanwezig: 55

Voor: 28

Tegen: 26

Onthoudingen: 1

– **De gewone motie is aangenomen.**

Regeling van de werkzaamheden

De voorzitter. – Ik wijs u erop dat onze volgende plenaire vergadering morgen om 18.00 uur plaatsvindt.

Vraag om uitleg van de heer Johan Malcorps aan de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking en aan de staatssecretaris toegevoegd aan de minister van Buitenlandse Zaken over «de sociale en ecologische gevolgen van de uitvoer van Belgische tweedehandswagens naar West-Afrika» (nr. 2-412)

De heer Johan Malcorps (AGALEV). – Volgens het NIS exporteert België jaarlijks circa 90.000 tweedehandswagens naar ontwikkelingslanden, waarvan een groot deel naar West-Afrika, met name naar Nigeria, Kameroen, Ivoorkust en Benin. Ter vergelijking: jaarlijks worden in België gemiddeld 400.000 wagens buiten gebruik gesteld. Het gaat dus niet om een klein percentage.

Antwerpen fungeert als belangrijke uitvoerhaven van Belgische tweedehandswagens. Op de automarkten van Antwerpen, Gent, Lot en Roeselare worden wagens die bij

– **Le même résultat de vote est accepté pour les amendements n°s 2, 3 et 4 de M. Vandenberghe et Mme Thijs. Ces amendements ne sont donc pas adoptés.**

M. le président. – Nous votons à présent sur l'ensemble du projet de loi.

Vote n° 6

Présents : 53

Pour : 41

Contre : 0

Abstentions : 12

– **Le projet de loi est adopté sans modification. Par conséquent, le Sénat est censé avoir décidé de ne pas l'amender.**

– **Il sera transmis à la Chambre des représentants en vue de la sanction royale.**

Motions déposées en conclusion des demandes d'explications de MM. Lozie, Mahoux et Steverlynck sur «la crise de la fièvre aphteuse», développées en réunion publique de commission, le 28 mars 2001.

M. le président. – Nous votons sur la motion pure et simple qui a la priorité.

Vote n° 7

Présents : 55

Pour : 28

Contre : 26

Abstentions : 1

– **La motion pure et simple est adoptée.**

Ordre des travaux

M. le président. – Je vous rappelle que notre prochaine séance plénière aura lieu demain à 18 h 00.

Demande d'explications de M. Johan Malcorps au secrétaire d'État à la Coopération au développement et au secrétaire d'État adjointe au ministre des Affaires étrangères sur «les conséquences sociales et écologiques de l'exportation de voitures d'occasion belges vers l'Afrique occidentale» (n° 2-412)

M. Johan Malcorps (AGALEV). – Chaque année, la Belgique exporte, principalement à partir du port d'Anvers, un grand pourcentage de ses voitures hors d'usage vers les pays en voie de développement, surtout en Afrique occidentale. Ces véhicules d'occasion sont massivement achetés sur les marchés d'Anvers, de Gand, de Lot et de Roulers.

Dans ces pays, la plupart des gens ne peuvent se permettre l'achat d'une voiture neuve ; ils se rabattent donc sur ces véhicules d'occasion. Ces derniers sont aussi utilisés par les

ons niet meer door de keuring zouden geraken, dus eigenlijk autowrakken, op grote schaal opgekocht.

Aan het gebruik van deze tweedehandswagens in ontwikkelingslanden zijn positieve en negatieve aspecten verbonden.

De meeste mensen in deze landen kunnen zich geen nieuwe auto permitteren en zijn dus aangewezen op goedkope tweedehandswagens. In deze landen staan tweedehandsauto's, moto's en brommers in voor een groot deel van het vervoer en zelfs voor het openbaar vervoer, zoals taxidiensten. De verkoop van deze wagens, het herstel ervan, de handel in onderdelen en de taxidiensten met behulp van deze wagens creëren werk voor duizenden mensen in de ontwikkelingslanden.

Vanuit milieustandpunt kan het hergebruik van de wagens en van onderdelen ervan door de inzet van goedkope arbeidskrachten veel verder worden doorgedreven dan in eigen land ooit mogelijk zou zijn.

Niettemin zijn ook grote nadelen verbonden aan het gebruik van onze afgedankte wagens in, bijvoorbeeld, West-Afrika.

In feite gaat het om een afvalstroom richting ontwikkelingslanden: autowrakken worden massaal gedumpt in West-Afrika en elders. Deze landen liggen dan ook vaak bezaaid met totaal afgeleefde wrakken van Europese, en dus ook Belgische, oorsprong. Hele wijken of straten worden herschapen in autokerkhoven.

Het gebruiken van heel oude wagens leidt cynisch genoeg tot grote verkeerscongestie en files in ontwikkelingslanden, rekening houdend met het beperkte wegennet in deze landen. Ook het aantal ongelukken neemt toe, onder meer door de gebrekkige veiligheid van de voertuigen. Daarenboven komt de leefbaarheid in veel steden sterk in het gedrang door een immense verkeerschaos.

De luchtvervuiling door het gebruik van oude auto's en daarbovenop minderwaardige benzine, zoals gelode benzine uit Nigeria, neemt dramatische proporties aan, die leidt tot zware gezondheidseffecten voor duizenden mensen in de grote steden en vooral voor de kinderen. De Wereldgezondheidsorganisatie sprak al geregeld haar bezorgdheid uit over de toegenomen luchtvervuiling door verkeer in West-Afrika. We denken dat dergelijke problemen zich vooral in de geïndustrialiseerde wereld voordoen, maar in werkelijkheid zijn ze schrijnender in derde wereldlanden.

Ten slotte zijn er de zware bodemverontreiniging en de risico's voor de schaarse grondwaterreserves door het weglekken van olie, accuzuren en dergelijke.

Het totale gebrek aan controle op de invoer van tweedehandswagens leidt in feite tot onverantwoorde dumping van autowrakken, onder meer in West-Afrika. De NGO's stellen diverse oplossingen voor. In Nederland werken NGO's al een tijd lang samen met ontwikkelingsorganisaties uit Benin, die ook vragende partij zijn om het gebruik van Europese tweedehandswagens in hun land een meer duurzaam karakter te geven. Ook in ons land groeit de aandacht voor dit probleem.

In België zelf is meer controle nodig op de wagens die tweedehands worden verkocht. Op het moment worden de

services publics, comme les taxis. La vente et l'entretien de tous ces véhicules procurent de l'emploi à des milliers de personnes.

Du point de vue de l'environnement, le réemploi des voitures et des pièces détachées peut être poussé beaucoup plus loin que dans notre pays grâce à la main-d'œuvre bon marché.

À côté de ces avantages, il y a aussi des inconvénients.

Les véhicules hors d'usage sont massivement débarqués et entreposés en Afrique occidentale, où des cimetières de voitures apparaissent le long des routes.

De plus, compte tenu du développement limité du réseau routier, le trafic s'intensifie et les files ne sont pas rares. Le nombre d'accidents augmente, notamment en raison de la faible sécurité des véhicules.

L'usage de vieilles voitures et de carburant de moindre qualité augmente la pollution de l'air dans des proportions dramatiques, avec des conséquences négatives sur la santé des gens dans les grandes villes. L'Organisation mondiale de la Santé a déjà exprimé à plusieurs reprises son inquiétude à propos de l'augmentation de la pollution de l'air due au trafic en Afrique occidentale. En fait, ce problème se pose avec plus d'acuité dans les pays du tiers monde que dans les pays industrialisés.

La pollution du sol et les risques pour les rares réserves souterraines d'eau par écoulement d'huile, d'acides et autres produits ne sont pas non plus négligeables.

Les ONG proposent diverses solutions. Aux Pays-Bas, elles travaillent avec des organisations des pays en voie de développement qui souhaitent donner un caractère plus durable à l'usage de voitures d'occasion européennes.

En ce qui concerne la Belgique, seules les vraies épaves sont expédiées par bateau vers l'Afrique occidentale. En raison des effets négatifs que j'ai évoqués, il serait souhaitable d'établir des critères minimums pour l'exportation de ces véhicules, en concertation avec les pays de destination où, pour des raisons sociales, les normes de sécurité sont moins sévères que chez nous.

En mettant au point ces critères, il faut tenir compte des conventions avec l'industrie automobile en matière de recyclage des épaves.

Logiquement, le secteur devrait prendre ses responsabilités en participant à un système permettant un réemploi plus durable de nos véhicules hors d'usage dans les pays du tiers monde.

Aux Pays-Bas, on propose de majorer le prix d'achat d'un véhicule neuf pour alimenter un fonds de destruction des vieilles voitures. Ce fonds serait réservé au traitement des épaves et participerait au financement de projets dans les pays du tiers monde. Chez nous, Febelauto pense à l'introduction d'une prime du même genre.

L'intervention financière des pouvoirs publics du pays d'origine des véhicules hors d'usage ou celle du secteur automobile serait la bienvenue. Je pense à un contrôle approfondi avant l'exportation, à la mise sur pied d'un contrôle technique indépendant, à une meilleure formation des monteurs en matière de prescriptions environnementales

goede wagens voor de eigen markt gereserveerd, de minder goede naar Oost-Europa uitgevoerd en de echte wrakken naar West-Afrika verscheept. De geciteerde negatieve effecten ginder maken het wenselijk toch een aantal minimumcriteria in te voeren waaraan tweedehandswagens dienen te voldoen. Dat kan best gebeuren in overleg met de landen van bestemming, waar om sociale redenen allicht niet dezelfde strenge keuringsnormen kunnen gelden als bij ons.

Bij het opstellen van deze criteria moet ook rekening worden gehouden met de overeenkomsten met de auto-industrie in verband met de recyclage van autowrakken. Denken we maar aan de studie Belauto, de milieubeleidsovereenkomsten met de sector en de nakende implementatie in 2006 van de Europese richtlijn inzake *end of life vehicles*. Door de export van oude wagens naar ontwikkelingslanden ontsnapt de sector aan een deel van zijn terugnameplicht voor auto's in de afvalfase. Het lijkt dan ook logisch dat de sector ook een deel van de verantwoordelijkheid opneemt in een systeem voor een duurzamer hergebruik van de bij ons afgedankte wagens in derdewereldlanden. In Nederland is er een voorstel om een deel van de 'verwijderingsbijdrage' die wordt aangerekend bij de aankoop van nieuwe wagens en die via een verwijderingsfonds moet worden gebruikt voor een milieuverantwoorde verwerking van wrakken, te reserveren voor de medefinanciering van oplossingen in derdewereldlanden zelf. Ook bij ons denkt Febelauto aan de invoering van een autowrakkenpremie en kan een soortgelijke constructie ten bate van derdewereldlanden ook worden opgezet.

Voor een reeks maatregelen die in de derdewereldlanden zelf kunnen worden genomen, is medefinanciering door de overheden van de landen van herkomst of beter nog door de autosector zelf meer dan welkom. Ik verwijs naar een grondige keuring vooraf in de ontwikkelingslanden zelf alvorens de invoer van een tweedehandswagen wordt toegestaan, de uitbouw van een onafhankelijke technische keuring, een betere opleiding van automonteurs ook inzake milieu- en veiligheidsvoorschriften, een minimale uitrusting van garages, gezondheidsvoorlichting van het grote publiek inzake de gevolgen van schadelijke uitlaatgassen voor de gezondheid en ondersteuning van de inning van gedifferentieerde invoerheffingen naargelang van de ouderdom of de staat van de wagen. Dit zijn niet meteen zaken waaraan we zo spontaan denken wanneer het over ontwikkelingssamenwerking gaat, maar ze zijn wel essentieel voor het oplossen van de mobiliteitsproblemen in derdewereldlanden.

Daarom stel ik volgende vragen aan de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking, maar even goed aan de staatssecretaris voor Buitenlandse Handel.

Is er zicht op de totale uitvoer van tweedehandswagens uit België, richting Oost-Europa – want dat is ook een belangrijke stroom – en richting Afrika en dan meestal West-Afrika? Of eventueel naar nog andere bestemmingen? Over hoeveel wagens gaat het per land en per jaar?

Welk toezicht is er op het ogenblik in België zelf op de wagens die als tweedehandswagens worden uitgevoerd? Hoeveel wagens worden er eventueel afgekeurd? Zijn er afspraken met landen van bestemming in verband met de

et de sécurité, à une information du public sur les conséquences sanitaires des gaz d'échappement, etc.

A-t-on une vue d'ensemble sur l'exportation de voitures belges d'occasion vers l'Europe de l'est, l'Afrique et plus particulièrement l'Afrique occidentale ? Existe-t-il d'autres destinations ? Combien de véhicules exporte-t-on par année et par pays ?

Quel est le contrôle exercé actuellement en Belgique sur les voitures d'occasion destinées à l'exportation ? Combien de véhicules sont refusés ? Y a-t-il des conventions avec les pays de destination au sujet d'un contrôle exercé sur place ?

Des accords ont-ils été conclus dans le passé avec des pays en voie de développement sur l'usage de véhicules d'occasion d'origine belge ? Ou en ce qui concerne les possibilités de collaboration en matière de gestion des problèmes de mobilité et d'environnement qui découlent de l'importation des véhicules belges dans ces pays ?

Est-il souhaitable de placer les organisations représentatives des entreprises concernées par Febelauto face à leurs responsabilités pour dégager des accords communs sur l'exportation de véhicules d'occasion vers des pays en voie de développement, dans le prolongement de leur propres exigences de conformité pour les voitures hors d'usage ?

Est-il souhaitable de prendre contact avec les autorités régionales pour conclure des accords afin d'empêcher que l'obligation de reprise des véhicules hors d'usage – qui s'entassent dans leur pays – soit évitée grâce à l'exportation des épaves ?

controle daar?

Zijn er in het verleden al afspraken gemaakt met ontwikkelingslanden rond het gebruik van tweedehandswagens van Belgische origine? Of rond een mogelijke samenwerking inzake het beheersen van mobiliteits- en milieuproblemen die voortkomen uit de invoer van Belgische tweedehandswagens in deze landen?

Is het wenselijk ook de representatieve organisaties van ondernemingen betrokken bij het beheersorganisme Febelauto, op hun verantwoordelijkheid te wijzen om zo tot gezamenlijke afspraken te komen over de uitvoer van tweedehandswagens naar ontwikkelingslanden, in het verlengde van de door hen erkende aanvaardingsplicht voor afgedankte voertuigen?

Is het wenselijk contact op te nemen met de gewestelijke overheden om in het kader van de terugnameplicht voor afgedankte wagens die daar wordt geïmplementeerd en het certificaat van vernietiging dat daarbij moet worden uitgereikt door erkende centra, de nodige afspraken te maken om het ontwijken van de terugnameplicht door uitvoer van in wezen autowrakken te voorkomen?

De heer Eddy Boutmans, staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking. – Het antwoord op de eerste twee vragen is van staatssecretaris Neyts. Op de vraag of er zicht is op de totale uitvoer van tweedehandswagens uit België kreeg ik van haar statistische gegevens voor de jaren 1999 en 2000. Naar Afrika, de Europese economische ruimte en Centraal- en Oost-Europa werden respectievelijk 88.170, 67.356 en 25.194 wagens uitgevoerd met een gemiddelde waarde van achtereenvolgens 61.740, 440.866 en 160.509 BEF.

Ikzelf heb aan de Belgische attaché in Benin gevraagd of hij over bijkomende gegevens beschikt. De haven van Cotonou is immers belangrijk voor dit soort verkeer. In 2000 werden in totaal 200.000 tweedehandswagens ingevoerd, ongeveer 65 procent komen uit Antwerpen. Dat is dus meer dan in de statistieken wordt aangegeven. De oplossing voor dit eigenaardig fenomeen ligt misschien in het tweede deel van het antwoord van mevrouw Neyts.

De uitvoerprocedure en de toezichtmaatregelen worden niet nationaal maar op Europees niveau vastgelegd. België maakt immers deel uit van het douanegebied van de Europese Gemeenschap. Wegens de opheffing van de binnengrenzen zouden verschillende nationale uitvoerprocedures immers een verlegging van de geviseerde handelsstromen naar de lidstaat met de meest soepele procedure meebrengen.

De heer Malcorps merkt terecht op dat het niet mogelijk is andere landen dezelfde productkwaliteit- en keuringsvoorschriften op te leggen als deze die gelden in België of in de Europese Unie. Elk land beschikt over het recht om soeverein te beslissen welke regels gelden voor de goederen en diensten die op zijn grondgebied worden geproduceerd, ingevoerd en verhandeld.

De uitvoercontrole spitst zich evenwel in eerste instantie toe op een beperkt aantal goederen omwille van hun bijzondere aard, bijvoorbeeld wapens, afvalstoffen of drugs.

Er bestaan geen bijzondere kwaliteitscontrole- procedures bij de uitvoer van voertuigen -nieuw of tweedehands. Dergelijke

M. Eddy Boutmans, secrétaire d'État à la Coopération au développement. – La réponse aux deux premières questions est de Mme Neyts, qui m'a transmis les statistiques relatives à 1999 et 2000. 88.170, 67.356 et 25.194 voitures ont été exportées respectivement en Afrique, dans l'Espace économique européen et en Europe centrale et de l'Est. Leur valeur moyenne était de respectivement 61.740, 440.866 et 160.509 BEF.

Les chiffres que m'a transmis l'attaché belge au Bénin sont cependant supérieurs. L'explication se trouve peut-être dans la seconde partie de l'explication de Mme Neyts.

Ce n'est pas au niveau national mais au niveau européen que sont fixées les procédures d'exportation et les mesures de surveillance.

Tout pays a le droit de décider souverainement quelles mesures doivent s'appliquer aux biens et services produits, importés et vendus sur son territoire.

Il n'existe pas de procédure particulière de contrôle de qualité pour l'exportation de véhicules neufs ou d'occasion. Par contre, les épaves automobiles sont soumises au règles régissant l'exportation de déchets. En Belgique, ce sont les Régions qui sont compétentes pour le contrôle de l'exportation des déchets.

Les déchets sont classés dans la liste verte, orange ou rouge en fonction de leur dangerosité. Les épaves automobiles dépourvues de toute matière dangereuse appartiennent à la liste verte, celles exportées intégralement figurent sur la liste rouge.

Il est interdit d'exporter des déchets dangereux dans les pays ACP ainsi que des pays membres de l'OCDE vers des pays n'appartenant pas à l'OCDE.

Il arrive que des épaves soient déclarées comme des voitures particulières. La Division de la Police de l'Environnement, l'OVAM et la douane sont chargés des contrôles en la matière.

regels zijn er wel voor de uitvoer van autowrakken. Tweedehandswagens die niet langer als voertuig, maar als wrakken beschouwd moeten worden, vallen namelijk onder de regels die gelden bij de uitvoer van afvalstoffen. In België zijn de gewesten bevoegd voor het toezicht op de uitvoer van afvalstoffen via het Brussels Instituut voor Milieubeheer (BIM), de *Direction Générale des Ressources Naturelles et de l'Environnement/Office Wallon des Déchets* en de OVAM.

Afvalstoffen bestemd voor nuttige toepassing worden op basis van hun gevaarlijkheidsgraad ingedeeld in de groene lijst, de oranje lijst of de rode lijst volgens de Europese verordening 259/93 van 1993. Deze indeling wordt gehanteerd bij de grensoverschrijdende overbrenging van afvalstoffen. Autowrakken die ontdaan worden van alle gevaarlijke stoffen, zoals olie en batterij, horen thuis op de groene lijst. Autowrakken die in hun geheel worden uitgevoerd, worden op de rode lijst geplaatst.

De uitvoer van gevaarlijke afvalstoffen naar ACS-landen is altijd verboden, behalve als het een wederuitvoer betreft. Sinds 1 januari 1998 is er ook een principieel uitvoerverbod van kracht vanuit OESO-landen voor alle gevaarlijke afvalstoffen naar niet OESO-landen.

Afvalstoffen voor nuttig gebruik bijvoorbeeld van de groene lijst vallen niet onder dit algemeen uitvoerverbod voor zover het land van bestemming die afvalstoffen aanvaardt. In dit geval volstaat het dat de zending wordt vergezeld door een zelfgemaakte, niet-gelegaliseerde ondertekende houderschapsverklaring.

Het kan gebeuren dat autowrakken bij uitklaring niet als afvalstoffen, maar als personenwagens worden aangegeven. De controle daarop wordt in het Waals Gewest uitgevoerd door de *Division de la Police de l'Environnement* en in het Vlaams gewest door ambtenaren van de OVAM. Daarnaast zijn op het grondgebied uiteraard ook de politie en de douane actief op het vlak van controle van de grensoverschrijdende overbrenging van afvalstoffen. De douane gaat na of de goederenomschrijving op de uitvoerdocumenten overeenstemt met de werkelijke aard van de betrokken goederen.

Conclusie van mevrouw Neyts: er is geen kwaliteitscontrole bij de uitvoer van nieuwe of tweedehands voertuigen; er is wel controle op de uitvoer van autowrakken.

Er dient, mijns inziens, te worden gestreefd naar transparantie bij de handel van tweedehandswagens, waarbij er een soort kwaliteitslabel wordt vastgelegd. In het land van bestemming zijn afspraken inzake de controle op de kwaliteit van brandstof en technische keuring dringend noodzakelijk. In Cotonou heb ik persoonlijk kunnen vaststellen dat de afgrijselijke luchtvervuiling daar in hoofdzaak veroorzaakt werd door de duizenden brommertjes die rijden op brandstof die op de zwarte of alleszins niet gereguleerde markt wordt verkocht en waarvan ik de samenstelling niet ken. Het resultaat is alleszins dat de hele stad ernaar stinkt. Het terbeschikkingstellen van die brommertjes is trouwens een sociaal project om werklozen als taxibestuurder aan werk te helpen. Ook hier heeft de milieuproblematiek dus belangrijke sociale aspecten, wat mij andermaal doet zeggen dat het in de armste landen ook de armste mensen zijn die het meeste te lijden hebben onder de milieuproblematiek.

Wat kan Ontwikkelingssamenwerking daaraan doen? Ik

Mme Neyts conclut qu'il n'existe pas de contrôle de qualité lors de l'exportation de véhicules neufs ou d'occasion. Par contre, l'exportation d'épaves automobiles est contrôlée.

Il faut à mon sens viser à davantage de transparence dans le commerce des véhicules d'occasion en créant un label de qualité. Il est urgent d'instaurer des contrôles de qualité des carburants et le contrôle technique dans les pays de destination. Ce sont en effet les pays les plus pauvres qui souffrent le plus de la pollution.

La seule chose que puisse faire la Coopération au développement serait une formation spécifique de fonctionnaires en tant que contribution au développement de la société, ce qui correspond à nos missions, mais suppose l'accord ou la demande du pays concerné. J'insiste dans tous mes contacts avec nos partenaires sur l'importance de la prévention de la pollution, mais la responsabilité finale appartient toujours aux décideurs politiques locaux.

Les ONG, les organisations internationales ou les Régions peuvent apporter leur contribution à l'amélioration de l'environnement.

Les pays concernés doivent prendre eux-mêmes des mesures. Le Nigéria interdit par exemple l'importation de véhicules de plus de cinq ans. Par contre, à Cotonou, l'âge moyen des voitures importées est de dix ans.

Nous devons soutenir les initiatives locales. Monsieur Malcorps, vous faites donc bien de m'y encourager.

J'ajoute que nous pouvons soutenir financièrement les programmes proposés par les ONG.

vestig er de aandacht op dat de wet op de internationale samenwerking van 25 mei 1999 onze bilaterale samenwerking limiteert tot in hoofdzaak basisgezondheidszorg, onderwijs en vorming, landbouw en voedselzekerheid, basisinfrastructuur, conflictpreventie en maatschappijopbouw. Het is niet zo eenvoudig om daar samenwerking rond invoer van tweedehandsauto's bij te betrekken. Wat daar wel perfect bij past is een opleiding van ambtenaren of andere personen in het kader van een specifieke vorming of als bijdrage aan een goed bestuur of aan maatschappijopbouw, wat enkele van onze kernopdrachten zijn. In de bilaterale samenwerking veronderstelt dat een akkoord of een verzoek van het betrokken land. Ik kan wel verzekeren dat ikzelf en onze vertegenwoordigers in het buitenland in al onze contacten met partnerlanden wijzen op de milieuaspecten verbonden aan ontwikkeling, meer bepaald op de negatieve aspecten van sommige vormen van ontwikkeling en op het belang van het voorkomen van milieuschade bij het uitvoeren van economische en andere programma's. Het blijft uiteraard in laatste instantie altijd de verantwoordelijkheid van de lokale politici om ervoor te zorgen dat ze tegen dit soort plagen iets ondernemen. Wij kunnen daar in onze bilaterale relaties enkel stimulansen toe geven.

Milieu is een dwarsthema in onze ontwikkelingssamenwerking in het algemeen en een bijdrage tot een beter milieu is via niet-gouvernementele organisaties of via internationale organisaties steeds mogelijk. Gelet op de specifieke expertise die onze gewesten op dit terrein hebben, ben ik een samenwerking met hen hier rond niet ongenegen.

De betrokken landen, dienen zelf maatregelen te treffen in verband met in- en uitvoer van tweedehandswagens. Nigeria bijvoorbeeld heeft onlangs een invoerverbod voor auto's van meer dan vijf jaar oud uitgevaardigd. Een schril contrast daarmee is wat onze attaché in Cotonou mij schrijft, namelijk dat de gemiddelde ouderdom van de ingevoerde auto's daar tien jaar zou zijn.

Derdewereldlanden kunnen natuurlijk ook zelf het initiatief nemen dit probleem aan te kaarten op internationale fora of in hun bilaterale relatie met België.

Senegal heeft op 26 januari via een verordening de invoer van tweedehandswagens van meer dan 5 jaar oud in heel het land verboden. De verordening geldt eveneens voor gebruiksvoertuigen van minder dan 3,5 ton. Senegal importeerde voordien minimaal tienduizend tweedehandswagens per jaar. Er zijn dus in derdewereldlanden wel aanzetten tot reglementering van de markt. Samen met onze bereidheid om dergelijke processen te steunen zijn dit zeker mogelijkheden tot verbetering van de situatie. Ik voeg eraan toe dat bij gebrek aan aanvragen daarvan weinig is gerealiseerd, maar mogelijk ook bij gebrek aan eigen stimulansen op het vlak van deze problematiek. De heer Malcorps doet er dus goed aan mij terzake enigzins aan te sporen.

Ik wijs er ten slotte nog op dat ook NGO's op deze problematiek kunnen inspelen en dat we programma's die zij voorstellen financieel kunnen ondersteunen.

De heer Johan Malcorps (AGALEV). – Ik dank de staatsecretaris voor zijn uitvoerig antwoord. Uit de cijfergegevens die hij heeft verstrekt, meer bepaald die uit

M. Johan Malcorps (AGALEV). – *Les chiffres en provenance du Bénin prouvent qu'il y a bel et bien un problème.*

Benin, blijkt dat er wel degelijk een probleem is.

We moeten een aantal sporen onderzoeken. We mogen niet betuttelend optreden ten aanzien van de derdewereldlanden. Zij moeten inderdaad zelf een initiatief nemen. De ontwikkelingslanden worden stilaan bewust van het probleem. In de toekomst is samenwerking wellicht mogelijk.

Ik heb ook gewezen op de verantwoordelijkheid van de autoconstructeurs, die een terugnameplicht hebben inzake afgedankte wagens. Ook zij kunnen, in navolging van het Nederlandse model, samenwerken met de Belgische overheid en met de overheden van de ontwikkelingslanden. Door de massale uitvoer naar Oost-Europa en naar de ontwikkelingslanden ontlopen zij voor een deel hun terugnameplicht. Het kan niet de bedoeling zijn op die manier problemen af te wentelen op de armste landen.

De heer Eddy Boutmans, staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking. – Ik heb de cijfers van Cotonou pas vandaag gekregen. Ik zal ze aan de minister van Buitenlandse handel, aan de minister van Financiën en misschien ook aan de gewesten bezorgen om ze te laten nakijken. Ik weet niet waarom ze afwijken van de cijfers die België ter beschikking heeft gesteld, maar ik heb wel een vermoeden.

– **Het incident is gesloten.**

(Voorzitter: de heer Jean-Marie Happart, ondervoorzitter.)

Vraag om uitleg van mevrouw Sabine de Bethune aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over «de terugbetaling van behandelingen in een medisch pediatriesch centrum aan zelfstandigen» (nr. 2-419)

De voorzitter. – De heer Eddy Boutmans, staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking, antwoordt namens de heer Frank Vandenbroucke, minister van Sociale Zaken en Pensioenen.

Mevrouw Sabine de Bethune (CVP). – Kinderen van zelfstandigen kunnen niet worden opgenomen in een MPC, een Medisch Pediatriesch Centrum, tenzij de ouders de kost van deze therapie zelf dragen. Voor zelfstandigen zijn de behandelingen binnen een MPC tot op heden niet opgenomen in de RIZIV-lijst en komen bijgevolg niet in aanmerking voor terugbetaling. Nochtans betreffen de behandelingen ernstige aandoeningen zoals astma, obesitas en mucoviscidose.

Naast hun medische behandeling kunnen de kinderen in zo een centrum regulier school lopen. Een behandeling in zo een centrum gedurende een volledig schooljaar zou ongeveer één miljoen frank kosten. Een ouder die zelfstandig is moet dus al bijzonder veel verdienen om dergelijke behandeling te kunnen betalen.

Dit houdt duidelijk een discriminatie in van kinderen van zelfstandigen, die des te groter is, daar de betrokken aandoeningen ernstig zijn en waarvoor een behandeling echt noodzakelijk is. De behandeling kan van vitaal belang zijn voor de gezondheid, de leefkwaliteit en zelfs de

Les pays en voie de développement commencent à prendre conscience du problème. Nous pourrions peut-être envisager des collaborations dans le futur.

J'ai épinglé la responsabilité des constructeurs automobiles, qui ont l'obligation de reprendre les voitures déclassées. Eux aussi peuvent, à l'instar du modèle néerlandais, collaborer avec les autorités belges et celles des pays en voie de développement. L'exportation massive vers Europe de l'Est et les pays en voie de développement leur permet de se soustraire à leur obligation de reprise. Il ne peut être question de se décharger de nos problèmes sur les pays les plus pauvres.

M. Eddy Boutmans, secrétaire d'État à la Coopération au développement. – *Je n'ai reçu les chiffres de Cotonou qu'aujourd'hui. Je les transmettrai au ministre du Commerce extérieur, au ministre des Finances et éventuellement aux Régions. J'ignore pourquoi ils diffèrent des chiffres dont dispose la Belgique, mais j'ai ma petite idée.*

– **L'incident est clos.**

(M. Jean-Marie Happart, vice-président, prend place au fauteuil présidentiel.)

Demande d'explications de Mme Sabine de Bethune au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur «le remboursement aux travailleurs indépendants des traitements en centre de médecine pédiatrique» (n°2-419)

M. le président. – M. Eddy Boutmans, secrétaire d'État à la Coopération au développement, répondra au nom de M. Frank Vandenbroucke, ministre des Affaires sociales et des Pensions.

Mme Sabine de Bethune (CVP). – *Les enfants d'indépendants ne peuvent être hospitalisés dans un centre médico-pédiatrique que si leurs parents supportent personnellement le coût de cette thérapie. En effet, ces traitements ne sont, pour l'instant, pas repris dans la liste de l'INAMI et ne donnent donc pas lieu à remboursement pour les indépendants alors qu'ils peuvent concerner des affections graves telles que l'asthme, l'obésité ou la mucoviscidose.*

Pendant leur traitement dans un tel centre, les enfants peuvent continuer à fréquenter l'école. Un tel traitement, poursuivi pendant une année scolaire complète, reviendrait à environ un million de francs. Un indépendant doit donc particulièrement bien gagner sa vie pour se le permettre.

Cette situation constitue, à l'évidence, une discrimination à l'égard des enfants d'indépendants. Les traitements peuvent être d'une importance vitale pour la santé, la qualité de vie ou les chances de survie des enfants.

Seules les mutualités chrétienne et libérale ont prévu un remboursement – sur une base volontaire – sur leurs fonds

overlevingskansen van het kind in de toekomst. Slechts twee ziekenfondsen, de Christelijke Mutualiteiten en de Liberale Mutualiteiten voorzien toch in een – vrijwillige – terugbetaling met eigen middelen. Hoe valt dit te rijmen met het beleid van de huidige minister die terecht gelijke rechten en kansen nastreeft tussen verzekerden uit de verschillende stelsels en die voor zelfstandigen dezelfde sociale rechten wil garanderen?

Kan de minister mijn informatie bevestigen? Welke zijn de redenen om de behandeling van kinderen van zelfstandigen in een MPC niet terug te betalen? Hoe kan de minister dit duiden binnen zijn beleid van gelijke rechten inzake gezondheid voor alle kinderen? Welke stappen heeft hij ondernomen bij het RIZIV en de mutualiteiten om aan deze discriminatie een einde te maken?

De heer Eddy Boutmans, staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking. – Het Comité van de verzekering voor geneeskundige verzorging van het RIZIV heeft in zijn vergadering van 19 maart jongstleden een gunstig advies verleend aan een ontwerp van “Koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 29 december 1997 houdende de voorwaarden waaronder de toepassing van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkering, gecoördineerd op 14 juli 1994, tot de zelfstandigen en de leden van kloostergemeenschappen wordt verruimd” dat voor wat betreft de terugbetaling en plaatsing in medisch-pediatische centra van kinderen getroffen door een chronische ziekte, het onderscheid tussen kinderen van zelfstandigen en loontrekkenden opheft. De Commissie Begrotingscontrole gaaf evenwel een negatief advies op 28 maart.

De Algemene Raad dient zich nog uit te spreken. Ik wens bijgevolg dit advies af te wachten alvorens mij uit te spreken over dit dossier.

– **Het incident is gesloten.**

Vraag om uitleg van de heer Jan Steverlynck aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen en aan de minister van Landbouw en Middenstand over «de toegelaten arbeid bij arbeidsongeschiktheid voor zelfstandigen» (nr. 2-420)

De voorzitter. – De heer Eddy Boutmans, staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking, antwoordt.

De heer Jan Steverlynck (CVP). – Een arbeidsongeschikte werknemer mag, mits toestemming van de adviserende geneesheer, zijn arbeidsongeschiktheidsuitkeringen voor onbepaalde tijd cumuleren met een beperkte beroepsactiviteit en dit met toepassing van artikel 100 §2 van de gecoördineerde Wet 14 juli 1994. Daarbij is het van geen belang of het gaat om de voorheen uitgeoefende beroepsactiviteit of om een andere activiteit.

Ook in het stelsel van de zelfstandigen is een ‘begeleide werkhervatting’ mogelijk. De in de praktijk gedeeltelijk arbeidsongeschikte zelfstandige kan dan, mits toestemming van de adviserende geneesheer, zijn uitkeringen behouden en

propres. Cette situation est-elle en phase avec les intentions du ministre d'offrir une égalité de traitement aux assurés des différents régimes et qui entend garantir des droits sociaux égaux aux indépendants ?

Le ministre peut-il confirmer mon information ? Quelles sont les raisons qui justifient l'absence de remboursement pour les traitements des enfants d'indépendants dans un CMP ? Qu'a entrepris le ministre pour que l'INAMI et les mutualités mettent un terme à cette discrimination ?

M. Eddy Boutmans, secrétaire d'État à la Coopération au développement. – *En sa réunion du 19 mars dernier, le Comité de l'assurance soins de santé de l'INAMI a rendu un avis favorable sur un projet d'arrêté royal portant modification de l'« arrêté royal du 29 décembre 1997 portant les conditions dans lesquelles l'application de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994, est étendue aux travailleurs indépendants et aux membres des communautés religieuses », qui supprime la différence entre les enfants d'indépendants et de salariés en ce qui concerne le remboursement et le placement, dans un centre médico-pédiatrique, d'enfants atteints de maladies chroniques. Le 28 mars, la Commission de contrôle budgétaire a cependant rendu un avis négatif.*

Le Conseil général doit encore se prononcer. Je préfère donc attendre cet avis avant de me prononcer sur ce dossier.

– **L'incident est clos.**

Demande d'explications de M. Jan Steverlynck au ministre des Affaires sociales et des Pensions et au ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes sur «le travail autorisé des indépendants frappés d'une incapacité de travail» (n° 2-420)

M. le président. – M. Eddy Boutmans, secrétaire d'État à la Coopération au développement, répondra.

M. Jan Steverlynck (CVP). – *En application de l'article 100 §2 de la loi coordonnée du 14 juillet 1994, un travailleur en incapacité de travail peut, pour une période indéterminée et moyennant autorisation du médecin-conseil, cumuler ses indemnités d'incapacité de travail avec une activité professionnelle limitée. Peu importe qu'il s'agisse de l'activité professionnelle exercée antérieurement ou d'une autre.*

Le régime des indépendants permet également une « reprise du travail accompagnée ». L'indépendant en incapacité de travail partielle peut, avec l'autorisation du médecin-conseil, conserver ses indemnités tout en reprenant une activité

toch een beroepsactiviteit hervatten.

Hij kan dit ofwel gedurende ten hoogste 6 maanden indien hij een andere beroepsactiviteit hervat, hetzij als zelfstandige of helper, hetzij in een andere hoedanigheid, met toepassing van artikel 23 van het koninklijk besluit van 20 juli 1971 houdende instelling van een verzekering tegen arbeidsongeschiktheid ten voordele van de zelfstandigen, ofwel gedurende 6 maanden, maar verlengbaar tot hoogstens 18 maanden, indien hij dezelfde beroepsactiviteit gedeeltelijk hervat en dit met toepassing van artikel 23bis van het koninklijk besluit van 20 juli 1971, zoals gewijzigd door art. 1 van het koninklijk besluit van 17 november 2000.

Na die termijnen dient de zelfstandige de hervatte bezigheid stop te zetten of zijn uitkeringen te laten vallen. De wetgever gaat er immers van uit dat de zelfstandige in staat moet zijn om voor 100% zijn werkzaamheden te hervatten. In het andere geval kan de zelfstandige enkel voor 100% terugvallen op de ziekte-uitkering. Een gedeeltelijke uitoefening van een beroepsactiviteit is dan niet meer mogelijk.

De beperkte periode van begeleide werkhervatting kan de gedeeltelijk arbeidsongeschikte zelfstandige voor een verscheurende keuze plaatsen. Ofwel is hij in staat om bijvoorbeeld gedeeltelijk te werken en heeft hij geen recht meer op een ziekte-uitkering ofwel stopt hij zijn beroepsactiviteit volledig en behoudt hij zijn recht op een ziekte-uitkering.

Het minste dat van dergelijke regeling kan worden gesteld is dat ze de hervatting van de beroepsactiviteit niet stimuleert. De als het ware 'opgelegde' inactiviteit leidt bovendien op termijn tot sociale uitsluiting. Ook dat komt het genezingsproces niet ten goede. De hele regeling staat dan ook in schril contrast met het begrip actieve welvaartstaat.

Een verschillende behandeling naargelang het gaat om het hervatten van dezelfde beroepsbezigheid of een andere activiteit – een verschil dat onlangs door art. 1 van het koninklijk besluit van 17 november 2000 nog groter geworden is – lijkt mij in dit kader trouwens ook niet langer gerechtvaardigd.

Bij koninklijk besluit van 17 november 2000 tot wijziging van het koninklijk besluit van 20 juli 1971 houdende instelling van een verzekering tegen arbeidsongeschiktheid ten voordele van de zelfstandigen, werden in hetzelfde besluit een artikel 23ter en een artikel 23quater ingevoegd. Hierdoor wordt de zelfstandige die zonder voorafgaande toestemming van de adviserende geneesheer van het ziekenfonds arbeid heeft verricht en daardoor niet meer aan de voorwaarden voor erkenning van de arbeidsongeschiktheid voldoet, toch nog vermoed arbeidsongeschikt erkend te zijn "op voorwaarde dat hij, van geneeskundig oogpunt uit, een vermindering van zijn vermogen van ten minste 50 procent behouden heeft." Een gelijksoortige regeling bestond reeds bij de loontrekkenden.

Waarom werd de mogelijkheid tot hervatting van de voorheen uitgeoefende zelfstandige beroepsbezigheid (artikel 23bis van het koninklijk besluit van 20 juli 1971) verruimd van maximum 12 tot maximum 18 maanden, terwijl de hervatting van een andere beroepsbezigheid (artikel 23 van het koninklijk besluit van 20 juli 1971) tot 6 maanden beperkt bleef? Overweegt de minister maatregelen om de termijn voorzien in artikel 23 van het koninklijk besluit van 20 juli

professionnelle.

En application de l'arrêté royal du 20 juillet 1971 instituant un régime d'assurance contre l'incapacité de travail en faveur des travailleurs indépendants, il peut le faire pendant une période de six mois au maximum s'il entame l'exercice d'une autre activité indépendante, d'une activité d'aidant ou de toute autre activité professionnelle ou pendant une période de 6 mois qui peut être prolongée jusqu'à 18 mois au maximum, s'il reprend partiellement l'exercice de la même activité professionnelle et ce en application de l'article 23bis de l'arrêté royal du 20 juillet 1971, tel que modifié par l'art. 1er de l'arrêté royal du 17 novembre 2000.

À l'issue de ces délais, l'indépendant doit cesser l'activité qu'il a reprise ou renoncer à ses indemnités. Le législateur part, en effet, du principe que l'indépendant doit être à même de reprendre ses activités à 100%. Si tel n'est pas le cas, l'indépendant peut retomber à 100% sur les indemnités de maladie. L'exercice partiel d'une activité professionnelle n'est dès lors plus possible.

La période limitée de reprise du travail accompagnée peut mettre l'indépendant en incapacité de travail partielle devant un choix déchirant : ou bien il est capable de travailler à temps partiel et n'a plus droit à des indemnités de maladie, ou bien il cesse complètement son activité professionnelle et conserve ainsi le droit à des indemnités de maladie.

Le moins que l'on puisse dire, c'est qu'un tel règlement ne stimule pas la reprise de l'activité professionnelle. L'inactivité « forcée » finit par conduire à l'exclusion sociale, ce qui ne favorise pas le processus de guérison. Tout ce règlement contraste d'ailleurs violemment avec le concept d'État social actif.

Il ne me paraît pas non plus justifié de prévoir une différence de traitement, suivant que l'on reprenne la même activité professionnelle ou une autre ; cette différence a encore été aggravée par l'art. 1er de l'arrêté royal du 17 novembre 2000.

A l'arrêté royal du 17 novembre 2000 modifiant l'arrêté royal du 20 juillet 1971 instituant un régime d'assurance contre l'incapacité de travail en faveur des travailleurs indépendants, il a été ajouté un article 23ter et un article 23quater selon lesquels l'indépendant qui a effectué un travail sans l'autorisation préalable du médecin-conseil et qui, de ce fait, ne remplit plus les conditions qui ouvrent le droit à l'incapacité de travail, est censé avoir été reconnu incapable de travailler, pour autant que sa capacité soit restée réduite d'au moins 50 pour cent sur le plan médical. Un règlement de ce type existait déjà pour les salariés.

Pourquoi la possibilité de reprendre l'activité professionnelle indépendante exercée au préalable (article 23bis de l'arrêté royal du 20 juillet 1971) a-t-elle été prolongée de 12 à 18 mois au maximum alors que la reprise d'une autre activité professionnelle (article 23 de l'arrêté précité) reste limitée à 6 mois ? Le ministre envisage-t-il de prendre des mesures afin de prolonger le délai prévu à l'article 23 dudit arrêté et de supprimer ainsi la différence de traitement entre les articles 23 et 23bis ? Envisage-t-il, le cas échéant, de supprimer la référence aux délais prévus à l'article 23 et 23bis de l'arrêté royal du 20 juillet 1971 et d'autoriser la reprise de travail accompagnée, pour une durée illimitée, ainsi que le prévoit le

1971 te verlengen en het verschil in behandeling tussen artikel 23 en artikel 23bis op te heffen? Overweegt hij desgevallend de verwijzing naar maximumtermijnen in artikel 23 en artikel 23bis van het koninklijk besluit van 20 juli 1971 op te heffen en, zoals in het werknemersstelsel, de begeleide werkhervatting voor onbepaalde tijd toe te laten?

Welke draagwijdte hebben de nieuwe artikelen 23ter en 23quater van het koninklijk besluit van 20 juli 1971? Wat betekent een vermindering van het "vermogen" van ten minste 50%? Gaat het om het vermogen om te arbeiden of om het verdienvermogen? Die vermindering moet bovendien beoordeeld worden "van geneeskundig oogpunt uit". Wat betekenen deze nieuwe begrippen in de ziekteverzekering voor zelfstandigen?

Mogen de nieuwe artikelen 23ter en 23quater in het koninklijk besluit van 20 juli 1971 geïnterpreteerd worden als een eerste stap naar een "deeltijdse arbeidsongeschiktheid" bij zelfstandigen? Is de minister bereid een onderzoeksopdracht uit te schrijven om de mogelijke invoering van een blijvende deeltijdse arbeidsongeschiktheid in het stelsel van de zelfstandigen te onderzoeken?

De heer Eddy Boutmans, staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking. – Minister Vandebroucke verontschuldigt zich voor zijn afwezigheid. Ik lees zijn antwoord voor.

De problematiek van de verhoging van de activiteitsgraad van de als arbeidsongeschikt erkende gerechtigde is een van de prioriteiten op beleidsvlak. Het RIZIV is op mijn vraag reeds begonnen met een studie en een concrete opdracht wat betreft de uitkeringsverzekering voor de loontrekkenden.

Ik moet hierbij wel bevestigen dat een analoog, even concreet, project voor het stelsel van de zelfstandigen momenteel ontbreekt. Dat betekent echter niet dat ik ongevoelig ben voor het sociaal statuut van de zelfstandigen of er minder prioriteit aan hecht. Zoals de heer Steverlynck ongetwijfeld weet, was het opstarten van de werkgroep Cantillon een van mijn eerste beleidsdaden. Deze werkgroep had als specifieke opdracht het sociaal statuut van de zelfstandigen in totaliteit in beeld te brengen en voorstellen te suggereren. In deze studie komt trouwens ook de toegelaten arbeid ter sprake, waarbij wel wordt geconcludeerd dat dit nog verder moet worden onderzocht en uitgewerkt. Welnu, het is mijn vast voornemen om op basis van deze studie ook deze problematiek niet uit het oog te verliezen, maar dan wel in het totale kader van de uitkeringsverzekering voor zelfstandigen. Ik meen dat het belangrijk is om eerst het globale statuut van de zelfstandige te herbekijken en te herformuleren, alvorens nu over te gaan tot een verdere aanpassing van specifieke onderdelen.

Niettemin moet de mogelijkheid die nu aan de zelfstandige gerechtigde geboden wordt om zijn vroegere zelfstandige activiteit deeltijds te hervatten voor een periode van 18 maanden in plaats van 12 maanden voordien, toch als een eerste stap in een verdere herwaardering van zijn statuut worden beschouwd. Deze maatregel werd als prioritair beschouwd aangezien de als arbeidsongeschikt erkende gerechtigde veelal zijn vroegere zelfstandige activiteit deeltijds wenst te hervatten.

Een aanpassing van de termijn van 6 maanden, die nog steeds van toepassing is wanneer de zelfstandige een andere

régime des salariés ?

Quelle est la portée des nouveaux articles 23ter et quater de l'arrêté royal du 20 juillet 1971 ? Qu'entend-on par « capacité » réduite d'au moins 50% ? S'agit-il de la capacité de travailler ou de gagner sa vie ? Cette capacité doit aussi être estimée « sur le plan médical ». Que signifient ces nouveaux concepts dans l'assurance-maladie des indépendants ?

Les nouveaux articles 23ter et 23quater de l'arrêté royal du 20 juillet 1971 peuvent-ils être interprétés comme une première étape vers « une incapacité de travail à temps partiel » pour les indépendants ? Le ministre est-il prêt à faire examiner la possibilité d'une incapacité de travail permanente à temps partiel dans le régime des indépendants ?

M. Eddy Boutmans, secrétaire d'État à la Coopération au développement. – Je vous donne lecture de la réponse de M. Vandebroucke.

Le problème du relèvement du taux d'activité du titulaire reconnu incapable de travailler est prioritaire. J'ai chargé l'INAMI d'une étude et d'une mission concernant l'assurance-indemnités en faveur des salariés.

Il est vrai qu'il manque pour l'instant un projet analogue pour le régime des indépendants. Cela ne veut pourtant pas dire que je sois insensible au statut social des indépendants. M. Steverlynck est probablement au courant que le lancement du groupe Cantillon fut l'un de mes premiers actes politiques. Ce groupe était chargé d'étudier le statut des indépendants et de faire des propositions en la matière. La question du travail autorisé a aussi été abordée mais il reste du pain sur la planche. J'ai la ferme intention de m'occuper de ce problème dans le cadre de l'assurance-indemnités des indépendants mais à mon sens, il faut réexaminer en priorité le statut global des indépendants.

On peut cependant considérer la possibilité, pour les indépendants, de reprendre leur activité à temps partiel pour une période de 18 mois plutôt que 12 mois comme une première étape dans la revalorisation de leur statut. Cette mesure a été jugée prioritaire étant donné que le titulaire reconnu incapable de travailler souhaite en général reprendre son activité à temps partiel. Je n'exclus pas une adaptation éventuelle du délai de 6 mois prévu lorsque l'indépendant reprend une autre activité.

Quant à la portée des articles 23ter et 23quater, elle implique que l'indépendant qui reprend une activité sans autorisation conserve, à certaines conditions, son assurabilité dans le cadre de l'assurance-indemnités et de l'assurance soins de santé. Une procédure similaire est prévue pour les salariés, sur la base des articles 101 et 102 de la loi coordonnée du 14 juillet 1994.

Alors qu'auparavant, l'intéressé mettait fin à son incapacité de travail en reprenant une activité sans autorisation, on

beroepsactiviteit hervat, sluit ik zeker niet uit maar houd ik wel in beraad.

Wat betreft punt a) en met name de draagwijdte van de artikelen 23ter en 23quater van het koninklijk besluit van 20 juli 1971, is het zo dat deze artikelen bepalen dat de arbeidsongeschikt erkende zelfstandige, die een activiteit heeft hervat zonder de voorafgaandelijke toestemming van de adviserend geneesheer, onder bepaalde voorwaarden zijn verzekeraar behoudt in het raam van de uitkeringsverzekering en de verzekering voor geneeskundige verzorging. Ik wijs erop dat een gelijkaardige procedure reeds geruime tijd bestaat in de uitkeringsverzekering voor loontrekkenden *in casu* via artikelen 101 en 102 van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994. Waar de betrokkene vroeger door de hervatting van deze niet vooraf toegelaten activiteit een einde stelde aan zijn arbeidsongeschiktheid, wordt hij nu vermoed verder arbeidsongeschikt te zijn gebleven, weliswaar onder de strikte voorwaarde dat hij een vermindering van zijn vermogen heeft behouden van ten minste 50% van geneeskundig oogpunt uit, tijdens de periode van niet toegelaten activiteit. De betrokkene kan nadien opnieuw aanspraak maken op uitkeringen indien hij verder arbeidsongeschikt erkend wordt. Zie hiervoor de artikelen 19 en volgende van het koninklijk besluit van 20 juli 1971.

Wat punt b) van de derde vraag betreft, kan ik mededelen dat met "vermogen van 50%" de mogelijkheid van de betrokkene wordt bedoeld om een activiteit te verrichten. Deze evaluatie gebeurt enkel op basis van medische gronden. Dit houdt in dat de sociaal-economische factoren, die normaal bij de evaluatie van de arbeidsongeschiktheid in aanmerking worden genomen, hier dus niet meespelen.

Inzake de vraag omtrent de nieuwe bepalingen van de artikelen 23ter en 23quater van het koninklijk besluit van 20 juli 1971, moet ik benadrukken dat de uitbreiding van 12 tot maximum 18 maanden "toegelaten arbeid" niet kan worden beschouwd als een invoering van het begrip "deeltijdse arbeidsongeschiktheid". Het "vermogen van 50%" waarvan eerder sprake, moet louter als instrument of criterium worden beschouwd voor de toepassing van artikel 23ter en 23quater. Voor de tijdvakken van niet toegelaten activiteit wordt dus enkel een vermoeden van arbeidsongeschiktheid ingevoerd met het oog op het behoud van de verzekeraar van de betrokkenen. De techniek van een vermoeden van arbeidsongeschiktheid bestaat reeds geruime tijd in de uitkeringsverzekering.

De heer Jan Steverlynck (CVP). – Ik dank de minister voor de klare antwoorden op de gestelde vragen. Ik blijf er evenwel bij dat het zeker zinvol zou zijn nu reeds te onderzoeken op welke wijze een permanente deeltijdse arbeidsongeschiktheid voor de zelfstandigen zou kunnen ingevoerd worden. De minister stelde dat nu reeds een studie besteld is bij het RIZIV voor de loontrekkenden, maar het is overduidelijk dat dit ook voor de zelfstandigen het geval zou moeten zijn. Dit is des te meer zo daar in het rapport-Cantillon staat dat er verder onderzoek moet gebeuren. De arbeidsongeschiktheidsverzekering voor zelfstandigen is pas dertig jaar oud. In 1971 heeft men blijk gegeven van zeer veel creativiteit om een dergelijke verzekering in te passen zonder rekening te houden met geneeskundige percentages. Het bestaande percentage van 50% is nieuw; tevoren ging het

suppose à présent qu'il est resté incapable de travailler à la condition que sur le plan médical, il ait conservé, pendant la période de l'activité non autorisée, une réduction de sa capacité d'au moins 50 pour cent. L'intéressé peut ensuite prétendre à des indemnités s'il continue à être reconnu incapable de travailler. Voyez à ce sujet les articles 19 et suivants de l'arrêté royal du 20 juillet 1971.

Quant au point b) de la troisième question, on entend par « capacité de 50% » la possibilité, pour l'intéressé, d'exercer une activité. Cette évaluation se fait uniquement à partir de critères médicaux et ne prend donc pas en compte les facteurs socio-économiques qui devraient en principe intervenir ici.

Quant à votre question sur les nouvelles dispositions des articles 23ter et 23quater de l'arrêté royal du 20 juillet 1971, je voudrais souligner que l'allongement de 12 à 18 mois du « travail autorisé » ne peut être considéré comme l'instauration du concept d'« incapacité de travail à temps partiel ». La « capacité de 50% » doit simplement être considérée comme un instrument ou un critère d'application des articles 23ter et 23 quater. Pour les périodes d'activité non autorisée, on introduit seulement une présomption d'incapacité de travail en vue du maintien de l'assurabilité de l'intéressé. Cette technique de présomption existe depuis longtemps dans l'assurance-indemnités.

M. Jan Steverlynck (CVP). – *Je remercie le ministre pour la clarté de ses réponses. Je continue cependant à penser qu'il serait judicieux d'envisager l'instauration d'une incapacité de travail permanente à temps partiel pour les indépendants. Le ministre déclare qu'une étude est commandée pour les salariés ; il faudrait faire de même pour les indépendants, d'autant plus que le rapport Cantillon dit que cette question doit encore être examinée. L'assurance incapacité de travail des indépendants n'a que trente ans. En 1971, on a fait preuve de beaucoup de créativité pour y insérer une telle assurance sans tenir compte de taux médicaux. Le taux actuel de 50% est une nouveauté ; auparavant, il s'agissait systématiquement d'une inactivité pour blessures. Si l'on veut à présent envisager un régime d'incapacité de travail permanente à temps partiel, j'estime qu'il faudrait, comme il*

telkens om inactiviteit ten gevolge van letsels. Als men nu wil zoeken naar een regeling voor een permanent deeltijdse arbeidsongeschiktheid, denk ik dat het zinvol is om op dezelfde manier te werk te gaan als dertig jaar geleden, via een multidisciplinair onderzoek dat rekening houdt met de specificiteit van de zelfstandige activiteit. Daarom wil ik de suggestie doen dat de minister nu reeds, parallel, de onderzoeksoopdracht zou geven, zodat men met kennis van zaken de beslissingen kan nemen die zich opdringen in het geheel van de verbetering van het sociaal statuut.

– **Het incident is gesloten.**

Regeling van de werkzaamheden

De voorzitter. – De plenaire vergadering van vrijdag 30 maart 2001 om 18.00 uur zal niet plaatshebben.

Vraag om uitleg van mevrouw Erika Thijs aan de minister van Landsverdediging over «de deelname van Belgische F-16's aan een luchtvaartmeeting in Zuid-Afrika» (nr. 2-423)

Mevrouw Erika Thijs (CVP). – Een artikel in *Vox* doet mij deze vraag stellen. Na een uitnodiging van de Zuid-Afrikaanse luchtmacht begin 1999 nam ons land in september 2000 deel aan de *African Aerospace and Defence 2000*, een luchtvaartmeeting te Waterkloof. De militaire overheid zag die deelname als een goede oefening voor de luchtmacht buiten haar gewone operatiezone. Zo een oefening zou ook de flexibiliteit testen in de samenwerking met een andere onbekende partner evenals de inzetbaarheid van mensen en materiaal in onbekend gebied.

Aan de deelname ging heel wat diplomatiek en militair overleg vooraf. De verschillende contacten met de politieke overheid van Zuid-Afrika hebben in april 2000 geleid tot de ondertekening van een *Letter of Agreement*. Dank zij deze intentieverklaring om de samenwerking tussen de krijgsmachten van beide landen te intensifiëren, kon de Belgische overheid starten met de feitelijke voorbereiding van de deelname aan de luchtvaartmeeting.

De inzet van F-16's vergt niet alleen een enorme voorbereiding maar houdt ook enorme risico's in. De lage luchtinlaten zuigen alle losliggende en vreemde voorwerpen op een landingsbaan op. Aangezien de F-16's Zuid-Afrika niet in één vlucht kunnen bereiken, waren een tweetal tussenstops op Afrikaanse bodem nodig. De kwaliteit van de landingsbanen in die regio maakt een veilige landing van de F-16's haast onmogelijk. Daarnaast bleven aanvankelijk heel wat vragen onbeantwoord over de beschikbaarheid van voldoende brandstof, reserveonderdelen en andere noodzakelijke elementen om het gebruik van F-16's in veilige en optimale omstandigheden te garanderen. Kortom heel die voorbereiding vergde heel wat energie.

Hoeveel F-16's hebben aan de luchtvaartshow in Zuid-Afrika deelgenomen?

Welk ander al dan niet vliegend materiaal werd ingezet bij de voorbereiding en de vlucht van de Belgische F-16's naar

y a trente ans, effectuer une étude multidisciplinaire qui tienne compte de la spécificité de l'activité indépendante. C'est pourquoi je voudrais suggérer au ministre qu'il commande dès à présent une étude afin que l'on puisse prendre, en connaissance de cause, les mesures qui s'imposent dans le cadre de l'amélioration du statut social.

– **L'incident est clos.**

Ordre des travaux

M. le président. – La séance plénière du vendredi 30 mars 2001 à 18 h n'aura pas lieu.

Demande d'explications de Mme Erika Thijs au ministre de la Défense sur «la participation d'avions F 16 belges à un meeting aérien en Afrique du Sud» (n° 2-423)

Mme Erika Thijs (CVP). – *En septembre 2000, la Belgique a participé à un meeting aérien en Afrique du Sud. Les autorités militaires ont estimé qu'un tel exercice en dehors de la zone opérationnelle habituelle de la Force aérienne permettrait de tester la flexibilité dans le cadre d'une collaboration avec un partenaire inconnu ainsi que l'efficacité du personnel et du matériel en terrain inconnu.*

La participation à ce meeting fut précédée de nombreuses concertations, tant au niveau diplomatique que militaire. Les contacts avec les autorités d'Afrique du Sud ont conduit à la signature, en avril 2000, d'une Letter of Agreement, une déclaration d'intention visant à intensifier la collaboration entre les forces armées des deux pays.

La participation des F-16 suppose d'importants préparatifs et comporte des risques considérables. Etant donné que les F-16 ne peuvent atteindre l'Afrique du Sud d'une traite, deux escales ont été prévues sur le sol africain. Cependant, en raison de l'état des pistes d'atterrissage, il est quasiment impossible qu'un F-16 s'y pose sans risques. De plus, de nombreuses questions sont restées sans réponse concernant la disponibilité du carburant, les pièces de rechange et autres éléments indispensables à une utilisation des F-16 dans des conditions de sécurité optimale.

Combien de F-16 ont participé à ce meeting aérien en Afrique du Sud ?

La préparation et le vol des F-16 vers l'Afrique du Sud ont-ils nécessité l'utilisation d'autres types de matériel volant ou non ?

Combien de militaires ont participé aux préparatifs et au voyage ?

La participation à un tel meeting entraîne des frais en carburant, personnel et matériel. Quel en est le coût total ?

Sur quels budgets les dépenses ont-elles été imputées ?

Zuid-Afrika?

Hoeveel militairen waren betrokken bij de voorbereiding en de eigenlijke reis?

Niet alleen de brandstof maar ook de inzet van mensen en materiaal brengen heel wat kosten met zich. Wat zijn de totale kosten van de deelname aan de meeting?

Onder welke begrotingsrubriek worden de uitgaven ingeschreven?

Welke plaatsen werden voor een tussenlanding uitgekozen? Heeft de Belgische overheid het gebruik van de luchtmachtfaciliteiten moeten vergoeden?

Heeft het Belgische leger ook een beroep moeten doen op de diensten van andere krijgsmachten? Zo ja, van wie en voor welke diensten? Wat is de kostprijs daarvan?

Uit militaire kringen vernemen we dat de F-16's gedwongen werden om rond Afrika te vliegen. Was het niet mogelijk om via diplomatiek overleg het luchtruim van bepaalde Afrikaanse staten te gebruiken? Wat is de meerkost van de omweg?

De inzet van vliegtuigen kost enorm veel geld en houdt ook risico's in die te maken hebben met vliegen over onbekend terrein, de gevaren eigen aan luchtshows, de slechte faciliteiten van de Afrikaanse luchthavens enzovoort. Wat is de meerwaarde van de deelname? Welke lessen trekt de Belgische luchtmacht uit die deelname?

Berust de *Letter of Agreement* op bilaterale samenwerking of kadert ze veeleer in een breder NAVO-verband? Welke gemeenschappelijke activiteiten worden in het kader van dat samenwerkingsakkoord in de toekomst gepland?

De heer André Flahaut, minister van Landsverdediging. – *Zoals het de gewoonte is bij dergelijke bilaterale activiteiten, hebben drie F16's een aantal vluchten gemaakt met de Zuid-Afrikaanse luchtmacht.*

Er zijn slechts twee bijkomende vliegtuigen tot Gran Canaria gegaan, voor het geval dat een van de drie andere door een panne aan de grond zou worden gehouden.

Naast gereedschap en de klassieke wisselstukken werden aan boord van de C-130 ook een container met vloeibare zuurstof en een overlevingskit voor op zee meegenomen.

Een detachement van 65 personen heeft aan die ontplooiing deelgenomen. De totale kost van de missie – ontplooiing, oefening, deelname aan de luchtshow en hergroepering – bedraagt ongeveer 37 miljoen.

De oefening maakt deel uit van het jaarlijkse oefenprogramma van de eenheden. Bijgevolg werden alle kosten ingeschreven op de jaarlijkse begroting voor training. Dat geldt zowel voor de vliegers als voor de oefeningen Air tot Air Refueling waarvoor meestal op Amerikaanse bevoorradingsvliegtuigen een beroep wordt gedaan op basis van een conventie met de Verenigde Staten. De vergoedingen voor het personeel werden op het werkingsbudget 16-50-02-1201 geboekt, terwijl alle andere kosten op het trainingsbudget 16-50-12-1235 werden geboekt.

De ontplooiing en de hergroepering vonden op de volgende vliegvelden plaats: Montreal in Portugal, Gran Canaria in

A quel endroit les F-16 ont-ils fait escale ? La Belgique a-t-elle dû supporter des frais d'utilisation ?

L'armée belge a-t-elle fait appel aux services d'autres forces armées ? Si oui, lesquelles ? Pour quels services ? Quel en est le coût ?

Selon une rumeur, les F-16 auraient été obligés de contourner l'Afrique. N'était-il pas possible d'obtenir, par voie diplomatique, l'autorisation de survoler certains États africains ? Quels coûts supplémentaires ce contournement a-t-il entraînés ?

Compte tenu des frais et des risques inhérents à ce genre d'opération, quels avantages et quels enseignements la Force aérienne belge en a-t-elle tirés ?

La Letter of Agreement se situe-t-elle dans le cadre de l'OTAN ou s'agit-il d'un accord bilatéral ? Des activités communes sont-elles prévues ?

M. André Flahaut, ministre de la Défense. – *Trois F16 ont exécuté un certain nombre de vols avec la Force aérienne sud-africaine, comme il est de coutume lors d'activités bilatérales de ce type.*

Deux avions supplémentaires ne sont descendus que jusqu'à Gran Canaria, au cas où une panne immobiliserait l'un des trois autres.

Outre l'outillage et les pièces de rechange classiques, un container à oxygène liquide et un kit de survie en mer ont été emmenés à bord des C-130.

Un détachement de 65 personnes a participé à ce déploiement. Le coût total de cette mission – déploiement, exercice, participation au meeting aérien et redéploiement – est d'environ 37 millions de francs.

L'exercice fait partie du programme annuel d'exercices des unités. Par conséquent, tous les coûts ont été budgétisés dans le budget annuel d'entraînement. Cela vaut aussi bien pour les heures de vol que pour les exercices Air to Air Refueling pour lesquels, dans la plupart des cas, il est fait appel aux avions ravitailleurs américains sur la base d'une convention avec les États-Unis. Les indemnités payées au personnel ont été imputées sur le budget de fonctionnement 16-50-02-1201, tandis que tous les autres frais l'ont été sur le budget d'entraînement 16-50-12-1235.

Les aéroports par lesquels le déploiement et le redéploiement ont été effectués sont : Montreal au Portugal,

Spanje, Libreville in Gabon en Dakar in Senegal. De luchtmacht heeft de kosten voor het gebruik van die vliegvelden op zich moeten nemen.

De Belgische luchtmacht heeft luchtvoorrading gekregen van de Amerikaanse luchtmacht voor een bedrag van 17.725.000 frank voor de brandstof en de dienst. Ze kreeg ook technische ondersteuning van de Franse luchtmacht in Dakar en in Libreville. De facturen, die volgens de NAVO-conventies worden opgesteld, zijn nog niet aangekomen.

Volgens het oorspronkelijk vluchtplan zou via het eiland Ascension – Verenigd Koninkrijk – worden gevlogen. Door problemen met de ondersteuningscapaciteit, werd via Libreville gevlogen. Aangezien over internationale wateren langsheen de Afrikaanse kust werd gevlogen was de reis veiliger als gebruik zou moeten worden gemaakt van de schietstoel.

Deze missie heeft de luchtmacht zeker wat bijgebracht. Ze heeft haar in staat gesteld haar ontplooiingscapaciteit in verre gebieden en buiten de NAVO-zone aan te passen, de juiste samenstelling van het detachement te controleren en veilig en harmonieus met een nieuwe partner te opereren.

Het samenwerkingsakkoord tussen beide landen is bilateraal, en kadert niet binnen de NAVO. Dit akkoord maakt eventuele toekomstige activiteiten mogelijk, maar momenteel zijn er nog geen gepland.

Mevrouw Erika Thijs (CVP). – Ik dank de minister voor zijn antwoord, dat zoals altijd heel omstandig was.

De heer André Flahaut, minister van Landsverdediging. – *Onze piloten hebben trouwens de eerste prijs gewonnen in de luchtshow.*

– **Het incident is gesloten.**

Vraag om uitleg van mevrouw Erika Thijs aan de minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties over «de telefoontarieven» (nr. 2-424)

De voorzitter. – De heer André Flahaut, minister van Landsverdediging, antwoordt namens de heer Rik Daems, minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties.

Mevrouw Erika Thijs (CVP). – Deze vraag is eigenlijk gericht aan de minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties, maar blijkbaar verlopen de werkzaamheden in de Senaat vandaag bijzonder moeizaam.

De prijs voor gesprekken met een GSM is de jongste jaren fors gedaald, terwijl die voor oproepen met een vast toestel naar een GSM niet in dezelfde zin evolueerde. Zo vraagt Belgacom 11,5 frank per minuut voor een gesprek naar Proximus of 13 frank per minuut voor een gesprek naar een andere mobiele operator tijdens de piekuren en 6 frank per minuut, tijdens de daluren, ongeacht de operator. Deze prijzen liggen in verhouding vrij hoog.

Als de gesprekken naar een GSM van een andere mobilfoonoperator 15% van de totale gesprekstijd van een

Gran Canaria en Espagne, Libreville au Gabon et Dakar au Sénégal. La Force aérienne a dû supporter les frais d'utilisation de ces aérodromes.

La Force aérienne belge a bénéficié du ravitaillement aérien de la Force aérienne des USA, pour un montant de 17.727.000 francs pour le carburant et le service, ainsi que du support technique de l'Armée de l'air française à Dakar et Libreville. Les factures, établies selon les conventions OTAN, ne nous sont pas encore parvenues.

Le plan de vol initial prévoyait de transiter par l'île de l'Ascension, faisant partie du Royaume-Uni. Suite à des problèmes de capacité de support, le plan de vol a été modifié pour transiter par Libreville. Le survol des eaux internationales, le long de la côte africaine, a rendu le voyage plus sécurisant en cas d'éjection.

Les enseignements tirés de cette mission par la Force aérienne lui ont permis d'adapter sa capacité à se déployer dans un théâtre lointain et hors de la zone de l'OTAN, de vérifier l'adéquation de la composition du détachement et d'opérer en harmonie et en sécurité avec un nouveau partenaire.

L'accord de coopération entre les deux pays est bilatéral et ne se situe pas dans un cadre OTAN. Cet accord permet de prévoir d'éventuelles activités futures qui ne sont cependant pas planifiées à l'heure actuelle.

Mme Erika Thijs (CVP). – *Je remercie le ministre de cette réponse très détaillée, comme de coutume.*

M. André Flahaut, ministre de la Défense. – J'ajouterai que le premier prix du show aérien a été remporté par nos pilotes.

– **L'incident est clos.**

Demande d'explications de Mme Erika Thijs au ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques sur «les tarifs téléphoniques» (n° 2-424)

M. le président. – M. André Flahaut, ministre de la Défense, répondra au nom de M. Rik Daems, ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques.

Mme Erika Thijs (CVP). – *Le prix des appels au moyen d'un GSM a fortement diminué au cours des dernières années, mais le prix des appels au départ d'un téléphone fixe vers un GSM n'a pas connu la même évolution. Belgacom pratique un tarif de 11,5 francs la minute pour un appel vers Proximus et de 13 francs la minute pour un appel vers un autre opérateur mobile, pendant les heures de pointe, et de 6 francs la minute pendant les heures creuses, quel que soit l'opérateur. Ces prix sont relativement élevés.*

Dans l'hypothèse où les appels vers un GSM d'un autre opérateur mobile constituent 15% du total du temps d'appel au départ d'un appareil fixe, leur coût représente 39% de la facture totale. De tels appels alourdissent anormalement la facture des consommateurs, compte tenu du fait que 3 millions de GSM sont utilisés dans notre pays.

vast toestel uitmaken, dan staat dat gelijk met ongeveer 39% van de totale factuur. Dergelijke gesprekken wegen dus abnormaal zwaar door in de factuur van de consument, vooral indien we rekening houden met de meer dan 3 miljoen GSM's die in ons land in gebruik zijn.

Volgens het Belgisch Instituut voor Post en Telecommunicatie zijn er geen technische redenen meer die deze wanverhouding verklaren, te meer daar de prijzen van oproepen van een GSM naar een vast toestel beduidend lager liggen.

Zelfs de concurrentie onder de mobiele operatoren biedt niet meteen soelaas, aangezien alles afhangt van de prijs die deze vragen voor de ontvangst van oproepen van een vast toestel op hun netwerk. Deze operatoren hebben er in feite geen belang bij dat dergelijke gesprekken minder kosten, aangezien ze eerder voorstander zijn van het gebruik van GSM-toestellen.

Daarom volgende vragen.

Welke houding neemt de minister aan tegenover deze onverantwoord hoge prijzen? In welke mate worden maatregelen genomen ten voordele van de consument?

Werd reeds onderzoek gedaan naar deze hoge prijzen? Zo ja, wat zijn de conclusies?

Kan de minister een vergelijking geven van de prijzen die in de omliggende landen worden gehanteerd?

Welke houding neemt het BIPT aan tegenover deze hoge prijzen?

Bestaat er een objectief aanvaarde technische reden om de prijzen voor oproepen van een vast toestel naar een GSM zo hoog te houden?

De heer André Flahaut, minister van Landsverdediging. – *Ik geef toe dat deze materie mij onbekend is, maar collega Daems heeft mij nu eenmaal gevraagd zijn antwoord voor te lezen.*

De prijs van oproepen vanuit het vast telefoonnet van Belgacom naar de verschillende netwerken voor mobiele gsm-telefonie in België bestaat uit twee afzonderlijke elementen: enerzijds de "retention charge" die Belgacom toepast voor het gebruik van haar netwerk en anderzijds de interconnectieprijs die door Belgacom moet worden doorgestort aan de mobiele operator op wiens netwerk de oproep terecht komt. De interconnectieprijs die de mobiele operator ontvangt, maakt in de huidige situatie ten minste tweederde uit van de uiteindelijke prijs die wordt betaald door de klant die vanop het vaste netwerk van Belgacom telefoneert. Overeenkomstig de geldende Belgische wetgeving die een omzetting is van de relevante richtlijnen van de Europese Unie, zijn enkel de operatoren die een sterke positie bekleden op de nationale markt voor interconnectie, verplicht de interconnectieprijs die ze aan de overige telecommunicatieoperatoren aanrekenen, te baseren op de werkelijke kosten. In het Engels noemt men dit SMP, *Significant Market Power*, en dit systeem is in principe van kracht wanneer de betreffende operator ten minste ongeveer 25% van de betrokken nationale markt in handen heeft. Belgacom is uiteraard in dat geval, gelet op haar nog zeer dominante positie op het vlak van vaste telefonie en is

Selon l'Institut belge des services postaux et des télécommunications, ce déséquilibre n'est pas causé par des raisons techniques, d'autant que les prix des appels au départ d'un GSM vers un poste fixe sont considérablement moins élevés.

La concurrence entre les opérateurs mobiles n'apporte aucun allègement, étant donné que tout dépend des prix qu'ils demandent pour la réception sur leur réseau des appels au départ d'un poste fixe. Or, ces opérateurs n'ont aucun intérêt à voir diminuer les prix de tels appels, étant donné qu'ils sont plutôt favorables à l'utilisation des GSM.

Quelle est l'attitude du ministre face à ces prix exagérément élevés ? Des mesures seront-elles prises en faveur du consommateur ?

Une analyse de ces prix élevés a-t-elle déjà été effectuée ? Si oui, quelles en sont les conclusions ?

Qu'en est-il d'une comparaison avec les prix pratiqués dans les pays voisins ?

Quelle est l'attitude de l'IBPT face à ces prix élevés ?

Existe-t-il une raison technique objective justifiant le maintien à un niveau tellement élevé du prix des appels au départ d'un poste fixe vers un GSM ?

M. André Flahaut, ministre de la Défense. – *J'avoue que cette matière m'est étrangère. Quoiqu'il en soit, mon collègue, M. Daems m'a prié de vous donner lecture de sa réponse.*

Le prix des appels effectués au départ du réseau téléphonique fixe de Belgacom vers les différents réseaux de téléphonie mobile GSM en Belgique comporte deux éléments distincts : d'une part, la « charge de rétention » appliquée par Belgacom pour couvrir l'utilisation de son réseau et, d'autre part, la « charge d'interconnexion » qui doit être reversée par Belgacom à l'opérateur mobile sur le réseau duquel l'appel aboutit. Dans la situation actuelle, la charge d'interconnexion perçue par l'opérateur mobile représente au moins deux tiers du prix final payé par le client appelant du réseau fixe de Belgacom.

Conformément à la législation belge, qui est la transposition des directives de l'Union européenne, seuls les opérateurs considérés comme occupant une position de force sur le marché national de l'interconnexion ont l'obligation de baser les charges d'interconnexion qu'ils réclament aux autres opérateurs de télécommunications sur leurs coûts réels. En principe, ce système dénommé SMP en anglais – Significant Market Power – doit être appliqué lorsque l'opérateur concerné détient environ 25% du marché national en question.

Bien entendu, c'est le cas de Belgacom, compte tenu de sa

daardoor al verschillende jaren verplicht een catalogus te publiceren die ter goedkeuring wordt voorgelegd aan het Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie en waarin meer bepaald de financiële voorwaarden vermeld staan voor interconnectie met haar openbare vaste telefoonnet. Van de huidige drie operatoren voor mobiele telefonie heeft enkel Belgacom Mobile, die het Proximusnetwerk exploiteert, het SMP-statuut en dat pas sinds oktober 2000. Bijgevolg moet ook Belgacom Mobile voortaan zijn interconnectieprijsen die op de overige operatoren worden toegepast, op de eigenlijke kosten baseren.

Als overgangsmaatregel is al een eerste verlaging van de interconnectieprijs van Belgacom Mobile in werking getreden in februari j.l., hetgeen in de piekuren vertaald wordt in een differentiatie van het tarief van Belgacom van vast naar mobiel naargelang van het mobiele netwerk van bestemming. Elf frank naar Proximus en dertien frank naar de overige mobiele netwerken. Die kostenbasing vergt evenwel een ingewikkelde analyse van de boekhouding van de betrokken ondernemingen en de uitwerking van een kostenmodel. Dat werk is nu aan de gang en de resultaten worden tegen het midden van 2001 verwacht.

Men mag in de loop van dit jaar een nieuwe tariefaanpassing van vast naar mobiel verwachten voor oproepen naar het Proximusnetwerk. Daarentegen zijn de twee concurrenten, Mobistar en Orange, nu niet onderworpen aan een specifieke verplichting inzake vaststelling van de interconnectieprijs die zij de andere operatoren aanrekenen en zijn dus volkomen vrij om het bedrag ervan te bepalen.

De interconnectieprijsen van de mobiele operatoren liggen heel wat hoger dan die van de operatoren van een vast telefoonnet, zoals Belgacom, en dit wegens redenen van technische, economische en historische aard. De operatoren voor mobiele telefonie kunnen daarom voor oproepen van vast naar mobiel of van mobiel van mobiel, aan hun klanten prijzen aanbieden die duidelijk lager liggen dan de prijzen van oproepen van vast naar mobiel binnen het netwerk van Belgacom.

Als de oproepertarieven van vast naar mobiel hoger liggen dan die van andere soorten oproepen van mobiele telefoons dan komt dat door de strategie van de mobiele operatoren zelf.

Men moet altijd voorzichtig zijn als men vergelijkingen maakt met de buurlanden. Sommige parameters maken een rechtstreekse vergelijking van de tarieven vaak ingewikkeld. Onder dat voorbehoud blijkt uit een onderzoek van het BIPT dat België grosso modo op een lager prijsniveau zit dan Frankrijk, maar op een iets hoger niveau dan Duitsland en Nederland. De resultaten van die vergelijking zijn sterk afhankelijk van talrijke werkhypothesen, zoals de verdeling tussen de oproepen tijdens de piekuren en die in de daluren enerzijds en de statistische verdeling van de duur van de oproepen anderzijds.

position encore très dominante en matière de téléphonie fixe. A ce titre, depuis plusieurs années, Belgacom a l'obligation de publier un catalogue soumis à l'approbation de l'Institut belge des services postaux et des télécommunications et dans lequel sont mentionnées les conditions financières d'interconnexion sur son réseau public téléphonique fixe.

Parmi les trois opérateurs actuels de téléphonie mobile, seule la société Belgacom Mobile, qui exploite le réseau Proximus, a le statut SMP et ce, depuis octobre 2000. En conséquence, Belgacom Mobile devra désormais également baser les charges d'interconnexion appliquées aux autres opérateurs sur ses coûts réels.

A titre transitoire, une première réduction des charges d'interconnexion de Belgacom Mobile est déjà appliquée depuis février dernier, ce qui se traduit, pendant les heures de pointe, par une différenciation du tarif de Belgacom pour les appels d'un poste fixe vers un appareil mobile, selon le réseau mobile de destination. Ce tarif est de 11 francs vers Proximus et de 13 francs vers les deux autres réseaux mobiles.

Ce système basé sur les coûts requiert cependant une analyse complexe de la comptabilité des sociétés en question et l'élaboration d'un modèle de coûts. Ce travail est actuellement en cours et ses résultats sont attendus vers la mi-2001.

Dans le courant de cette année, on peut s'attendre à une nouvelle adaptation des tarifs pour les appels d'un poste fixe vers un appareil mobile, pour les appels destinés au réseau Proximus. Par contre, les deux concurrents, Mobistar et Orange, n'ont actuellement aucune obligation particulière en matière de fixation de la charge d'interconnexion qu'ils réclament aux autres opérateurs et en décident donc librement le montant.

Les charges d'interconnexion des opérateurs mobiles sont nettement supérieures à celles des opérateurs d'un réseau de téléphonie fixe, comme Belgacom, et ce pour des motifs d'ordre technique, économique et historique. Les opérateurs de téléphonie mobile ont dès lors la faculté de proposer à leurs clients pour les appels d'un appareil mobile vers un autre téléphone mobile des tarifs sensiblement inférieurs au prix des appels au départ d'un poste fixe vers un téléphone mobile dans le réseau de Belgacom.

Si les tarifs pour les appels d'un poste fixe vers un téléphone mobile sont plus élevés que ceux appliqués pour d'autres types d'appels effectués au départ des téléphones mobiles, c'est avant tout le résultat de la stratégie des opérateurs mobiles eux-mêmes.

Il faut faire preuve de prudence lors de comparaisons avec les pays voisins car certains paramètres rendent très compliquée toute comparaison directe des tarifs pratiqués. Compte tenu de cette réserve, il ressort d'une analyse effectuée par l'IBPT que la Belgique se situe grosso modo à un niveau de prix inférieur à celui de la France mais un peu supérieur à celui de l'Allemagne et des Pays-Bas. Les résultats de cette comparaison dépendent fortement de nombreuses hypothèses de travail, comme la répartition des appels entre les heures de pointe et les heures creuses, d'une part, et la distribution statistique de la durée des appels,

Mevrouw Erika Thijs (CVP). – Het antwoord was zeer concreet, maar we zullen daarover toch nog een gesprek voeren met minister Daems. Dit belangt iedereen aan. Als we gesprekken voeren van een vast toestel naar een GSM dan zijn de rekeningen bijzonder hoog. Heel wat mensen zouden tevreden zijn als er iets aan gedaan wordt.

– **Het incident is gesloten.**

Vraag om uitleg van de heer Georges Dallemagne aan de minister van Binnenlandse Zaken over «de deelname van het Rode Kruis aan de werkgroepen over de hervorming van de diensten van de civiele veiligheid» (nr. 2-409)

De heer Georges Dallemagne (PSC). – In de lente van vorig jaar heeft de commissie voor de Binnenlandse Zaken van de Senaat na verschillende bezoeken en hoorzittingen met beroepsmensen en specialisten een aantal aanbevelingen gedaan over de organisatie van de hulpdiensten in ons land. De leden en de leiders van de hulpdiensten benadrukten dat samenwerking tussen de hulpdiensten noodzakelijk was. Ze wensten dan ook te worden opgenomen in de beheers- en beslissingsstructuren van de toekomstige organisatie van de civiele veiligheid. Om deze hervorming voor te bereiden, heeft de minister van Binnenlandse Zaken werkgroepen opgericht waaraan de verschillende partijen deelnemen die betrokken zijn bij burgerlijke veiligheid, met uitzondering echter van het Rode Kruis. Dit voert nochtans opdrachten van civiele veiligheid uit zoals onder andere in het verslag van de Senaatscommissie omschreven. Het Belgische Rode Kruis kan bij om het even welke ramp zijn EHBO'ers mobiliseren om de slachtoffers bij te staan en het kan de bevolking in aanzienlijke mate helpen. In sommige streken staan de ziekenwagens van het Rode Kruis ook in voor de dringende hulpverlening. De verantwoordelijken van het Rode Kruis moeten dan ook worden betrokken bij de dialoog over een hervorming die tot doel heeft de coördinatie tussen de verschillende burgerlijke hulpdiensten te verbeteren ten einde de algemene veiligheid van de bevolking te bevorderen.

Kan de minister mij zeggen waarom het Rode Kruis geen deel uitmaakt van de genoemde werkgroepen?

We hebben ook vernomen dat de vakbonden van het brandweerpersoneel evenmin werden uitgenodigd om deel te nemen aan deze werkgroepen. Waarom niet?

Hoe zit het met de eerste verslagen die op 20 maart van dit jaar moesten gereed zijn?

De heer Antoine Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken. – De commissie voor de Binnenlandse Zaken van de Senaat heeft heel wat werk verricht met betrekking tot de

d'autre part.

Mme Erika Thijs (CVP). – *La question des tarifs téléphoniques nous concerne tous et je pense qu'il faudra encore en discuter avec le ministre Daems. Un appel effectué au départ d'un appareil fixe vers un téléphone mobile coûte particulièrement cher. Une diminution des tarifs serait la bienvenue.*

– **L'incident est clos.**

Demande d'explications de M. Georges Dallemagne au ministre de l'Intérieur sur «la participation de la Croix Rouge aux groupes de travail sur la réforme de la sécurité civile» (n° 2-409)

M. Georges Dallemagne (PSC). – Au printemps dernier, la commission de l'Intérieur du Sénat a émis une série de recommandations relatives à la réforme à apporter à l'organisation des services de secours dans notre pays. Ces recommandations étaient basées sur les visites et les auditions effectuées par les sénateurs auprès de professionnels et de spécialistes des services de secours du pays. Les différents membres et dirigeants des services de secours avaient insisté sur la nécessaire collaboration qui doit exister entre les services et avaient émis le souhait d'être intégrés dans les structures de gestion et de décision de la future organisation de la sécurité civile. Pour préparer cette réforme, le ministre de l'Intérieur a, à juste titre, mis en place des groupes de travail auxquels participent les différents intervenants en matière de sécurité civile, à l'exception de la Croix Rouge qui exerce cependant des missions de sécurité civile au sens défini, notamment, par le rapport de la commission de l'Intérieur du Sénat. Que ce soit en cas d'attentat, d'inondation, de catastrophe naturelle, quel que soit le sinistre, la Croix Rouge de Belgique peut mobiliser ses secouristes pour venir en aide aux victimes et apporter une aide considérable à la population. Par ailleurs, le service d'ambulances de la Croix Rouge effectue également des missions d'urgence dans les régions où il assure le service 100. Il nous semble donc justifié d'associer les responsables de la Croix Rouge à la réflexion sur une réforme qui vise à mieux coordonner les différents services de sécurité civile pour améliorer le niveau de sécurité générale de la population.

Le ministre pourrait-il me dire pourquoi la Croix Rouge ne participe pas à cette réflexion dans le cadre des groupes de travail précités ?

Nous avons également appris que les associations syndicales représentant le personnel des services d'incendie n'ont pas non plus été invitées à participer à ces groupes. J'aimerais en connaître les raisons.

Je voudrais profiter de l'occasion pour interroger le ministre sur l'évolution des travaux. Qu'en est-il des premiers rapports qui, selon mes informations, devaient être remis pour le 20 mars de cette année ?

M. Antoine Duquesne, ministre de l'Intérieur. – La semaine dernière, M. Dallemagne a courtoisement accepté de reporter sa demande d'explications. Il n'a pas perdu au change

hervorming van de civiele veiligheid. Ik kan mij dan ook vinden in het merendeel van de aanbevelingen en de doelstellingen. We moeten echter voorzichtig tewerk gaan. Het gaat niet om een hervorming waarbij een aantal principes a priori werd vastgelegd, zoals de Octopus-hervorming, maar om de tenuitvoerlegging van geleidelijke veranderingen, van onderuit. Het doel is de efficiëntie van de interventies te verbeteren. Dit kan uiteindelijk uitmonden in een betekenisvolle globale hervorming.

Op korte termijn vind ik vooral de voltooiing van de indeling in brandweergebieden belangrijk.

Hier schuilt immers een mogelijkheid om de samenwerking te verbeteren.

De gebieden zijn momenteel voor alle provincies samengesteld. De gemeenten beslissen nu officieel over hun toetreding.

Vervolgens zullen de technische comités en de beheercomités worden geïnstalleerd. De hulpconventies worden thans opgesteld.

Tegelijkertijd wordt werk gemaakt van reglementaire teksten die tegemoet komen aan de eisen van het personeel van de hulpdiensten, onder andere van de brandweerlui.

Ook maken we werk van een administratief en pecuniair statuut voor de vrijwilligers van de hulpdiensten. Die mensen verdienen dat.

Deze initiatieven spitsen zich toe op de gemeentelijke brandweerdiensten en de operationele diensten van de civiele bescherming. Als minister van Binnenlandse Zaken ben ik exclusief bevoegd, althans wat de algemene reglementering betreft.

De brandweerdiensten spelen een grote rol in de medische hulpverlening. Ze organiseren de 100-diensten en verzekeren het dringend ziekenvervoer. De medische discipline is een essentieel onderdeel van de globale planning.

De normen inzake dringend ziekenvervoer worden uitgevaardigd door de minister bevoegd voor Volksgezondheid; de rampenplanning behoort dan weer tot mijn bevoegdheid.

Om tot een regelgeving te komen die de meest efficiënte en kwaliteitsvolle hulpverlening op het terrein waarborgt, hebben mevrouw Aelvoet en ikzelf besloten een gemengde werkgroep op te richten met experts inzake de verschillende aspecten van de dringende geneeskundige hulpverlening. De samenstelling ervan vergt enige tijd omdat de erkende experts het zeer druk hebben.

In een volgende stap zullen beide kabinetten het specifiek mandaat van deze werkgroep alsook de methodologie vastleggen.

Deze werkgroep zal dus niet rechtstreeks betrokken worden bij de hervorming van de brandweer en de civiele bescherming, wat de dialoog en de dialectiek evenwel niet uitsluit.

Binnen die context kan de rol van een organisatie zoals het Rode Kruis, die thans het statuut heeft van "auxiliaire" van de openbare macht, uiteraard in overleg met de organisatie zelf worden geherdefinieerd. Ik heb enkele maanden geleden

puisque nous avons aujourd'hui le privilège d'avoir un dialogue singulier. Je retrouve d'ailleurs avec plaisir le calme du Sénat qui contraste singulièrement avec l'animation de la Chambre.

La commission de l'Intérieur du Sénat a fourni un travail appréciable à propos de la réforme de la sécurité civile. Je partage la majeure partie de ses recommandations et de ses objectifs. Toutefois, je souhaite, pour diverses raisons, avancer prudemment en cette matière. Il ne s'agit pas d'entreprendre une réforme fondée sur un certain nombre de principes arrêtés *a priori* – comme la réforme Octopus – mais, en l'occurrence, de mettre en œuvre des changements progressifs, partant de la base et engendrant coopérations et synergies en vue d'améliorer l'efficacité des interventions, susceptibles de déboucher, dans leur phase ultime, sur une réforme globale significative.

À court terme, je suis surtout préoccupé par l'achèvement des zones de secours incendie.

La mise en œuvre complète de la formation des zones de secours incendie, à court terme et initiée sous le précédent gouvernement, me tient effectivement fort à cœur, d'autant plus qu'elle offre l'occasion de favoriser la coopération.

À ce jour, la composition des zones est fixée pour toutes les provinces et les communes décident maintenant, officiellement, de leur rattachement à la zone.

Les comités techniques et comités de gestion seront ensuite installés. Les conventions de secours sont en voie d'élaboration.

En parallèle, une série de textes réglementaires qui rencontrent des revendications du personnel des services de secours, sont en préparation ou sont l'objet d'un processus décisionnel. Il s'agit, notamment, de rencontrer un certain nombre de revendications formulées par les pompiers depuis des années.

Par ailleurs, on travaille également au développement d'un statut administratif et pecuniaire global pour les volontaires des services de secours qui méritent certainement une telle attention.

Ces initiatives se limitent essentiellement aux services communaux d'incendie et aux services opérationnels de la protection civile, services qui relèvent de ma compétence exclusive en tant que ministre de l'Intérieur, en tout cas, sur le plan de la réglementation générale.

Par contre, les services publics d'incendie jouent un rôle important dans l'aide médicale urgente. Ils organisent les centres 100 et assurent le transport urgent de malades, la discipline médicale constituant une composante essentielle de la planification d'urgence.

Les normes pour le transport urgent en ambulance sont édictées par le ministre ayant la santé publique dans ses attributions mais la planification d'urgence relève de ma compétence en tant que ministre de l'Intérieur.

Afin d'élaborer une réglementation qui assure les secours les plus efficaces, ma collègue, Mme Aelvoet, et moi-même, avons décidé de créer un groupe de travail interface Santé publique-Intérieur, constitué d'experts des différents secteurs de l'aide médicale urgente. L'installation de ce groupe de

gesproken met de nieuwe directeur-generaal, die dynamisch en vernieuwend is. Hij heeft een aantal problemen aangekaart en suggesties gedaan. Het Rode Kruis is een officieel onderdeel van de hulpdiensten. Ik heb de directeur-generaal verzekerd dat ik altijd tot een gesprek bereid ben.

Komt er een aanvullend dossier, dan kan dat eventueel door de werkgroep worden besproken.

De vakbonden worden niet bij de werkgroepen betrokken, maar dat wil niet zeggen dat ik geen contact met hen heb. De opdracht van de werkgroepen gaat verder dan het herdenken van het statuut; er wordt ook nagedacht over de operationele structuur, de rampenplanning, de institutionele organisatie en de opleiding. De conclusies van de werkgroepen zijn aanbevelingen; de eventuele omzetting ervan in reglementaire teksten zal op een ander niveau gebeuren.

Het zou voorbarig zijn de vakbonden in dit stadium bij de werkzaamheden te betrekken. Pas op het moment dat er concrete projecten zijn voor het statuut van het civiele veiligheidspersoneel zullen de vakbonden worden geraadpleegd. Ze weten dit.

Dit zal gebeuren met inachtneming van de bepalingen van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel. Bij de politiehervorming ben ik op dezelfde wijze tewerk gegaan. Zodra ik beschikte over de documenten van de werkgroep, heb ik met de vakbonden overlegd en werden de teksten aangepast.

De werkgroepen maken goede vorderingen. Ik heb gevraagd me de verslagen te bezorgen tegen het einde van het jaar.

De werking van de werkgroepen wordt nochtans bemoeilijkt doordat de vrijwilligers die er deel van uitmaken druk bezet zijn binnen de hulpdiensten. Het is echter beter dat de hervormingsvoorstellen vanuit de basis komen dan vanuit een administratieve structuur. Ik erken dat van deze mensen veel wordt gevraagd en ik dank hen voor hun toewijding en de deskundigheid waarmee ze deze opdracht uitvoeren.

travail prend un certain temps parce que les experts reconnus sont fort sollicités.

La définition du mandat et de la méthodologie de ce groupe de travail constitue la prochaine démarche à effectuer par les deux cabinets.

Ce groupe de travail ne sera donc pas directement impliqué dans la réforme des services d'incendie et de la protection civile, ce qui n'empêche nullement le dialogue ou la dialectique.

C'est dans ce contexte que le rôle d'une organisation telle que la Croix Rouge, ayant actuellement le statut d'auxiliaire du pouvoir public, pourra être redéfini et ce, évidemment, en concertation avec cette organisation. Voici quelques mois, j'ai reçu son nouveau directeur général, aussi dynamique que réformateur. Il a évoqué un certain nombre de problèmes et formulé des suggestions. En effet, comme vous le savez, monsieur Dallemagne, la Croix Rouge fait partie, officiellement, de notre environnement en matière de secours. À cette occasion, j'ai dit au nouveau directeur général que j'étais tout à fait ouvert à la discussion et, bien entendu, je le reste.

Si je reçois un dossier complémentaire, peut-être cette problématique pourra-t-elle être abordée dans le groupe de travail dont j'ai fait état.

Les syndicats ne sont pas associés aux groupes de travail, ce qui ne signifie pas que je n'ai pas de contacts avec eux. En effet, la mission des groupes de travail ne se limite pas au statut : ils étudient aussi la structure opérationnelle, la planification d'urgence, l'organisation institutionnelle et la formation. Les conclusions sont des recommandations ; leur conversion éventuelle en textes réglementaires se réalisera à un autre niveau.

Il serait prématuré d'associer les syndicats à ces travaux. Ce n'est qu'à partir du moment où j'aurai des projets concrets pour le statut du personnel de sécurité civile que les syndicats seront consultés et ils le savent.

Bien entendu, cela sera fait dans le respect des dispositions de la loi du 19 décembre 1974, qui règle les rapports entre les autorités publiques et les syndicats de leur personnel. Cette méthode de travail est tout à fait cohérente par rapport à celle que j'ai suivie pour la réforme de la police. Les syndicats n'ont pas non plus été associés à ces groupes de travail. Par contre, dès que j'ai été en possession des documents de travail, nous avons pu discuter ensemble et amender considérablement le texte.

Les groupes de travail progressent de façon tout à fait satisfaisante. J'ai demandé que les rapports me soient communiqués pour la fin de l'année.

Le fonctionnement de ces groupes est difficile, dans la mesure où les bénévoles qui y participent sont souvent fort sollicités par leur travail au sein des services de secours. Il me semblait effectivement préférable que ces propositions de réforme proviennent davantage de la base que d'une structure administrative, mais je reconnais que c'était beaucoup demander à ces personnes, et je profite de l'occasion qui m'est donnée pour les remercier du dévouement et de la compétence avec lesquels elles accomplissent cette tâche.

De heer Georges Dallemagne (PSC). – *Ik ben het met de minister eens dat een objectieve en pragmatische aanpak noodzakelijk is vanwege het belang van wat op het spel staat.*

Ondanks deze pragmatische en progressieve aanpak heeft de minister het idee van een globale hervorming van de hulpdiensten niet opgegeven.

Misschien kan een link worden gelegd naar het werk van de minister van Volksgezondheid. Het zou interessant zijn dit nader te onderzoeken tijdens een volgende vergadering van de commissie voor de Binnenlandse Zaken. De dringende medische hulpverlening is een belangrijk onderdeel van de civiele veiligheid.

De werkgroepen moeten hun opdracht voor het einde van het jaar hebben afgerond. Dit betekent dat dit jaar geen wetsontwerp meer kan worden ingediend. Ook al is er geen urgentie, toch lijkt me dit een aanzienlijke vertraging. De treinramp van afgelopen dinsdag toont eens te meer aan hoe belangrijk het is om over goed werkende en gecoördineerde civiele veiligheidsdiensten te beschikken.

De heer Antoine Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken. – *Ik blijf bij wat ik heb gezegd tijdens de bespreking van de aanbevelingen in de commissie.*

We hebben een zekere tijd nodig. Deze, weliswaar pragmatische, hervorming moet deel uitmaken van een ruimer kader. “Snelle interventie” is niet hetzelfde als “overhaaste interventie”. We nemen dus onze tijd en wensen over omstandige adviezen te beschikken.

Het lijkt me interessant het standpunt van minister Aelvoet over het Rode Kruis te kennen, aangezien we beiden bij dit dossier betrokken zijn.

– **Het incident is gesloten.**

– **De Senaat gaat tot nadere bijeenroeping uiteten.**

(De vergadering wordt gesloten om 19.35 uur.)

Berichten van verhindering

Afwezig met bericht van verhindering: mevrouw Staveaux-Van Steenberge, om gezinsredenen, en mevrouw Lizin, met opdracht in het buitenland.

– **Voor kennisgeving aangenomen.**

M. Georges Dallemagne (PSC). – Je partage votre souci, monsieur le ministre, concernant la nécessité de tendre vers une approche objective et pragmatique de la question, étant donné l'importance de l'enjeu et l'ambition qui doit être la nôtre en la matière.

J'imagine qu'en dépit de cette approche pragmatique et progressive, vous ne renoncez pas à l'idée d'une réforme complète, qui porte sur l'ensemble du dispositif des services de secours.

Peut-être les travaux menés par votre collègue de la Santé publique pourraient-ils être mis en relation avec ceux du groupe de travail. Il serait intéressant de se pencher sur cette question, par exemple lors d'une prochaine réunion en commission de l'Intérieur. L'aide médicale urgente constitue en effet un volet très important des services de sécurité civile.

J'entends bien que les groupes de travail devraient avoir terminé leur tâche pour la fin de l'année. Cela signifie qu'un projet de loi ne sera pas déposé au parlement cette année-ci. Même si la question ne présente pas un caractère extrêmement urgent, l'attente me paraît quand même importante en matière de sécurité civile. La catastrophe ferroviaire de ce mardi nous prouve, une fois de plus, à quel point il est crucial de disposer de services de sécurité civile performants et coordonnés.

M. Antoine Duquesne, ministre de l'Intérieur. – Je ne renie pas un mot des propos que j'ai tenus – que ce soit en commission ou en séance publique – à l'occasion de l'examen des recommandations de la commission.

Nous avons besoin d'un peu de temps. Cette réforme, il est vrai pragmatique, doit s'inscrire dans un cadre cohérent. Il ne faut pas confondre « intervention rapide » et « intervention précipitée ». Nous prenons donc le temps de la réflexion et souhaitons disposer d'avis circonstanciés en la matière.

Il serait en effet intéressant que Mme Aelvoet me fasse part de son opinion concernant la Croix Rouge, puisque nous sommes tous deux impliqués dans ce dossier.

– **L'incident est clos.**

– **Le Sénat s'ajourne jusqu'à convocation ultérieure.**

(La séance est levée à 19 h 35.)

Excusés

Mme Staveaux-Van Steenberge, pour raisons familiales, et Mme Lizin, en mission à l'étranger, demandent d'excuser leur absence à la présente séance.

– **Pris pour information.**

Bijlage

Annexe

Naamstemmingen

Stemming nr. 1

Aanwezig: 51
 Voor: 51
 Tegen: 0
 Onthoudingen: 0

Voor

Michel Barbeaux, Yves Buysse, Jurgen Ceder, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Frank Creyelman, Mohamed Daif, Georges Dallemagne, Armand De Decker, Jacinta De Roeck, Mia De Schamphelaere, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Jacques D'Hooghe, Josy Dubié, Paul Galand, André Geens, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Philippe Moureaux, Marie Nagy, Clotilde Nyssens, Fatma Pehlivan, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Jan Steverlynck, Hugo Vandenberghe, Joris Van Hauthem, Ingrid van Kessel, Patrik Vankrunkelsven, Myriam Vanlerberghe, Vincent Van Quickenborne, Iris Van Riet, Wim Verreycken, Paul Wille.

Tegen

N.

Onthoudingen

N.

Stemming nr. 2

Aanwezig: 53
 Voor: 6
 Tegen: 39
 Onthoudingen: 8

Voor

Yves Buysse, Jurgen Ceder, Frank Creyelman, Joris Van Hauthem, Patrik Vankrunkelsven, Wim Verreycken.

Tegen

Michel Barbeaux, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Mohamed Daif, Georges Dallemagne, Armand De Decker, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Josy Dubié, André Geens, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Philippe Moureaux, Marie Nagy, Clotilde Nyssens, Fatma Pehlivan, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Paul Wille.

Onthoudingen

Sabine de Bethune, Mia De Schamphelaere, Jacques D'Hooghe, Jan Steverlynck, Erika Thijs, Hugo Vandenberghe, Ingrid van Kessel, Vincent Van Quickenborne.

Stemming nr. 3

Votes nominatifs

Vote n° 1

Présents : 51
 Pour : 51
 Contre : 0
 Abstentions : 0

Pour

Contre

Abstentions

Vote n° 2

Présents : 53
 Pour : 6
 Contre : 39
 Abstentions : 8

Pour

Contre

Abstentions

Vote n° 3

Aanwezig: 54
 Voor: 46
 Tegen: 6
 Onthoudingen: 2

Présents : 54
 Pour : 46
 Contre : 6
 Abstentions : 2

Voor

Pour

Michel Barbeaux, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Mohamed Daif, Georges Dallemagne, Armand De Decker, Jacinta De Roeck, Mia De Schamphelaere, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Jacques D'Hooghe, Josy Dubié, Paul Galand, André Geens, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Philippe Moureaux, Marie Nagy, Clotilde Nyssens, Fatma Pehlivan, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Jan Steverlynck, Erika Thijs, Hugo Vandenberghe, Ingrid van Kessel, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Paul Wille.

Tegen

Contre

Yves Buysse, Jurgen Ceder, Frank Creyelman, Joris Van Hauthem, Patrik Vankrunkelsven, Wim Verreycken.

Onthoudingen

Abstentions

Sabine de Bethune, Vincent Van Quickenborne.

Stemming nr. 4

Vote n° 4

Aanwezig: 54
 Voor: 49
 Tegen: 3
 Onthoudingen: 2

Présents : 54
 Pour : 49
 Contre : 3
 Abstentions : 2

Voor

Pour

Yves Buysse, Jurgen Ceder, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Frank Creyelman, Mohamed Daif, Armand De Decker, Jacinta De Roeck, Mia De Schamphelaere, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Jacques D'Hooghe, Josy Dubié, Paul Galand, André Geens, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Philippe Moureaux, Marie Nagy, Fatma Pehlivan, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Jan Steverlynck, Erika Thijs, Hugo Vandenberghe, Joris Van Hauthem, Ingrid van Kessel, Patrik Vankrunkelsven, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Wim Verreycken, Paul Wille.

Tegen

Contre

Michel Barbeaux, Georges Dallemagne, Clotilde Nyssens.

Onthoudingen

Abstentions

Sabine de Bethune, Vincent Van Quickenborne.

Stemming nr. 5

Vote n° 5

Aanwezig: 54
 Voor: 12
 Tegen: 37
 Onthoudingen: 5

Présents : 54
 Pour : 12
 Contre : 37
 Abstentions : 5

Voor

Pour

Yves Buysse, Jurgen Ceder, Frank Creyelman, Mia De Schamphelaere, Jacques D'Hooghe, Jan Steverlynck, Erika Thijs, Hugo Vandenberghe, Joris Van Hauthem, Ingrid van Kessel, Patrik Vankrunkelsven, Wim Verreycken.

Tegen

Contre

Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Mohamed Daif, Armand De Decker, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Josy Dubié, Paul Galand, André Geens, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Philippe Moureaux, Marie Nagy, Fatma Pehlivan, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Paul Wille.

Onthoudingen

Abstentions

Michel Barbeaux, Georges Dallemagne, Sabine de Bethune, Clotilde Nyssens, Vincent Van Quickenborne.

Stemming nr. 6

Vote n° 6

Aanwezig: 53

Présents : 53

Voor: 41

Pour : 41

Tegen: 0

Contre : 0

Onthoudingen: 12

Abstentions : 12

Voor

Pour

Yves Buysse, Jurgen Ceder, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Frank Creyelman, Mohamed Daif, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Josy Dubié, Paul Galand, André Geens, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Philippe Moureaux, Marie Nagy, Fatma Pehlivan, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Joris Van Hauthem, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Wim Verreycken, Paul Wille.

Tegen

Contre

N.

Onthoudingen

Abstentions

Michel Barbeaux, Georges Dallemagne, Sabine de Bethune, Mia De Schamphelaere, Jacques D'Hooghe, Clotilde Nyssens, Jan Steverlynck, Erika Thijs, Hugo Vandenberghe, Ingrid van Kessel, Patrik Vankrunkelsven, Vincent Van Quickenborne.

Stemming nr. 7

Vote n° 7

Aanwezig: 55

Présents : 55

Voor: 28

Pour : 28

Tegen: 26

Contre : 26

Onthoudingen: 1

Abstentions : 1

Voor

Pour

Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Mohamed Daif, Armand De Decker, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, André Geens, Jean-Marie Happart, Jean-François Istasse, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Philippe Moureaux, Fatma Pehlivan, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Paul Wille.

Tegen

Contre

Michel Barbeaux, Yves Buysse, Jurgen Ceder, Frank Creyelman, Georges Dallemagne, Jacinta De Roeck, Mia De Schamphelaere, Jacques D'Hooghe, Josy Dubié, Paul Galand, Marc Hordies, Meryem Kaçar, Frans Lozie, Michiel Maertens, Johan Malcorps, Marie Nagy, Clotilde Nyssens, Jan Steverlynck, Erika Thijs, Hugo Vandenberghe, Luc Van den Brande, Joris Van Hauthem, Ingrid van Kessel, Patrik Vankrunkelsven, Vincent Van Quickenborne, Wim Verreycken.

Onthoudingen

Abstentions

Sabine de Bethune.

Indiening van voorstellen

De volgende voorstellen werden ingediend:

Wetsvoorstellen:

Artikel 81 van de Grondwet

Wetsvoorstel tot aanvulling van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, wat de steun aan de productie van audiovisuele werken betreft (van de heer Philippe Monfils; Stuk **2-703/1**).

Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten in de context van de ontwikkeling van de informatiemaatschappij (van de heer Philippe Monfils; Stuk **2-704/1**).

Wetsvoorstel tot opheffing van artikel 252 van het Wetboek op de inkomstenbelastingen 1992 (van mevrouw Mimi Kestelijn-Sierens; Stuk **2-705/1**).

Wetsvoorstel tot aanvulling van de wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorvoertuigen (van de heer Francis Poty; Stuk **2-706/1**).

In overweging genomen voorstellen

Wetsvoorstellen

Artikel 77 van de Grondwet

Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 143*bis* van het Gerechtelijk Wetboek, wat de taken van het college van procureurs-generaal betreft (van de heer Jean-Pierre Malmendier; Stuk **2-651/1**).

– **Verzonden naar de commissie voor de Justitie.**

Artikel 81 van de Grondwet

Wetsvoorstel tot wijziging van de artikelen 1344*ter* en 1344*quater* van het Gerechtelijk Wetboek (van de heer Jacques Santkin c.s.; Stuk **2-621/1**).

– **Verzonden naar de commissie voor de Justitie.**

Wetsvoorstel tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek, wat de gerechtskosten betreft (van de heer Jean-Marie Dedecker; Stuk **2-634/1**).

– **Verzonden naar de commissie voor de Justitie.**

Wetsvoorstel betreffende de bescherming van het embryo *in vitro* (van mevrouw Jacinta De Roeck en de heer Paul Galand; Stuk **2-686/1**).

– **Verzonden naar de bijzondere commissie voor bio-ethische problemen.**

Vragen om uitleg

Het Bureau heeft volgende vragen om uitleg ontvangen:

van mevrouw Anne-Marie **Lizin** aan de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over “*de voorbereiding van de Olympische Spelen te Athene*” (nr. 2-428)

Dépôt de propositions

Les propositions ci-après ont été déposées :

Propositions de loi :

Article 81 de la Constitution

Proposition de loi complétant le Code des impôts sur les revenus 1992 en ce qui concerne le soutien de la production d'œuvres audiovisuelles (de M. Philippe Monfils ; Doc. **2-703/1**).

Proposition de loi modifiant la loi du 30 juin 1994 relative au droit d'auteur et droits voisins dans le contexte du développement de la société de l'information (de M. Philippe Monfils ; Doc. **2-704/1**).

Proposition de loi abrogeant l'article 252 du Code des impôts sur les revenus 1992 (de Mme Mimi Kestelijn-Sierens ; Doc. **2-705/1**).

Proposition de loi complétant la loi du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs (de M. Francis Poty ; Doc. **2-706/1**).

Propositions prises en considération

Propositions de loi

Article 77 de la Constitution

Proposition de loi modifiant l'article 143*bis* du Code judiciaire, en ce qui concerne les missions du collège des procureurs généraux (de M. Jean-Pierre Malmendier ; Doc. **2-651/1**).

– **Envoi à la commission de la Justice.**

Article 81 de la Constitution

Proposition de loi modifiant les articles 1344*ter* et 1344*quater* du Code judiciaire (de M. Jacques Santkin et consorts ; Doc. **2-621/1**).

– **Envoi à la commission de la Justice.**

Proposition de loi modifiant le Code judiciaire, en ce qui concerne les frais de justice (de M. Jean-Marie Dedecker ; Doc. **2-634/1**).

– **Envoi à la commission de la Justice.**

Proposition de loi relative à la protection de l'embryon *in vitro* (de Mme Jacinta De Roeck et M. Paul Galand ; Doc. **2-686/1**).

– **Envoi à la commission spéciale chargée des problèmes bioéthiques.**

Demandes d'explications

Le Bureau a été saisi des demandes d'explications suivantes :

de Mme Anne-Marie **Lizin** au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur « *la préparation des Jeux Olympiques à Athènes* » (n° 2-428)

van de heer Johan **Malcorps** aan de minister van Landbouw en Middenstand over “*de verspreiding van transgene vissen*” (nr. 2-429)

van de heer Vincent **Van Quickenborne** aan de minister van Binnenlandse Zaken over “*de benoemingen van burgemeesters*” (nr. 2-430)

van de heer Georges **Dallemagne** aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over “*de schadeloosstelling van de Cidex-slachtoffers*” (nr. 2-431)

van de heer René **Thissen** aan de minister van Justitie over “*de vrijstelling van het betalen van auteursrechten bij uitlening aan het publiek*” (nr. 2-432)

van mevrouw Anne-Marie **Lizin** aan de minister van Binnenlandse Zaken over “*het optreden van de lokale politie bij de procedure voor de verwijdering van het Belgisch grondgebied van uitgeprocedeerde asielzoekers*” (nr. 2-433)

– **Deze vragen worden naar de plenaire vergadering verzonden.**

Evocatie

De Senaat heeft bij boodschap van 23 maart 2001 aan de Kamer van volksvertegenwoordigers ter kennis gebracht dat tot evocatie is overgegaan, op die datum, van:

- Wetsontwerp tot wijziging van de wet op het politieambt, de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, en tot wijziging van overige wetten inzake de inplaatsstelling van de nieuwe politiestructuren (Stuk **2-700/1**).
- **Het wetsontwerp werd verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken en voor de Administratieve Aangelegenheden.**

Non-evocaties

Bij boodschappen van 27 en 29 maart 2001 heeft de Senaat aan de Kamer van volksvertegenwoordigers terugbezorgd, met het oog op de koninklijke bekrachtiging, de volgende niet geëvoceerde wetsontwerpen:

- Wetsontwerp tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de veiligheid en de gezondheid van de consumenten (Stuk **2-681/1**).
- Wetsontwerp tot opheffing van de wet van 19 februari 1954 tot vaststelling van een termijn van verval voor indienen van aanvragen of voorstellen betreffende de toekenning van het “Kruis der Ontsnapten” (Stuk **2-682/1**).
- Wetsontwerp tot versterking van de bescherming tegen valsemunterij met het oog op het in omloop brengen van de euro (Stuk **2-698/1**).
- **Voor kennisgeving aangenomen.**

de M. Johan **Malcorps** au ministre de l’Agriculture et des Classes moyennes sur « *la dissémination de poissons transgéniques* » (n° 2-429)

de M. Vincent **Van Quickenborne** au ministre de l’Intérieur sur « *les nominations des bourgmestres* » (n° 2-430)

de M. Georges **Dallemagne** au ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l’Environnement sur « *l’indemnisation des victimes du Cidex* » (n° 2-431)

de M. René **Thissen** au ministre de la Justice sur « *l’exemption de tout paiement de droit d’auteur pour le prêt public* » (n° 2-432)

de Mme Anne-Marie **Lizin** au ministre de l’Intérieur sur « *l’intervention de la police locale dans la procédure d’éloignement du territoire belge des demandeurs d’asile déboutés* » (n° 2-433)

– **Ces demandes sont envoyées à la séance plénière.**

Évocation

Par message du 23 mars 2001, le Sénat a informé la Chambre des représentants de la mise en œuvre, ce même jour, de l’évocation du :

- Projet de loi modifiant la loi sur la fonction de police, la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux, et d’autres lois relatives à la mise en place des nouvelles structures de police (Doc. **2-700/1**).
- **Le projet de loi a été envoyé à la commission de l’Intérieur et des Affaires administratives.**

Non-évocations

Par messages des 27 et 29 mars 2001, le Sénat a retourné à la Chambre des représentants, en vue de la sanction royale, les projets de loi non évoqués qui suivent :

- Projet de loi modifiant certaines dispositions relatives à la sécurité et à la santé des consommateurs (Doc. **2-681/1**).
- Projet de loi visant à abroger la loi du 19 février 1954 fixant un délai de forclusion pour l’introduction de demandes ou propositions relatives à l’octroi de la « Croix des Évadés » (Doc. **2-682/1**).
- Projet de loi relatif au renforcement de la protection contre le faux monnayage en vue de la mise en circulation de l’euro (Doc. **2-698/1**).
- **Pris pour notification.**

Boodschappen van de Kamer

Bij boodschappen van 22 maart 2001 heeft de Kamer van volksvertegenwoordigers aan de Senaat overgezonden, zoals ze ter vergadering van dezelfde dag werden aangenomen:

Artikel 77 van de Grondwet

Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus en tot wijziging van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973 (Stuk 2-699/1).

- **Het wetsontwerp werd verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken en voor de Administratieve Aangelegenheden.**

Wetsontwerp tot wijziging van artikel 357 van het Gerechtelijk Wetboek (Stuk 2-702/1).

- **Het wetsontwerp werd verzonden naar de commissie voor de Justitie.**

Artikel 78 van de Grondwet

Wetsontwerp tot wijziging van artikel 69 van de wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders, gecoördineerd op 19 december 1939 (Stuk 2-701/1).

- **Het ontwerp werd ontvangen op 23 maart 2001; de uiterste datum voor evocatie is dinsdag 24 april 2001.**

Artikel 80 van de Grondwet

Wetsontwerp tot versterking van de bescherming tegen valsemunterij met het oog op het in omloop brengen van de euro (Stuk 2-698/1).

- **Het wetsontwerp werd ontvangen op 23 maart 2001; de uiterste datum voor evocatie is woensdag 28 maart 2001.**

Wetsontwerp tot wijziging van de wet op het politieambt, de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, en tot wijziging van overige wetten inzake de inplaatsstelling van de nieuwe politiestructuren (Stuk 2-700/1).

- **Het wetsontwerp werd ontvangen op 23 maart 2001; de uiterste datum voor evocatie is woensdag 28 maart 2001.**

Indiening van wetsontwerpen

De Regering heeft volgende wetsontwerpen ingediend:

Wetsontwerp houdende instemming met de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Slovenië tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, ondertekend te Ljubljana op 22 juni 1998 (Stuk 2-707/1).

- **Het wetsontwerp werd verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen en voor de Landsverdediging.**

Messages de la Chambre

Par messages du 22 mars 2001, la Chambre des représentants a transmis au Sénat, tels qu'ils ont été adoptés en sa séance du même jour :

Article 77 de la Constitution

Projet de loi modifiant la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux et modifiant les lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973 (Doc. 2-699/1).

- **Le projet de loi a été envoyé à la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives.**

Projet de loi modifiant l'article 357 du Code judiciaire (Doc. 2-702/1).

- **Le projet de loi a été envoyé à la commission de la Justice.**

Article 78 de la Constitution

Projet de loi modifiant l'article 69 des lois relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés, coordonnées le 19 décembre 1939 (Doc. 2-701/1).

- **Le projet a été reçu le 23 mars 2001 ; la date limite pour l'évocation est le mardi 24 avril 2001.**

Article 80 de la Constitution

Projet de loi relatif au renforcement de la protection contre le faux monnayage en vue de la mise en circulation de l'euro (Doc. 2-698/1).

- **Le projet de loi a été reçu le 23 mars 2001 ; la date limite pour l'évocation est le mercredi 28 mars 2001.**

Projet de loi modifiant la loi sur la fonction de police, la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux, et d'autres lois relatives à la mise en place des nouvelles structures de police (Doc. 2-700/1).

- **Le projet de loi a été reçu le 23 mars 2001 ; la date limite pour l'évocation est le mercredi 28 mars 2001.**

Dépôt de projets de loi

Le Gouvernement a déposé les projets de loi ci-après :

Projet de loi portant assentiment à la Convention entre le Royaume de Belgique et la République de Slovénie tendant à éviter les doubles impositions et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, signée à Ljubljana le 22 juin 1998 (Doc. 2-707/1).

- **Le projet de loi a été envoyé à la commission des Relations extérieures et de la Défense.**

Wetsontwerp houdende instemming met het Verdrag betreffende de toetreding van de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland en het Koninkrijk Zweden tot het Verdrag ter afschaffing van dubbele belasting in geval van winstcorrectie tussen verbonden ondernemingen, en van het Proces-verbaal van ondertekening, gedaan te Brussel op 21 december 1995 (Stuk 2-708/1).

- **Het wetsontwerp werd verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen en voor de Landsverdediging.**

Arbitragehof – Prejudiciële vragen

Met toepassing van artikel 77 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Arbitragehof aan de voorzitter van de Senaat kennis van:

- de prejudiciële vraag betreffende artikel 55, derde lid, van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, gesteld door de Correctionele Rechtbank te Charleroi (rolnummer 2117);
- de prejudiciële vragen betreffende artikel 29bis, §2, van de wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen, gesteld door de Politie rechtbank te Luik (rolnummer 2118).
- **Voor kennisgeving aangenomen.**

College van procureurs-generaal

Bij brief van 19 maart 2001 heeft de minister van Justitie, overeenkomstig artikel 143bis, §7, van het Gerechtelijk Wetboek, aan de Senaat overgezonden, een verslag van het college van procureurs-generaal betreffende het verslag van de Hoge Raad voor de Justitie over de wijze waarop de middelen van interne controle worden aangewend.

- **Verzonden naar de commissie voor de Justitie.**

Centrale Raad voor het Bedrijfsleven en Nationale Arbeidsraad

Bij brief van 21 maart 2001 hebben de Voorzitters van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven en van de Nationale Arbeidsraad, overeenkomstig artikel 27 van het koninklijk besluit van 4 augustus 1996 betreffende de sociale balans, het gezamenlijk advies van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven en de Nationale Arbeidsraad, aan de voorzitter van de Senaat overgezonden, het ontwerp van koninklijk besluit betreffende de verzameling van gegevens over de verplaatsingen van werknemers tussen hun woonplaats en hun werkplaats.

- **Neergelegd ter Griffie.**

Nationale Arbeidsraad

Bij brief van 21 maart 2001 heeft de voorzitter van de Nationale Arbeidsraad, overeenkomstig artikel 1 van de organieke wet van 29 mei 1952 tot inrichting van de Nationale Arbeidsraad aan de Senaat overgezonden:

Projet de loi portant assentiment à la Convention relative à l'adhésion de la République d'Autriche, de la République de Finlande et du Royaume de Suède à la Convention relative à l'élimination des doubles impositions en cas de correction des bénéfices d'entreprises associées, et le Procès-verbal de signature, faits à Bruxelles le 21 décembre 1995 (Doc. 2-708/1).

- **Le projet de loi a été envoyé à la commission des Relations extérieures et de la Défense.**

Cour d'arbitrage – Questions préjudicielles

En application de l'article 77 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie au président du Sénat :

- la question préjudicielle concernant l'article 55, alinéa 3, de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, posée par le Tribunal correctionnel de Charleroi (numéro du rôle 2117) ;
- les questions préjudicielles concernant l'article 29bis, §2, de la loi du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs, posées par le Tribunal de police de Liège (numéro du rôle 2118).
- **Pris pour notification.**

Collège des procureurs généraux

Par lettre du 19 mars 2001, le ministre de la Justice a transmis au Sénat, conformément à l'article 143bis, §7, du Code judiciaire, un rapport du collège des procureurs généraux relatif au rapport du Conseil supérieur de la Justice sur la façon dont les moyens de contrôle interne sont employés.

- **Envoi à la commission de la Justice.**

Conseil central de l'Économie et Conseil national du travail

Par lettre du 21 mars 2001, les Présidents du Conseil central de l'Économie et du Conseil national du travail ont transmis au président du Sénat, conformément à l'article 27 de l'arrêté royal du 4 août 1996 relatif au bilan social, l'avis commun du Conseil central de l'Économie et du Conseil national du Travail concernant le projet d'arrêté royal relatif à la collecte de données relatives aux déplacements des travailleurs entre leur domicile et leur lieu de travail.

- **Dépôt au Greffe.**

Conseil national du travail

Par lettre du 21 mars 2001, le président du Conseil national du travail a transmis au Président du Sénat, conformément à l'article 1er de la loi du 29 mai 1953 organique du Conseil national du travail :

- het advies nr. 1341 betreffende de vereenvoudiging en de modernisering van de sociale administratie bij te houden door de werkgevers;
- het advies nr. 1342 betreffende de richtlijn 1999/70/EG van de Raad van 28 juni 1999 betreffende de door het EVV, de UNICE en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd – Omzetting in Belgisch recht,

aangenomen tijdens zijn vergadering van 15 maart 2001.

- **Neergelegd ter Griffie.**

- l'avis n° 1341 *concernant* la simplification et la modernisation de l'administration sociale à tenir par les employeurs ;

- l'avis n° 1342 concernant la directive 1999/70/CE du Conseil du 28 juin 1999 concernant l'accord-cadre CES, UNICE et CEEP sur le travail à durée déterminée – Transposition en droit belge,

adoptés lors de sa séance du 15 mars 2001.

- **Dépôt au Greffe.**